

22 Mai. tages Hensyn til Bestemmelser, der først er blevne gjældende, efterat
No. 10. den Afgjorelse blev truffen, i Anledning af hvilken der antes, kjæres
eller begjæres Gjenoptagelse.

Er Forfølgning eller Strafs Fuldbgyrdelse lovlig paabegyndt, kommer ikke i Betragtning, at efter en senere i Kraft traadt Lov Afgangen til at paatale eller til at fuldbgyrde Straffen er forældet eller Paataalen blevet afhængig af fornærmedes Begjæring eller overladt ham.

Den i en ny Lov bestemte Frist for fornærmedes Afgang til at paatale eller begjære Paataale begynder i intet Tilfælde sit Løb før fra Lovens Ikrafttræden.

§ 4. Overalt, hvor denne Lov benytter Ordet Handling, er, medmindre det modsatte udtrykkelig er sagt eller fremgaar af Sammenhængen, derunder ogsaa indbefattet Undladelse af at handle.

§ 5. Hvor denne Lov benytter Udtrykket nogens nærmeste, er herunder indbefattet hans Egtefælle, beslagtede i lige Linje, Søskende og lige nær besvogrede, Fosterforældre og Fosterbørn samt forlovede. Er Egtefættet opløst, begrunder det fremdeles Anvendelse af de om de nærmeste givne Regler, forsaavidt angaar Begivenheder før Opløsningen.

Som besvogret ansees ogsaa den besvogredes Egtefælle.

§ 6. Under Udtrykket Voldsregjenstand indbefattes i denne Lov ogsaa enhver til Frembringelse af Vold, Varme eller Bevægelse fremstillet eller opbevaret Kraft.

§ 7.

1. Ved offentligt Sted forstaaes i denne Lov ethvert for almindelig Færdsel bestemt eller almindelig besøgt Sted.

2. En Handling ansees forøvet offentlig, naar den er forøvet ved Udgivelse af trykt Skrift eller i Overværelse af et større Antal Personer eller under saadanne Omstændigheder, at den let kunde iagttages fra et offentligt Sted og er iagttaget af nogen der eller i Nærheden værende.

§ 8. Hvad der i denne Lov er foreskrevet for Krigstid, gjælder ogsaa, naar den væbnede Magt eller nogen Del af samme er besluttet sat paa Krigsfod.

§ 9. Ved betydelig Skade paa Legeme eller Helbred forstaaes i denne Lov Skade, hvorved nogen mistet eller faar væsentlig Svækkelse paa Syn, Hørsel, Taleevne eller Evne til at forplante sin Slægt, bliver vansør, udgytlig til at fortsætte sit Erhverv eller i hoi Grad vansfaret, falder i livsfarlig eller langvarig Sygdom eller bliver sindssyg.

Som betydelig Skade ansees det ogsaa, naar Forbrydelsen øves mod en svanger Kvinde, og Fosteret som Følge heraf faar Skade eller gaar tilgrunde.

§ 10. Under trykt Skrift henregnes Skrift, Udbildning eller lignende, der mangfoldiggjøres ved Trykken eller paa anden kemist eller mekanisk Maade. 22 Mai. No. 10.

Under Udgivelse forstaaes ogsaa Opflag, Udlæggelse og lignende paa offentligt Sted.

§ 11. Ved 1 Maaned forstaaes en Kalendermaaned; ved 1 Dag forstaaes 24 Timer.

1ste Kapitel.

Den norske Strafferets Virkefreds.

§ 12. Norsk Straffelov finder, forsaavidt intet andet særlig er bestemt eller ved Overenskomst med fremmed Stat vedtaget, Anvendelse paa Handlinger, der er foretagne

1. i Riget, herunder indbefattet norsk Fartøi i aaben Sjø;
2. paa norsk Fartøi, hvor det end befindes sig, af nogen af dets Besætning eller af andre, der medfølger Fartøiet;
3. i Udlandet af norsk Statsborger eller nogen i Norge hjemmehørende Person, naar Handlingen
 - a) hører blandt de i denne Lovs Kap. 8, 9, 10, 11, 12, 14, 17, 18, 20, 23, 24, 25 eller 33 eller §§ 135, 141, 142, 144, 169, 191—195, 199, 202, 204 jfr. 202, 205—209, 223—225, 228—235, 242—245, 270—272, 275, 277, 291, 292, 294 Nr. 2, 318, 326—328, 330, sidste Led, 331, 338, 367—370, 380, 381 eller 423 omhandlede og i hvert Fald, naar den
 - b) er en Forbrydelse eller Forseelse mod den norske Stat eller norsk Statsmyndighed eller
 - c) er strafbar ogsaa efter det Lands Lov, i hvilket den er foretagen;
4. i Udlandet af Udlænding, naar Handlingen enten
 - a) hører blandt dem, der omhandles i denne Lovs §§ 83, 88, 89, 90, sidste Led, 93, 98—104, 110—132, 148, 149, 152, 1ste og 2det Led, 153, 1ste, 2det, 3die og 4de Led, 154, 159, 160, 161, 169, 174—178, 182—185, 187, 189, 190, 191—195, 202, 217, 220, 221, 223—225, 229, 231—235, 243, 244, 261, 267—269, 277, 292, 324, 325, 328, 331, 415 eller 423, eller
 - b) er en Forbrydelse strafbar ogsaa efter det Lands Lov, i hvilket den er foretagen, og den Skyldige har Bopæl i Riget eller opholder sig her.

§ Tilfælde, hvor en Handling's Strafbarhed afhænger eller paavirkes af en indtraadt eller tilsigtet Virkning, betragtes Handlingen som foretagen ogsaa der, hvor Virkningen er indtraadt eller tilsigtet fremkaldt.

22 Mai § 13. I de i § 12 Nr. 4 omhandlede Tilfælde kan For-
No. 10. følgnings alene reises efter Kongens Bestemmelse.

I de i § 12 Nr. 4 b omhandlede Tilfælde kan Forfølgning ikke finde Sted, medmindre der ogsaa efter det Lands Lov, i hvilket Handlingen er foretagen, er Afgang til at anvende Straf. Heller ikke kan strengere Straf idømmes end efter dette Lands Lov hjemlet.

I ethvert Tilfælde, hvor nogen, der i Udlandet er straffet, her i Landet dømmes for den samme Handling, bringes den udstaaende Straf saavidt muligt i Fradrag i den, som idømmes.

§ 14. Anvendelsen af ovenstaaende Regler begrænses ved de i Folkerechten anerkjendte Undtagelser.

2det Kapitel.

Straffene.

§ 15. De almindelige Straffe er:

Fængsel,
Hefte og
Bøder.

I særlige Tilfælde anvendes:

Fradømmelse af offentlig Tjeneste.

§ 16. Med de i § 15 nævnte Straffe kan følgende Tillægsstraffe forbindes:

1. Fortabelse af visse Rettigheder (§ 29).
2. Forvisning fra bestemte Steder (§ 33).
3. Beskjendtgjørelse af Dommen (§§ 130, 173 og 254).
4. Inddragning af bestemt Gjenstand (§ 34).

§ 17. Fængsel kan idømmes

1. fra 21 Dage indtil 15 Aar eller i de i § 62 omhandlede Tilfælde indtil 20 Aar;
2. paa Livstid.

Hvor Loven bestemmer Fængsel, menes dermed tidsbegrænset, medmindre det modsatte udtrykkelig er sagt.

Den til Fængsel dømte kan løslades paa Prøve overensstemmende med de i særskilt Lov (§ 26) derom givne Regler.

§ 18. I Dommen kan bestemmes, at idømt Fængsel helt eller delvis bliver at omsætte til skjærpet Fængsel. Saadan Omsætning kan ogsaa beslattes ved Fuldbyrðelsen efter domfældtes Begjæring eller med hans Samtykke.

§ 19. Skjærpet Fængsel er enten Fængsel paa Vand og Brød indtil 20 eller Fængsel med haardt Mattelleie indtil 30 Dage, og svarer 1 Dag af den første og 2 Dage af den sidste Art til 3 Dages almindeligt Fængsel.

Qvinder, som giver Die, maa ikke underkastes skjærpet Fængsel og Personer under 18 Aar ikke Fængsel paa Vand og Brød.

Heller ikke kommer skjærpet Fængsel ellers til Anvendelse, hvor det findes at kunne medføre Fare for Helbreden. 22 Mai. No. 10.

§ 20. Forøver den, som udstaar eller skal udstaa Fængsel paa Livstid, en strafbar Handling, kan han dømmes til en eller flere af de ioven om Fængselsvæsenet bestemte Rebselser. Fængsel med haardt Natteleie kan i saa Fald anvendes i indtil 30 Dage, Fængsel paa Vand og Brød i indtil 20 Dage og mørkt Fængsel i indtil 10 Dage.

Er den strafbare Handling en Forbrydelse, kan Foroveren ogsaa dømmes til Indsættelse i Enrum indtil 6 Aar. De i 1ste Led omhandlede Straffe kan i saa Fald idømmes ved Siden af Enrumsstraffen.

Bestemmelserne i § 16 og § 19, 2det Led kommer ogsaa i de her omhandlede Tilfælde til Anvendelse.

§ 21. Dømmes nogen, der udstaar Heste, til Fængsel, bliver som Regel Fuldbyrdselsen af denne Straf straks at paabegynde og den anden midlertidig at stille i Bero.

§ 22. Heste kan idømmes fra 21 Dage indtil 20 Aar.

2 Dages Heste anses at svare til 1 Dags Fængsel.

§ 23. Heste kan efter domfældtes Begjæring eller med dennes Samtykke ved Fuldbyrdselsen omsættes til Fængsel eller med den i § 19 nævnte Begrænsning til skjærpet Fængsel.

§ 24. Hvor Fængsel er nævnt som eneste Frihedsstraf, kan tilsvarende Heste idømmes, saafremt særlige Omstændigheder gjør det antageligt, at Handlingen ikke er udsprunget af et fordærvet Sindelag.

§ 25. Frihedsstraf indtil 4 Maaneder fastsættes i Dage, Frihedsstraf over 4 Maaneder fastsættes i Maaneder og Aar.

§ 26. De nærmere Regler, som udfordres til Gjennemførelse af ovenstaaende Bestemmelser saadelsom angaaende Fængslernes Indretning og Bestyrelse og Fangerens Behandling forøbrigt, gives ved særskilt Lov.

§ 27. For Forbrydelser kan idømmes Bøder fra 3 Kroner indtil 10 000 Kroner og for Forseelser fra 1 Krone indtil 5 000 Kroner. Der bør tages særligt Hensyn til den dømtes Formuesforhold, og hvad han efter sine Livsforhold antages at kunne udrede.

Bøden tilfalder Statskassen.

§ 28. Efter nærmere Regler, givne af Kongen, kan den ilagte Bod tilstedes betalt afdragsvis eller optjent i Statens eller Kommunens Tjeneste.

Betales eller optjenes den ikke, bliver den at inddrive, medmindre domfældtes Formuesomstændigheder eller Livserhverv derved findes at ville lide føleligt Skaar.

I Dommen fastsættes en Fængselsstraf fra 1 Dag indtil 3 Maaneder eller i de i § 63 omhandlede Tilfælde indtil 4½ Maa-

22 Mai. ned, hvilken Straf indtræder, saafremt Bøden ikke paa nogen oven
No. 10. nævnt Maade erlægges.

Har domfældte betalt en Del af Bøden, men Resten maa blive at omsætte til Frihedsstraf, bliver denne forholdsvis at nedsette, dog saaledes, at Del af en Dag regnes lige med en hel Dag. Er en Del af Bøden affonet ved Frihedsstraf, men Resten tilbydes betalt, tages der ved Beregningen heraf alene Hensyn til de hele Dage, hvori Frihedsstraf er udstaaet.

§ 29. Den i § 16 Nr. 1 omhandlede Fortabelse af visse Rettigheder omfatter

1. Tab af offentlig Tjeneste, som den skyldige indehar;
2. Tab for en Tid af 10 Aar af Stemmeret i offentlige Anliggender og af Afgang til at opnaa offentlig Tjeneste;
3. Tab for en Tid af 10 Aar af Retten til Tjenestgjøring i Rigets Krigsmagt;
4. Tab for en bestemt Tid af indtil 5 Aar eller for bestandig af Ret til at indehave Stilling som Sagfører, Læge, Dyrlæge, Apotheker, Jordmoder, Prest eller Menighedsforstander, Bestyrer af eller Lærer ved Undervisningsanstalt, Opdragelsesanstalt eller Barnehjem eller som Skibsfører;
5. Tab for en bestemt Tid af indtil 5 Aar eller for bestandig af Ret til at drive visse Næringsveie, som i Dommen bliver særlig at nævne. Den, der er fradømt Retten til at drive en Næringsvei, kan heller ikke forestaa saadan for en anden.

§ 30.

1. Dom paa Fængsel i 6 Maaneder eller derover medfører Tab af enhver offentlig Tjeneste, som den skyldige indehar. Til kortere Tids Fængsel saavel som til Hæfte og Fradømmelse af offentlig Tjeneste bliver at knytte Tab af offentlig Tjeneste, hvortil den skyldige ved den strafbare Handling har vist sig usiftet eller uværdig.
2. Dom paa Fængsel i 1 Aar eller derover medfører Tab af de i § 29, 2 nævnte statsborgerlige Rettigheder. Til Dom paa kortere Tids Fængsel eller paa Hæfte i 3 Aar eller derover eller paa Tjenestens Tab knyttes Tab af disse Rettigheder, forsaavidt den skyldige ved den strafbare Handling har vist sig uværdig til dem.
3. Til Dom paa Fængsel eller paa Hæfte i 3 Aar eller derover eller paa Tjenestens Tab kan knyttes Tab af Retten til Tjenestgjøring i Rigets Krigsmagt, forsaavidt den skyldige ved den strafbare Handling har vist sig uværdig dertil.
4. Til Dom paa Fængsel eller Tjenestens Tab kan knyttes Tab af de i § 29, 4 nævnte Rettigheder eller nogen enkelt af disse, saafremt den skyldige ved den strafbare Handling har vist sig uværdig til den for Stillingen fornødne Tillid, eller saafremt han har krænket Pligter, som paahvilede ham i Kraft af Stillingen, og der foreligger Fare for Gjentakelse.

5. Ellers kan Frakjendelse af de i § 29 nævnte Rettigheder 22 Mai.
alene finde Sted i de i Lovgivningen særlig nævnte Tilfælde. No. 10.

§ 31. En fradømt Ret tabes fra den Dag, Dommen bliver endelig. Ved Fradømmelse paa bestemt Tid regnes Tiden fra Hovedstraffens Udstaaelse. Udstaaes ikke denne, regnes Tiden fra dens Eftergivelse ved Benaadning eller Forældelse. Ved Løsladelse paa Prøve regnes den fra den Dag, Løsladelsen er blevet endelig. Er Hovedstraffens Fuldbgyrdelse udsat (§ 52), regnes den uden Hensyn til, om Hovedstraffen senere kommer til Fuldbgyrdelse, fra den Dag, Dommen bliver endelig.

§ 32. Er nogen i Udlandet dømt skyldig i en strafbar Handling, der efter norsk Lov kan medføre Tab af nogen i § 29 nævnt Rettighed, kan efter derom af Raaetalemyndigheden nedlagt Raaftand Rettigheden frakjendes ham ved Forhørsrettens Kjendelse.

§ 33. Findes det i Betragtning af den Handling's Art eller Dribjær, hvorfor nogen dømmes, at hans Nærværelse paa bestemt Sted er forbunden med særlig Fare for Person eller Eiendom, kan det i Dommen forbydes ham at bo eller at indfinde sig paa dette Sted eller inden en i Dommen bestemt Afstand fra samme.

Naar Forbudet ikke længere findes nødvendigt, kan det af Rongen eller den, han dertil bemyndiger, hæves med eller uden Betingelse for bestandig eller for bestemt Tid.

§ 34. Gjenstande, som er frembragte ved en strafbar Handling, eller som har været benyttede eller bestemte til at benyttes ved en forsætlig Forbrydelse, kan, naar de tilhører nogen i den strafbare Handling skyldig, ved Dom inddrages.

§ 35. Gjenstande, hvis egentlige Bestemmelse er at tjene som Middel ved Forøvelsen af en strafbar Handling, kan, forsaavidt det findes at være i det offentlige Interesse, ved Dom inddrages, i hvis Eie de end er, og uden at Straffesag behøver at være reist eller at kunne reises mod nogen.

§ 36. Det ved en strafbar Handling vundne Udbytte eller et Beløb, svarende til det antagelige Udbytte af samme, kan ved Dom inddrages hos den skyldige eller hos den, paa hvis Vegne han har handlet, uden at Straffesag behøver at være reist eller at kunne reises mod nogen.

Er en strafbar Virksomhed drevet sædvanmæssig, kan det Beløb som inddrages, bestemmes efter det antagelige Udbytte af den hele Virksomhed.

§ 37. Inddragning sker, forsaavidt intet andet er bestemt, til Fordel for Statskassen.

Kan den ved en strafbar Handling skadelidende ikke hos den skyldige erholde Erstatning, bliver, saavidt det lader sig gjøre, de inddragne Gjenstande at tilstede anvendt til hans Skadesløsholdelse.

§ 38. Forsaavidt intet modsat ved Overenskomst med frem-

22 Mai. med Stat er vedtaget, kan Personer, der ikke er norske Statsbor-
 No. 10. gere, naar de er dømt til Fængsel over 6 Maanedes eller Feste
 over 3 Aar, udvises af Riget overensstemmende med nærmere
 Forrifter, som gives af Kongen, og om fornødent ved Politiets
 Foranstaltning føres ud af Riget. Dog gjælder ikke dette den, som
 er født her i Riget og i de 3 sidste Aar har haft fast Bopæl eller
 stadigt Ophold her.

§ 39. Naar Retten finder, at en tiltalt, der enten frifin-
 des eller i Genhold til §§ 45 eller 56 idømmes nedsat Straf, er
 farlig for Retsikkerheden paa Grund af Utilregnelighed eller for-
 mindsket Tilregnelighed, kan den beslutte, at han efter Øvrighedens
 nærmere Bestemmelse bliver at anvise eller forbyde et bestemt Op-
 holdssted eller, forsaavidt dertil efter almindelige Forrifter, udsær-
 digede af Kongen eller den, han dertil bemyndiger, er Afgang, at
 anbringe i Sindssygeasyl eller Kur- eller Pleieanstalt eller Arbeids-
 hus. Den trufne Forholdsregel bliver igjen af vedkommende Re-
 gjeringsdepartement at ophæve, naar den efter indhentet Lægeerklæ-
 ring ikke længere findes nødvendig.

§ Lagmandsretssager skal Retten, inden den fatter saadan
 Beslutning som i forrige Ved omhandlet, forelægge Lagretten Spør-
 maal, om tiltalte paa Grund af Utilregnelighed eller formindsket
 Tilregnelighed er farlig for Retsikkerheden. Alene et for tiltalte
 gunstigt Svar er bindende for Retten.

3die Kapitel.

Betingelserne for Strafbarhed.

§ 40. Paa den, der ei har handlet med Forsæt, kommer
 ikke denne Lovs Straffebestemmelser til Anvendelse, medmindre det
 udtrykkelig er bestemt eller utvetydig forudsat, at ogsaa den uagt-
 somme Handling er strafbar.

Forsælse, der bestaar i Undladelse, straffes, ogsaa naar den
 er forøvet af Uagtsomhed, medmindre det modsatte er udtrykkelig
 bestemt eller utvetydig forudsat.

§ 41. I Tilfælde, hvor den overordnede ikke kan straffes
 for en af en anden i hans Tjeneste forøvet Forsælse, kan Straf-
 ansvar altid gøres gjældende mod den underordnede, uanset om
 Straffebudet efter sin Ordlyd alene er rettet mod den over-
 ordnede.

§ 42. Har nogen ved Foretagelsen af en Handling besundet
 sig i Uvidenhed angaaende Omstændigheder ved denne, der betinger
 Strafbarheden eller forhoier Straffskylden, bliver disse Omstændig-
 heder ikke at tilregne ham.

Saafermt Uvidenheden selv kan tilregnes som uagtsom, kom-
 mer i de Tilfælde, hvor Uagtsomhed er strafbar, den herfor bestemte
 Straf til Anvendelse.

Vildfarelse med Hensyn til en Gjenstands Værdi eller til det 22 Mai.
 Veløb, hvortil en voldt Skade maa ansættes, kommer alene i Be- No. 10.
 tragtning, hvor Strafbarheden betinges deraf.

§ 43. Hvor Loven bestemmer en forhøiet Straf i Tilfælde af, at en strafbar Handling medfører nogen uforståelig Følge, indtræder denne Straf dog alene, hvor den handlende kunde have indseet Muligheden af en saadan Følge, eller saafremt han har undladt efter Evne at afværge den, efterat han er bleven opmærksom paa Fare.

§ 44. En Handling er ikke strafbar, naar den handlende ved dens Foretagelse var sindssyg, bevidstløs eller iøvrigt utilregnelig paa Grund af mangelfuld Udvikling af Sjælsenergi eller Svækkelse eller sygelig Forstyrrelse af disse eller formedelt Tvang eller overhængende Fare.

§ 45. Har nogen i den Hensigt at forøve en strafbar Handling henstillet sig i en forbigeende Tilstand af nogen i § 44 omhandlet Art, bliver denne Tilstand uden Indflydelse paa Strafbarheden.

Er han ellers ved egen Skyld kommen i en saadan Tilstand, og foretager han paa Grund af denne nogen Handling, der er strafbar, ogsaa naar den forøves af Uagtsomhed, anvendes den for Uagtsomhed bestemte Straf.

§ 46. Ingen kan straffes for Handling, foretaget før det fyldte 14de Aar.

§ 47. Ingen kan straffes for Handling, som han har foretaget for at redde nogens Person eller Guds fra en paa anden Maade uafvendelig Fare, naar Omstændighederne berettigede ham til at anse denne som særdeles betydelig i Forhold til den Skade, som ved hans Handling kunde forvoldes.

§ 48. Ingen kan straffes for Handling, som han har foretaget i Nødverge.

Det er Nødverge, naar en ellers strafbar Handling foretages til Afværgelse af eller Forsvar mod et retsstridigt Angreb, saafremt Handlingen ikke overskrider, hvad der fremstillede sig som fornødent hertil, og det i Betragtning af Angrebets Farlighed, Angriberens Skyld eller det angrebne Retsgode ei heller maa agtes ubetinget utilbørligt at tilspøe et saa stort Onde som ved Handlingen tilfigtet.

Hvad ovenfor er bestemt om Afværgelse af retsstridigt Angreb, kommer ogsaa til Anvendelse med Hensyn til Handlinger, der foretages i Hensigt at iverksætte en lovlig Paagribelse eller hindre, at Straf- eller Varetægtsfanger rømmer.

Har nogen overskredet Grænserne for Nødverge, er han dog straffri, hvis Overskridelsen alene har fundet Sted paa Grund af en ved Angrebet fremkaldt Sindsbevægelse eller Bestyrtelse.

22 Mai.

No. 10.

4de Kapitel.

Forsøg.

§ 49. Strafbart Forsøg foreligger, naar en Forbrydelse ei er fuldbgyrdet, men der er foretaget Handling, hvorved dens Udførelse tilsigtedes paabegyndt.

Forsøg paa Forseelse er ikke strafbart.

§ 50. Forsøgets Strafbarhed bortfalder, saafremt den skyldige af egen fri Vilje enten afstaar fra den forbryderiske Virksomhed, før endnu fuldbendt Forsøg foreligger, eller forebygger den Følge, ved hvis Indtrædelse Forbrydelsen vilde være fuldbgyrdet, forinden han endnu ved, at den forbryderiske Virksomhed er opdaget.

§ 51. Forsøg straffes mildere end den fuldbgyrde Forbrydelse; Straffen kan nedsættes under det for denne bestemte Lavmaal og til en mildere Strafart.

Den for den fuldbgyrde Forbrydelse bestemte høieste Straf kan anvendes, saafremt Forsøget har medført nogen Følge, der, om den havde ligget indenfor den skyldiges Forsæt, kunde have berettiget til Anvendelse af en saa høi Straf.

5te Kapitel.

Grunde, hvorfor Straffen kan nedsættes eller forhøies.

§ 52. Naar Retten idømmer Straf af Bøder, Hæfte indtil 6 Maaneder eller Fængsel indtil 3 Maaneder, kan det i Dommen bestemmes, at Fuldbgyrdelsen af de nævnte Straffe skal udsættes.

Retten bør herved foruden til Forbrydelsens eller Forseelsens Størrelse og de Omstændigheder, hvorunder den forøvedes, tage Hensyn til den skyldiges Alder og Vandel samt til, om der er hengaaet lang Tid siden Forbrydelsens Forøvelse, om den skyldige har afgivet fuldstændig og oprigtig Tilstaaelse og ydet den fornærmede den Opreisning og Erstatning, hvorpaa denne har Krav, eller erklæret sig rede til efter Gvne at yde saadan Erstatning. I sidste Tilfælde kan Dommen opstille som Betingelse, at en i samme bestemt Erstatning ydes inden en fastsat Frist.

§ 53. Forover den efter § 52 dømte senere nogen forsætlig Forbrydelse eller Forseelse, hvorfor han inden 3 Aar efter Dommens Afgivelse som sigtet undergives Forsøgning med det Udsald, at han dommes til Fængsel, bliver ogsaa den udsatte Straf at fuldbgyrde. Er den nye strafbare Handling usforsætlig, eller dommes han til anden Straf end Fængsel, bliver det ved Dommen at afgjøre, hvorvidt den udsatte Strafs Fuldbgyrdelse fremdeles skal

udstaa. Afgjøres den senere Sag ved Vedtagelse af Forelæg, bliver 22 Mai.
herved ogsaa at afgjøre, om den udsatte Straf skal fuldbyrdes. No. 10.

Er Ydelse af Erstatning opstillet som Betingelse, bliver, om Fristen overskrides, Straffen ligeledes at fuldbyrdes, medmindre Overskridelsen skyldes Omstændigheder, der ikke kan tilregnes domsfældte. Paastaas dette at være Tilfældet, bliver Spørgsmaalet overensstemmende med Straffeprocesslovens § 481 at indbringe til Afgjørelse af Retten, der i Tilfælde kan bestemme en ny Frist eller frasælde Betingelsen.

Kommer den, der er dømt til Frihedsstraf, hvis Fuldbyrdelse er udsat, inden 3 Aar efter Dommens Afviselse under Forfølgning som sigtet for nogen anden for Dømmen forøvet strafbar Handling, for hvilken en Frihedsstraf, hvis Fuldbyrdelse ikke bliver at udsætte, findes at burde idømmes, bliver en ny for begge Handlinger sælles Straf at idømme. Er Straffen for begge Handlinger Bøder eller for den ene Frihedsstraf, for den anden Bøder, bliver efter de nærmere Omstændigheder at afgjøre, om den udsatte Strafs Fuldbyrdelse fremdeles skal udstaa.

Kommer den udsatte Straf ikke til Fuldbyrdelse, betragtes den som udstaaet ved Dommens Afviselse.

§ 54. Ved Forkyndelsen af en Dom, hvori Udsættelse med Straffens Fuldbyrdelse er bestemt, gjøres domsfældte bekendt med foranstaaende Regler. Dommeren bør, saafremt domsfældte er under 21 Aar, tildele ham en saadan alvorlig Advarsel og Formaning, som Omstændighederne maatte opfordre til, og kan i dette Tilmed indkalde ham til særskilt Retsmøde.

De procesuelle Regler om Straffeudmaalingen finder Anvendelse paa Spørgsmaalet om Straffefuldbyrdelsens Udsættelse.

§ 55. For strafbare Handlinger, forøvede for det sybtte 18de Aar, kommer Frihedsstraf paa Livstid ikke til Anvendelse, og kan Straffen inden samme Strafart nedsættes under det for Handlingen bestemte Lavmaal.

§ 56. Retten kan nedsætte Straffen under det for Handlingen bestemte Lavmaal og til en mildere Strafart, naar nogen under Overskridelse af Rødderger eller drevet af berettiget Harme har forøvet en strafbar Handling, eller naar han ved dens Foretagelse befandt sig i nogen Tilstand af de i §§ 44 og 47 omhandlede Slags, men dog ei i saa høi Grad, at Strafftyld udelukkes. Foranstaaende Bestemmelse finder ikke Anvendelse paa selvforstyldt Veruselfe.

§ 57. For den, som ved Handlingens Foretagelse befandt sig i Vildfarelse med Hensyn til dens retsftribidige Veffaffenhed, kan, saafremt Retten ikke finder af denne Grund at burde frifinde ham, Straffen nedsættes under det for Handlingen bestemte Lavmaal og til en mildere Strafart.

§ 58. Hvor flere har samvirket til et strafbart Tilmed, kan

22 Mai. No. 10. Straffen nedsættes under det for Handlingen bestemte Lavmaal og til en mildere Strafart for deres Vedkommende, hvis Medvirken væsentlig har været foranlediget ved deres afhængige Stilling til nogen anden af de skyldige eller har været af ringe Betydning i Forhold til andres. Hvor Straffen ellers kunde have været fastsat til Bøder, og ved Forseelser kan den helt bortfalde.

§ 59. Hvad i foregaaende Paragraf er bestemt, kommer ogsaa til Anvendelse paa den, som, forinden han endnu vidste sig mistænkt, har saavidt muligt og i det væsentlige forebygget Handlingens skadelige Følger eller gjenoprettet den derved forvoldte Skade eller selv angivet sig og aflagt fuldstændig Tilstaelse.

§ 60. Har den dømte været underkastet Varetægtsfængsel, som han ikke ved sit Forhold under Sagen har paadraget sig, bør dette i Doms slutningen helt eller delvis bringes i Uddrag i den forskyldte Straf, saa at denne endog kan anses helt affonet.

§ 61. Bestemmelserne om skjærpet Straf i Tilfælde af Gjentagelse er alene anvendelige paa dem, der ved den tidligere strafbare Handlingss Forøvelse havde fyldt sit 18de Aar, og som har forøvet den nye strafbare Handling, efterat Straffen for den tidligere forøvede helt eller delvis var fuldbyrdet. Ei heller indtræder, medmindre noget modsat er bestemt, Skjærpelse, saafremt den nye strafbare Handling, om den er en Forbrydelse, er forøvet mere end 6 Aar og, om den er en Forseelse, mere end 2 Aar, efterat Fuldbyrdelsen af Straffen for den tidligere forøvede afsluttedes.

Retten kan lade tidligere, i andre Lande idømte Straffe begrundede skjærpet Straf paa samme Maade som her i Landet idømte.

§ 62. Har nogen i samme eller forskellige Handlinger forøvet flere Forbrydelser eller Forseelser, som skulde have medført Fængsel eller Hæfte, anvendes en fælles Frihedsstraf, der maa være strengere end den højeste for nogen enkelt af Forbrydelserne eller Forseelserne fastsatte Lavmaalsstraf og ikke i noget Tilfælde maa overstige den højeste Straf, som for nogen af dem er lovbestemt, med mere end det halve. Den fælles Frihedsstraf fastsættes som Regel til Fængsel, hvor nogen enkelt af de strafbare Handlinger vilde have medført saadan Straf.

Foraaavidt nogen af Forbrydelserne eller Forseelserne skulde have medført Fængsel, idømmes, ogsaa naar Hæfte anvendes, de samme Tillægsstraffe, som om Fængsel var blevet anvendt.

§ 63. Har nogen i samme eller i forskellige Handlinger forøvet flere Forbrydelser eller Forseelser, hvorfor Straf af Bøder idømmes, anvendes en fælles Bødestraf, der maa være strengere end den, som nogen enkelt af Forbrydelserne eller Forseelserne skulde have medført.

Retten kan, hvor nogle af Forbrydelserne eller Forseelserne skulde have medført Frihedsstraf, andre Bøder, undlade at idømme disse og istedet betragte de Forbrydelser eller Forseelser, hvorfor Bødestraf er bestemt, som skjærpende Omstændigheder.

§ 64. Fældes nogen, som allerede er idømt Straf, for nogen 22 Mai.
forud for Dommen forøvet Forbrydelse eller Forseelse, iagttages ved No. 10.
Straffens fastsættelse, at Reglerne i §§ 62 og 63 saavidt muligt
sker Fyldest.

I dette Tilfælde kan Frihedsstraf under 21 Dage idømmes.

Stal Bøder i Genhold til flere Domme affones, bortfalder,
naar de strafbare Handlinger er forøvede, forinden nogen af dem
blev paadømt, den Del af Frihedsstraffen, som overstiger, hvad i
en Dom kunde være ilagt.

§ 65. Har nogen gjort sig skyldig i flere fuldbyrdede eller
forsøgte Forbrydelser, strafbare efter §§ 148, 149, 152, 2det Led,
153, 1ste, 2det og 3die Led, 154, 159, 160, 161, 174, 178
jfr. 174, 191, 192, 193, 195, 196, 197, 198, 200, 201, 202,
203, 204, 217, 224, 227, 230, 231, 233, 245, 2det Led, 261,
266, 267, 268 eller 292, kan Retten beslutte at stille Lagretten
Spørgsmaal, om den skyldige i Betragtning af Forbrydernes
Bestaaenhed, den Drivsjær, som for samme ligger til Grund, eller
det Sindelag, som gjennem dem aabenbarer sig, maa ansees særlig
farlig for Samfundet eller for enkeltes Liv, Helbred eller Belfærd.

Bejaes det stillede Spørgsmaal, kan Dommen bestemme, at
domfældte kan beholdes i Fængsel, saalænge det findes fornødent,
dog ikke længere ud over den fastsatte Straffetid end det tredobbelte
af denne og i intet Tilfælde længere end 15 Aar ud over samme.

6te Kapitel.

Strafbarhedens Ophør.

§ 66. Afgangen til at rejse Straffesag eller affige Straffe-
dom bortfalder

1. ved den skyldiges Død;
2. ved Forældelse overensstemmende med nedenstaaende Regler.

§ 67. Til Forældelse udkræves ved strafbare Handlinger,
for hvilke den høieste lovbestemte Straf er

Fængsel paa Livstid, 25 Aar;

tidsbestemt Fængsel over 10 Aar, 20 Aar;

Fængsel indtil 10 Aar, 15 Aar;

Fængsel indtil 5 Aar, 10 Aar;

Fængsel indtil 2 Aar, 5 Aar;

Fængsel indtil 6 Maanedes, 2 Aar.

Ved strafbare Handlinger, for hvilke den høieste lovbestemte
Straf er Hæfte, udkræves til Forældelse Halvparten af de Tidsrum,
som for Fængsel er bestemte.

Ved andre strafbare Handlinger udkræves 1 Aar.

§ 68. At Forældelse er indtraadt, er ikke til Hinder for, at
Sag kan reises til Inddragning overensstemmende med §§ 35 og

22 Mai. 36 eller til Fradømmelse af offentlig Tjeneste eller for at faa en
No. 10. Bestyldning erklæret død og magtesløs overensstemmende med § 253.

§ 69. Forældelsen begynder sit Løb fra den Dag, da den strafbare Virksomhed er afsluttet eller det strafbare Forhold ophørt.

Naar en Handlings Strafbarhed afhænger eller paavirkes af en indtraadt Virkning, løber Forældelsen dog i intet Tilfælde før fra Virkningens Indtræden.

Er som Følge af den strafbare Handling nogen urettelig ved Dom eller paa anden Maade berøvet Friheden, begynder Forældelsen sit Løb først fra den Dag, da den forurettede har gjenbundet Friheden eller er afgaaet ved Døden.

Er en strafbar Handling af den i Kapitelterne 30 og 42 omhandlede Art forøvet udenfor Riget, eller er forøvrigt en strafbar Handling forøvet paa norsk Skib, begynder Forældelsen ikke sit Løb før fra den Dag, da Skibet er kommet til norsk Havn eller til et Sted med norsk Konsul, dog saaledes, at Paabegyndelsen i intet Tilfælde udsættes længere end 1 Aar.

§ 70. Forældelsens Løb afbrydes ved ethvert Rettergangsstridt, hvorved den skyldige er betegnet som sigtet.

Indstilles Forfølgningen, eller stilles den i Vero paa ubestemt Tid, gjenoptager Forældelsen fra dette Tidspunkt sit Løb.

Kan Forfølgning ei reises eller fortsættes, forinden en i en anden Sag fremsat Paastand er afgjort, løber Forældelsen ikke, saalænge denne Sag uden Afbrydelse fortsættes.

§ 71. Efter domsfældtes Død kan ikke Straf fuldbyrdes; dog har hans Død ingen Indflydelse paa den i Dommen fastsatte Inddragning af Gjenstande eller af den strafbare Handlings Udbytte (§§ 34—36) og ei heller paa Bestemmelsen om Dommens Bejendtgjørelse.

§ 72. Ved Forældelse bortfalder Afgangen til at fuldbyrde efternævnte Straffe:

Fængsel paa Livstid efter 30 Aars Forløb;

tidsbestemt Fængsel over 10 Aar efter 25 Aars Forløb;

Fængsel indtil 10 Aar efter 20 Aars Forløb;

Fængsel indtil 5 Aar efter 15 Aars Forløb;

Fængsel indtil 1 Aar efter 10 Aars Forløb;

Fængsel indtil 3 Maanedes efter 5 Aars Forløb;

Hæfte efter Forløbet af Halvparten af de Tidsrum som for Fængsel bestemt, dog ikke, før ligesaa lang Tid som den idømte Straffetid og i hvert Fald 5 Aar er forløbet;

Bøder over 20 Kroner efter 5 Aars Forløb;

Bøder indtil 20 Kroner efter 2 Aars Forløb.

Kan Fuldbyrdelsen ei paabegyndes paa Grund af Udtaaelen af en anden Frihedsstraf i eller udenfor Riget eller paa Grund af Udsættelse efter § 52, løber i dette Tidsrum ingen Forældelse.

§ 73. Forældelsen begynder sit Løb fra den Dag, da

Dommen er bleven endelig, dog i intet Tilfælde før fra det Tids- 22 Mai.
punkt, da Forældelsen af Afgang til at rejse Straffesag efter § 69 No. 10.
begynder at løbe.

Forældelsens Løb afbrydes ved Paabegyndelsen af Straffens
Fuldbgyrdelse eller ved den dømtes Paagribelse i Hensigt at sikre
Fuldbgyrdelsen.

Løslades eller undviger han, uden at Straffens Fuldbgyrdelse
er paabegyndt, eller afbrydes denne, begynder fra dette Tidspunkt
en ny Forældelse at løbe, hvis Frist regnes efter den Del af Straffen,
som staar tilbage at fuldbyrde.

I Tilfælde af, at en Løsladelse paa Prøve tilbagefalder,
begynder Forældelsen sit Løb fra Tilbagefaldelsen.

§ 74. Forældelsens Løb afbrydes ligeledes, naar nogen, der
er dømt til Fængsel i mere end 6 Maaneder, findes skyldig i en
efter Dommen forøvet Forbrydelse, hvorfor han i eller udenfor
Riget idømmes over 2 Aars Frihedsstraf.

Dog begynder fra den sidste Forbrydelses Forøvelse (§ 69)
en ny Forældelse at løbe.

§ 75. Naar ligesaa lang Tid som den idømte Straffetid og
i ethvert Fald mindst 3 Aar er forløbne (§ 31), kan den, der er
fradømt de statsborgerlige Rettigheder (§ 29,2), gjenindsættes i disse,
saafremt det paa tilfredsstillende Maade godtgjøres, at han i de
sidste 3 Aar har ført en hæderlig Vandel og efter Evne erstattet
den ved den strafbare Handling voldte Skade.

Den, der er dømt til Hæfte eller til Fængsel under 1 Aar,
har efter 5 Aars Forløb (§ 31) Ret til Gjenindsættelse, saafremt
han i de sidste 3 Aar har opholdt sig her i Riget og ikke vides i
dette Tidsrum at have gjort sig skyldig i noget strafbart Forhold,
som medfører Tab af den borgerlige Agtelse.

Uværdighed til at udføre Krigstjeneste (§ 29,3) bortfalder,
naar den domfældte gjenindsættes i de statsborgerlige Rettigheder.

§ 76. Begjæring om Gjenindsættelse fremsættes for Paa-
talemyndigheden, der straks meddeler samme, isald den efter at have
anstillet fornøden Undersøgelse finder, at domfældte har Ret til
Gjenindsættelse efter § 75, 2det Led, men i andet Fald forbereder
Sagen og indbringer den for Forhørsretten paa det Sted, hvor dom-
fældte bor eller sidst havde Bopæl i Riget. Afgjørelsen sker ved
Kjendelse, i fornødent Fald, efterat domfældte og Vidner er afhørte.

Med Hensyn til Sagsbehandlingen, Kjendelsen og Kjæremaal
mod samme finder Straffeprocesslovens Regler Anvendelse.

Afflaaes Begjæringen, kan den først efter 2 Aars Forløb
gjentages.

22 Mai.

No. 10.

7de Kapitel.

Baatalen.

§ 77. Strafbare Handlinger er offentlig Baatale undergivet, medmindre noget modsat er bestemt.

§ 78. I de Tilfælde, hvor alene den fornærmede kan reise Baatale, eller hvor offentlig Baatale ikke kan reises uden hans Begjæring, træder i hans Sted, forsaavidt han er under 18 Aar, hans Berge og enhver af hans Forældre eller af hans Bedsteforældre, om Forældrene er døde. Dog kan Baatale ikke reises mod den fornærmedes udtrykkelig udtalte Vilje, hvis han er over 16 Aar, og der handles om en Legemsfornærmelse eller Urekrænkelse. Har den fornærmede fyldt sit 16de Aar, kan han ogsaa selv begjære offentlig Baatale.

Er den fornærmede sindssyg, træder hans Berge, hans Egtefælle, Forældre og myndige Børn eller, om hverken Forældre eller myndige Børn findes, hans Bedsteforældre i hans Sted.

Er han død, kan hans Egtefælle, Slægtninge i lige Linje, Søskende samt Arvinger reise eller begjære Baatale.

§ 79. Findes der ingen, som efter § 78 er berettiget til at begjære offentlig Baatale, eller er den strafbare Handling forøvet af nogen, der i Henhold til § 78 vilde have været berettiget til at begjære offentlig Baatale, kan saadan Begjæring fremsættes af Overøvrigheden.

§ 80. Baatalen i Sager, som ikke forfølges af det offentlige, maa være reist, og Begjæring om offentlig Baatale i Sager, der ikke uden saadan forfølges af det offentlige, maa være fremsat inden 6 Maanedes, efterat den hertil berettigede er kommet til Kundskab om den strafbare Handling og om den i samme styldige.

For deres Vedkommende, hvis Berettigelse er hjemlet i §§ 78 og 79, begynder ikke Fristen sit Lob, før Berettigelsen for dem er indtraadt.

§ 81. Begjæringen om offentlig Baatale kan begrænses til den eller dem, der er Ophavsmænd til den forbryderiske Beslutning. Ellers maa den, for at kunne tages tilfølg, ikke udelukke nogen medstyldig fra Forfølgningen; til medstyldige, der ikke udtrykkelig er udelukkede, kan Forfølgningen i Embeds Medfør udstrækkes.

§ 82. Begjæringen kan ikke tages tilbage, efterat Tiltale er reist.

Hvor den styldige har forøvet den strafbare Handling mod nogen af sine nærmeste, samt i de i §§ 209, 210 og 409—412 omhandlede Tilfælde kan Begjæringen med Virkning ogsaa senere tages tilbage.

Er Begjæring om Baatale taget tilbage, kan den ikke paany fremsættes.

Anden Del.

Forbrydelser.

8de Kapitel.

Forbrydelser mod Statens Selvfændighed og Sikkerhed.

§ 83. Den, som retsstridig søger at bevirke eller at medvirke til, at Norge eller nogen Del af Riget bringes under fremmed Herredomme eller indlemmes i anden Stat, eller at nogen Del af Riget løsriveres, straffes med Feste i mindst 8 Aar eller med Fængsel fra 8 Aar indtil paa Livstid.

§ 84. Den, som retsstridig bevirker eller medvirker til, at Norge eller nogen med Norge under en udbrudt Krig forbunden Stat paaføres Krig eller Fiendtligheder, straffes med Feste i mindst 5 Aar eller med Fængsel fra 5 Aar indtil paa Livstid.

§ 85. Den, som ved folkeretsstridig Udfærd mod fremmed Stat udsætter Norge for Krig eller Modforanstaltninger, eller som medvirker hertil, straffes med Feste indtil 2 Aar, men, om Krig paafølger, indtil 4 Aar.

Under særdeles skjærpende Omstændigheder kan Fængsel inden de samme Tidsgrænser anvendes.

§ 86. Med Feste i mindst 3 Aar eller med Fængsel fra 3 Aar indtil paa Livstid straffes den, som retsstridig bærer Vaaben mod Norge, eller som under en Krig, hvori Norge deltager, eller med saadan Krig for Die yder Fienden Bistand i Raad eller Daad eller svækker Norges eller nogen med Norge forbunden Stats Stridsvæbne.

Straf kommer ikke til Anvendelse paa nogen i Udlandet bo-
siddende norsk Statsborger for Handling, hvortil han efter Bostedets Love er pligtig.

§ 87. Med Feste eller Fængsel indtil 4 Aar straffes den, som i Krigstid retsstridig

1. vægrer sig ved at meddele en militær Befalingsmand de Oplysninger, han maatte have erhvervet angaaende Omstændigheder af Betydning for et Krigsforetagende, eller som medvirker hertil, eller
2. yder fiendtlig Spejder Skjul, Underhold eller anden Bistand, eller
3. medvirker til, at der forøves nogen efter militær Lov strafbar Handling, der kan medføre 3 Aars Fængsel eller strengere Straf.

Paa samme Maade straffes den, som ligeoverfor nogen med Norge under Krigen forbunden Stat forbryder sig saaledes som oven nævnt.

§ 88. Den, som i Krigstid misligholder Kontrakt angaaende Krigsmagtens Forsyning eller Befordring eller medvirker hertil,

22 Mai. straffes med Fængsel fra 6 Maaneder indtil 4 Aar, men indtil 10 No. 10. Aar, saafremt han har handlet i Hensigt at forstaffe sig eller andre en uberettiget Binding, og fra 3 Aar indtil paa Livstid, saafremt desuden betydelig Skade paa Vegeme eller Helbred eller nogens Død derved er voldt.

Er Forbrydelsen forøbet under Udøvelsen af Næring, kan Retten til at fortsætte denne frakjendes den skyldige.

Har Misligholdelsen fundet Sted af Uagtsomhed, straffes den skyldige med Bøder eller med Hæfte eller Fængsel indtil 6 Maaneder.

Paa samme Maade straffes den, som ligeoverfor nogen med Norge under Krigen forbunden Stat forbryder sig saaledes som oven nævnt.

§ 89. Med Hæfte eller Fængsel i mindst 1 Aar straffes den, som handler mod Norges Tarv eller undlader at varetage dette under Forhandling eller Afslutning af Overenskomst med anden Stat paa Norges Begne, eller som ved Forledelse eller Tilskyndelse medvirker hertil.

Har nogen af Uagtsomhed forbrudt sig paa nævnte Maade, straffes han med Bøder eller med Hæfte indtil 2 Aar.

§ 90. Den, som retsstridig bevirker eller medvirker til, at noget aabenbares, som bør holdes hemmeligt af Hensyn til Rigets Sikkerhed ligeoverfor anden Stat, straffes med Hæfte eller Fængsel indtil 3 Aar, men fra 1 Aar indtil 10 Aar, saafremt Hemmeligheden er forraadt til anden Stat eller betydelig Fare voldt.

Har den skyldige handlet af Uagtsomhed, anvendes Bøder eller Hæfte indtil 1 Aar.

Var Hemmeligheden betroet den skyldige i Stillings Medfør, kan de ovennævnte Frihedsstraffe forhoies med indtil en Halvdel.

§ 91. Den, som retsstridig sætter sig eller andre i Besiddelse af saadan Hemmelighed som i § 90 nævnt, i Hensigt at aabenbare den, eller som medvirker hertil, straffes med Hæfte eller Fængsel indtil 2 Aar, men indtil 6 Aar, saafremt Hensigten var at forraade den til anden Stat, eller der ved Aabenbarelsen vilde voldes betydelig Skade.

Den, som ellers uberettiget sætter sig eller andre i Besiddelse af nogen saadan Hemmelighed, straffes med Bøder eller med Hæfte eller Fængsel indtil 1 Aar.

§ 92. Den, som i Krigstid retsstridig giver offentlige Meddelelser om Krigsmagten eller Krigsforetagender, naar Forbud derimod er udstedt, eller som medvirker hertil, straffes med Bøder eller med Hæfte eller Fængsel indtil 2 Aar.

§ 93. Den, som bevirker eller medvirker til, at noget Dokument eller anden Gjenstand, der er af Betydning for Rigets Sikkerhed eller Velfærd, forfaltes, ødelægges eller bringes tilside,

straffes med Fængsel fra 2 Aar indtil 8 Aar, men indtil 12 Aar, 22 Mai.
 faafremt deraf bethdelig Skade er opstaaet. No. 10.

§ 94. Den, som indgaar Forbund med en eller flere Personer med Formaal at udføre nogen i §§ 83, 84, 86 eller 90 nævnt Forbrydelse, straffes med Feste eller Fængsel indtil 10 Aar, dog i intet Tilfælde med hoiere Straf end to Tredjedele af den hoieste for Forbrydelsen selv anvendelige.

Paa samme Maade straffes den, som

1. offentlig opfordrer til Iverksættelsen af nogen saadan Forbrydelse,
2. i Hensigt at forøve en saadan indlader sig med nogen fremmed Magt,
3. i saadan Hensigt tillager sig eller udøver nogen militær Befaling eller samler eller holder samlet Krigsfolk eller nogen bevæbnet Skare, eller
4. medvirker til nogen i denne Paragraf nævnt Handling.

§ 95. Den, som udsætter det fredelige Forhold til andet Land for Fare ved offentlig at forhaane eller ophidse til Had mod Norge eller Norges Statsstyrelse eller mod et andet Land eller dets Statsstyrelse eller ved uden paavifelig Hjemmel at tillægge nogen Statsstyrelse uretfærdige eller skammelige Handlinger, eller som medvirker hertil, straffes med Bøder eller med Feste eller Fængsel indtil 1 Aar.

§ 96. Med Hensyn til fremmed Statsoverhoved finder §§ 102 og 103 tilsvarende Anvendelse. Det samme er Tilfældet med §§ 99, 100 og 101, faafremt vedkommende fremmede Statsoverhoved med den norske Statsmyndigheds Samtykke opholder sig i Riget.

For Forbrydelser af de i Kapitlerne 21, 22 og 23 nævnte Slags mod fremmed Stats Sendebud, medens han opholder sig her i Riget, kan de ellers fastsatte Frihedsstraffe forhøies med indtil en Halvdel.

§ 97. De i dette Kapitel indeholdte Forskrifter kommer ogsaa til Anvendelse, forsaavidt Forbrydelsen er forøvet mod den svenske Stat. Med Hensyn til de nævnte Forskrifter betragtes statsborgerligt Forhold til Sverige i enhver Henseende lige med statsborgerligt Forhold til Norge.

9de Kapitel.

Forbrydelser mod Norges Statsforfatning og Statsoverhoved.

§ 98. Den, som søger at bevirke eller at medvirke til, at Rigets Statsforfatning ved ulovlige Midler forandres, straffes med Feste i mindst 5 Aar.

§ 99. Den, som bevirker eller medvirker til, at Kongen, Regenten, Interimsregjeringen, Statsraadet, Stortinget eller nogen

22 Mai. af dets Afdelinger, Høiesteret eller Rigsretten ved Vold eller Trusler
No. 10. hindres i den fri Udøvelse af sin Myndighed, straffes med Hefte i
mindst 5 Aar.

§ 100. Den, som bevirker eller medvirker til, at Kongen eller Regenten berøves Livet, straffes med Fængsel paa Livstid.

Paa samme Maade straffes Forsøg.

§ 101. Den, som bevirker eller medvirker til, at der mod Kongen eller Regenten øves Vold eller anden Vægemsfornærmelse, straffes med Fængsel i mindst 2 Aar. Fængsel paa Livstid kan anvendes, saafremt betydelig Skade paa Vægeme eller Hælbred er tilføiet eller forsøgt tilføiet.

Forøves nogen Vrekrænkelse mod Kongen eller Regenten, straffes den skyldige med Hefte eller Fængsel indtil 5 Aar.

§ 102. I ethvert Tilfælde, hvor nogen i Kapitlerne 19, 20, 21, 22 eller 23 omhandlet Forbrydelse er forøvet mod noget Medlem af det kongelige Hus, kan den for Forbrydelsen fastsatte Frihedsstraf forhøies indtil det dobbelte og livsvarigt Fængsel anvendes, hvis den almindelige Straf naar 8 Aars Fængsel.

§ 103. Baatalen af Vrekrænkelser i Henhold til §§ 101 og 102 finder alene Sted efter Kongens Befaling eller med hans Samtykke.

§ 104. Handlinger af de i § 94 nævnte Slags straffes med Hefte indtil 8 Aar, saafremt Hensigten var at forøve Forbrydelse mod §§ 98 eller 99, men med Fængsel indtil 8 Aar, saafremt Hensigten var at forøve Forbrydelse mod § 100.

Med Hensyn til de i §§ 98 og 99 omhandlede Forbrydelser finder § 97 tilsvarende Anvendelse.

10de Kapitel.

Forbrydelser med Hensyn til Udøvelsen af statsborgerlige Rettigheder.

§ 105. Den, som ved Trusel, ved Ydelse af eller Løfte om nogen Fordel, ved løgnagtige Forespejlinger eller ved andre utilbørlige Midler søger at øve Indflydelse paa en andens Optræden eller Stemmegivning i offentlige Anliggender eller at afholde nogen fra at stemme, eller som medvirker hertil, straffes med Hefte indtil 3 Aar. Under særdeles formildende Omstændigheder kan Bøder anvendes.

§ 106. Den, som ved Stemmegivning i offentligt Anliggende paa Grund af Aftale om eller Modtagelse af nogen Fordel stemmer paa en vis Maade eller afholder sig fra at stemme eller afgiver Tilfagn om at stemme paa en vis Maade eller at afholde sig fra at stemme, straffes med Bøder eller med Fængsel indtil 6 Maaneder.

§ 107. Den, som ved usandsfærdigt Føregivende uberettiget 22 Mai. forstaffer sig selv eller andre Anerkjendelse som stemmeberettiget i No. 10. offentligt Anliggende, eller som tilsniger sig eller andre Udgang til uberettiget Deltagelse i Afstemning i saadant Anliggende, eller som medvirker hertil, straffes med Feste indtil 3 Aar.

Paa samme Maade straffes den, som ved retsstridig Udfærd bevirker eller medvirker til, at nogen stemmer anderledes, end han ved sin Stemmegivning tilsigtede, eller afgiver en ughyldig Stemme eller afholdes fra at stemme.

Under særdeles formildende Omstændigheder kan Bøder anvendes.

§ 108. Den, som ved retsstridig Udfærd bevirker eller medvirker til, at Udsaldet af Stemmegivning i offentligt Anliggende forvanskes eller forpildes, eller at nogen afgiven Stemme ikke medregnes, straffes med Feste indtil 4 Aar.

§ 109. Til enhver paa Frihedsstraf lydende Dom efter §§ 105—108 kan knyttes Stemmerettens Tab.

11te Kapitel.

Forbrydelser i den offentlige Tjeneste.

§ 110. En Dommer, Lagrettemand eller Skjomsmand, der som saadan handler mod bedre Vidende, straffes med Fængsel indtil 5 Aar.

Har han derved bevirket eller medvirket til, at nogen urettelig fældes i Straf eller i større Straf end fortjent, straffes han med Fængsel i mindst 2 Aar.

Er paa Grund af Forbrydelsen Dødsstraf fuldbyrdet eller Frihedsstraf udstaaet i mere end 5 Aar, kan Fængsel paa Livstid anvendes.

§ 111. Fordrer en offentlig Tjenestemand enten for sig selv eller en anden Tjenestemand eller for det offentlige en ulovlig Skat, Afgift eller Godtgjørelse for Tjenestehandling, eller modtager han, hvad der af Vildfarelse tilbydes ham som saaledes skyldigt, straffes han med Fængsel indtil 5 Aar.

Besolder han det i god Tro oppebaarne efter at være bleven opmærksom paa Feilen, straffes han med Bøder, Tjenestens Tab eller med Fængsel indtil 3 Maaneder.

§ 112. En offentlig Tjenestemand, som for Udførelse eller Undladelse af en Tjenestehandling for sig eller andre enten kræver nogen uberettiget Fordel eller modtager nogen saadan eller Løste derom, vidende om, at den gives eller tilsiges for at øve Indflydelse paa hans Optræden i Tjenesteanliggende, straffes med Bøder, Tjenestens Tab eller med Fængsel indtil 6 Maaneder.

§ 113. Var i det i § 112 omhandlede Tilfælde den Handling eller Undladelse, hvorfor Fordelen blev modtaget eller tilfagt, en pligtstridig, eller har Tjenestemanden vægret sig ved at

22 Mai. foretage en Tjenestehandling for derved at tiltvinge sig eller andre
No. 10. en saadan Fordel, straffes han med Fængsel indtil 5 Aar.

Paa samme Maade straffes den, som modtager nogen Fordel, vidende om, at den ydes ham for at have foretaget en pligtstridig Tjenestehandling.

§ 114. Kræver eller modtager en Dommer, Lagrettemand, Skjomsmand eller Sagkyndig for som saadan at handle eller have handlet til Gunst eller Skade for den ene eller den anden af Parterne i en Retstvist nogen uberettiget Fordel for sig eller andre, eller lader han sig nogen saadan tilfige, straffes han med Fængsel indtil 8 Aar.

Hvad oven er bestemt, gjælder ogsaa Voldgiftsmænd, forsaavidt Voldgiftstjendelsen har Domsvirkning.

§ 115. En offentlig Tjenestemand, som, for i en Straffesag at opnaa en Forklaring i en bestemt Retning eller en Tilstaaelse, anvender ulovlige Midler, straffes med Bøder, Tjenestens Tab eller med Heste indtil 2 Aar.

§ 116. En offentlig Tjenestemand, som foretager en ulovlig Ransagning af Hus eller Person eller en ulovlig Beslaglæggelse af Breve eller Telegrammer, straffes med Bøder, Tjenestens Tab eller Heste indtil 2 Aar.

§ 117. Med Fængsel indtil 6 Aar straffes den offentlige Tjenestemand, som foretager en ulovlig Fuldbyrkelse af Frihedsstraf, en ulovlig Fængsling, Paagribelse eller anden Frihedsberøvelse, Udvisning eller Forvisning, eller som ulovlig forlænger en Frihedsberøvelse eller skjærper dens Strengthed.

Med Fængsel i mindst 2 Aar eller paa Livstid straffes den offentlige Tjenestemand, som foretager en ulovlig Fuldbyrkelse af Dødsstraf.

Under særdeles formildende Omstændigheder, navnlig naar Forbrydelsen alene bestaar i Tilfidesættelse af den lovbestedte Fremgangsmaade eller Overskridelse af den vedkommende Tjenestemand tilliggende Myndighed, anvendes Straf af Bøder eller Tjenestens Tab eller af Heste indtil 2 Aar.

§ 118. En offentlig Tjenestemand, som ved Misbrug af sin Stilling hindrer nogens lovlige Straffelselse eller Fældelse til den forkyldte Straf, eller som udenfor de i Loven hjemlede Tilfælde eller paa anden end den lovhjemlede Maade undlader at forfølge en strafbar Handling, straffes med Tjenestens Tab eller med Heste eller Fængsel indtil 3 Aar.

Under særdeles formildende Omstændigheder kan Bøder anvendes.

§ 119. En offentlig Tjenestemand, som ved pligtstridigt Forhold i Tjenesten bevirker, at en sigtet eller straffeldt Person undviger, eller at en idømt Straf ikke bringes til Fuldbyrkelse, eller at en mildere Straf end den idømte fuldbyrdes, straffes med Tjenestens Tab eller med Heste eller Fængsel indtil 5 Aar.

Under særdeles formildende Omstændigheder kan Boder 22 Mai.
anvendes. No. 10.

§ 120. Har en offentlig Tjenestemand i nogen Tjenesten vedkommende Protokol anført Usandhed eller lagt Skjul paa Sandheden, eller har han ved Udfærdigelsen af Protokoludskrift, Telegram eller Telefonmeddelelse eller ved Stempling, Merkning eller anden tjenstlig Erklæring, der er afgiven for at tjene som Bevis, anført eller bevidnet Usandhed eller lagt Skjul paa Sandheden, straffes han med Tjenestens Tab eller med Fængsel indtil 3 Aar, men indtil 6 Aar, saafremt han har handlet i Hensigt at forskaffe sig eller andre en uberettiget Binding eller at skade nogen.

§ 121. Aabenbarer en offentlig Tjenestemand uden skjellig Grund, hvad der i Tjenestens Medfør er blevet ham betroet eller ved Lov eller anden gyldig Bestemmelse er betegnet som Tjenestehemmelighed, straffes han med Boder eller Tjenestens Tab eller med Fængsel indtil 6 Maanedre.

Efter Aabenbarelsen i Hensigt at tilvende sig eller andre en uberettiget Binding til Skade for en anden, eller benytter en offentlig Tjenestemand nogen Tjenestehemmelighed i saadan Hensigt, straffes han med Tjenestens Tab eller med Fængsel indtil 2 Aar.

Ovenstaaende Bestemmelser kommer ogsaa til Anvendelse paa den, som saaledes forser sig efter at have fratraadt den offentlige Tjeneste med Hensyn til, hvad han under denne har bragt i Rundskab.

§ 122. En offentlig Tjenestemand, der ulovlig aabner eller tilstæder nogen at aabne et ham i Tjenestens Medfør betroet Brev, straffes med Tjenestens Tab eller med Fængsel indtil 3 Aar, men indtil 6 Aar, saafremt han forøver Forbrydelsen for at forskaffe sig eller andre en uberettiget Binding.

§ 123. Misbruger en offentlig Tjenestemand sin Stilling til ved Foretagelse eller Undladelse af Tjenestehandling at krænkere nogens Ret, straffes han med Boder eller Tjenestens Tab eller med Fængsel indtil 1 Aar.

Har han handlet for at forskaffe sig eller andre en uberettiget Binding, eller er ved Forbrydelsen betydelig Skade eller Retskrænkelse forsætlig voldt, kan Fængsel indtil 5 Aar anvendes.

§ 124. En offentlig Tjenestemand, som retsstridig nytter sin offentlige Stilling til at formaa eller søge at formaa nogen til at gjøre, taale eller undlade noget, straffes med Boder eller Tjenestens Tab.

§ 125. En offentlig Tjenestemand, der forleder eller tilskynder nogen ham i offentlig Tjeneste underordnet eller hans Opsyn undergivne Tjenestemand til at forbryde sig i denne Tjeneste, eller som bistaar ham dermed eller vidende lader han gjøre det, eller som misbruger sin offentlige Stilling til at tilskynde en anden offentlig Tjenestemand til Forbrydelse i Tjenesten eller til at bistaar ham dermed, straffes efter de samme Straffebud som denne.

22 Mai. Straffen kommer til Anvendelse uden Hensyn til, om den
No. 10. anden Tjenestemand paa Grund af god Tro eller af andre Grunde ikke er strafftyldig.

§ 126. Fældes en offentlig Tjenestemand for nogen i Tjenesten forøvet Forbrydelse efter andre Straffebud end de i dette Kapitel indeholdte, kan istedetfor Straf af Bøder eller af Hæfte indtil 6 Maaneder eller af Fængsel indtil 3 Maaneder Tjenestens Tab idømmes.

12te Kapitel.

Forbrydelser mod den offentlige Myndighed.

§ 127. Den, som ved Vold søger at formaa en offentlig Tjenestemand til at foretage eller undlade en Tjenestehandling eller at hindre ham under en saadan, eller som medvirker hertil, straffes med Fængsel indtil 3 Aar, men indtil 5 Aar, naar han tidligere er straffet for en Forbrydelse af voldsom Art, eller han udfører Forbrydelsen i Forening med nogen anden.

Har Tjenestemanden ved utilbørligt Forhold givet Anledning til Forbrydelsen, anvendes Bøder eller Fængsel indtil 1 Aar. Under særdeles formildende Omstændigheder kan i dette Tilfælde Straf bortfalde.

Som offentlige Tjenestemænd ansees her ogsaa ved Jernbanerne ansatte Betjente, militære Bagter samt enhver, som efter Opfordring eller pligtmæssig yder en offentlig Tjenestemand Bistand.

I Tilfælde af Gjensidighed kan Rongen bestemme, at ovenstaaende Straffe ogsaa finder Anvendelse paa Forbrydelser mod andet Lands offentlige Myndighed.

§ 128. Den, som ved Trusler eller ved Øvelse af eller Tilfagn om Forbude søger at formaa en offentlig Tjenestemand til uretmæssig at foretage eller undlade en Tjenestehandling, eller som medvirker hertil, straffes med Bøder eller med Fængsel indtil 1 Aar.

Bestemmelserne i forrige Paragraf, sidste og næstsidste Ved, finder tilsvarende Anvendelse.

§ 129. Den, som uhjemlet udøver nogen offentlig Myndighed eller medvirker hertil, straffes med Bøder eller med Fængsel indtil 6 Maaneder, men med Fængsel indtil 2 Aar, saafremt han har handlet i Hensigt at tilvende sig eller andre en uberettiget Fordel eller at skade nogen.

§ 130. Med Bøder eller med Hæfte eller Fængsel indtil 1 Aar straffes den, som mod bedre Vidende offentlig tillægger nogen af Statsmagterne eller en anden offentlig Myndighed Handlinger, som de ikke har foretaget, eller giver en vildledende Fremstilling af de Omstændigheder, hvorunder eller den Maade hvorpaa de har handlet, eller som medvirker hertil.

Er den urigtige Paastand fremført i Hensigt at skade vedkom- 22 Mai.
mende Myndighed i det almindelige Omdømme, kommer samme No. 10.
Straf til Anvendelse, ogsaa naar Paastanden er fremført af grov
Nagtsonhed.

§ 254 finder tilsvarende Anvendelse.

Er Forbrydelsen forøvet mod Storthinget, nogen af dets
Afdelinger, Komiteer eller Tjenestemænd, finder Paatale alene Sted
efter Begjæring af Storthinget. Ellers finder Paatale Sted efter
Begjæring af vedkommende Regjeringsdepartement eller efter Kongens
Bestemmelse.

§ 131. Den, som bevirker eller medvirker til, at nogen,
der som dømt eller sigtet for en strafbar Handling lovlig er berøvet
Friheden, ulovlig slippes løs eller undviger fra de Rum, hvor han
holdes forvaret, eller fra den, under hvis Bevogtning han befinder
sig, straffes med Hæfte eller Fængsel indtil 3 Aar, men indtil 5
Aar, saafremt der handles om en Fange, der er dømt eller sigtet
for en Forbrydelse, som kan medføre Fængsel paa Livstid.

Under særdeles formildende Omstændigheder kan Bøder
anvendes.

§ 132. Med Bøder eller med Hæfte eller Fængsel indtil 2
Aar straffes den, som, i Hensigt at modarbejde en offentlig Under-
søgelse, der er eller maatte blive anstillet angaaende nogen strafbar
Handling, bevirker eller medvirker til, at Gjenstande af Betydning
for Undersøgelsen tilintetgjøres, bringes tilside eller forvansktes, eller
at Gjerningens Spor paa anden Maade udslættes.

Samme Straf anvendes paa den, som bevirker eller medvirker
til, at nogen ved Flugt eller ved at holdes skjult eller udgives for
en anden Person søges unddraget Forfølgning eller Straf for en
strafbar Handling.

Paa den, der har handlet i Hensigt at unddrage sig selv
eller nogen af sine nærmeste fra Forfølgning eller Straf, kommer
Straf ikke til Anvendelse.

§ 133. Den, som uden Kongens Tilladelse hverver Mand-
skab her i Riget til fremmed Krigstjeneste, eller som medvirker
hertil, straffes med Bøder eller med Hæfte indtil 1 Aar.

§ 134. Den, som, i Hensigt at unddrage sig sin Værnepligt
her i Landet, ved Lemlæstelse eller paa anden Maade gjør sig
ubrugbar til Krigstjeneste, eller som medvirker til, at nogen i
saadan Hensigt gjøres ubrugbar til Krigstjeneste, straffes med
Fængsel indtil 1 Aar.

Med Bøder eller med Hæfte eller Fængsel indtil 1 Aar
straffes den, som medvirker til, at nogen, der staar i norsk Krigs-
tjeneste, rømmer eller undlader at indfinde sig til Krigstjeneste, eller
til, at der forøves nogen efter militær Lov strafbar Handling, der
kan medføre 2 Aars Fængsel eller strengere Straf.

22 Mai.

No. 10.

13de Kapitel.

Forbrydelser mod den almindelige Orden og Fred.

§ 135. Med Bøder eller med Hæfte eller Fængsel indtil 1 Aar straffes den, som udsætter den almindelige Fred for Fare ved offentlig at forhaane eller ophidse til Had mod Statsforfatningen eller nogen offentlig Myndighed eller ved offentlig at ophidse en Del af Befolkningen mod en anden, eller som medvirker hertil.

§ 136. Den, som bevirker, at der finder Opløb Sted i Hensigt at øve Vold mod Person eller Guds eller at true dermed, eller som medvirker til Istandbringelsen af saadant Opløb, eller som ved et Opløb, under hvilket ovennævnte Hensigt lægges for Dagen, optræder som Leder eller Fører, straffes med Fængsel indtil 3 Aar.

Forøves under Oplobet nogen saadan Forbrydelse mod Person eller Guds som ved Oplobet tilsigtet, eller som Deltagerne under dette har lagt for Dagen at ville forøve, eller nogen Forbrydelse mod den offentlige Myndighed, bliver de ovennævnte ligesaavel som enhver i Forbrydelsen delagtig at straffe med Fængsel fra 2 Maaneder indtil 5 Aar, men med den for Forbrydelsen bestemte Straf, forøget med indtil en Halvdel, saafremt herved strengere Straf fremkommer.

§ 137. Den, som er tilstede eller medvirker til, at nogen anden er tilstede i saadant Opløb som i § 136 nævnt, efterat Paabud om at begive sig rolig bort af Øvrigheden er forkyndt, straffes med Fængsel indtil 3 Maaneder, men indtil 2 Aar, saafremt der under hans Tilstedeværelse forøves nogen Forbrydelse mod den offentlige Myndighed eller nogen saadan Forbrydelse mod Person eller Guds som ved Oplobet tilsigtet, eller som Deltagerne under samme har lagt for Dagen at ville forøve.

§ 138. Med Bøder eller med Fængsel indtil 6 Maaneder straffes den, som bevirker eller medvirker til, at offentlig Forretning, offentlig religiøs Sammenkomst, kirkelig Handling, offentlig Undervisning eller Skoleundervisning, Auktion eller offentlig Sammenkomst til Behandling af alment Anliggende ulovlig hindres eller afbrydes.

§ 139. Med Bøder eller med Hæfte eller Fængsel indtil 1 Aar straffes den, som undlader gennem betimelig Anmeldelse for vedkommende Myndighed eller paa anden Maade at søge afverget et efter militær Lov strafbart Mytteri, Krigsforræderi, Spioneri eller Forbund om Røbbing eller en Forbrydelse af nogen i denne Lovs §§ 83, 84, 86, 98, 99, 100, 148, 149, 150, 152, 153, 154, 159, 169, 192, 195, 217, 223, 2det Led, 225, 231, 233, 234, 243, 267, 268 eller 269 omhandlet Slags eller sammes Følger, skjønt han til en Tid, da Forbrydelsen eller dens Følger

endnu kunde forebygges, har erholdt paalidelig Kundskab om, at 22 Mai.
den er igjære eller er forøvet. No. 10.

Dog er han straffri, saafremt Forbrydelsen ikke kommer til Guldbrydelse eller til strafbart Forsøg, eller saafremt Afbergelsen ikke kunde ske uden at udsætte ham selv, nogen af hans nærmeste eller nogen ustyldig for Tiltale eller Fare for Liv, Helbred eller Belfærd.

Paa samme Maade, dog i intet Tilfælde med høiere Straf end den for Forbrydelsen selv satte, straffes den overordnede, der har undladt at hindre en i hans Tjeneste forøvet Forbrydelse, saafremt dette var ham muligt.

§ 140. Den, som offentlig opfordrer eller tilskynder til Overkættelsen af en strafbar Handling eller forherliger en saadan eller tilbyder at udføre eller bistaa ved Udførelsen af en saadan, eller som medvirker til Opfordringen, Tilskyndelsen, Forherligelsen eller Tilbudet, straffes med Bøder eller med Hæfte eller Fængsel indtil 8 Aar, dog i intet Tilfælde med høiere Frihedsstraf end to Tredjedele af den høieste for Handlingen selv anvendelige.

Lige med strafbare Handlinger regnes her Handlinger, til hvis Foretagelse det er strafbart at forlede eller tilskynde.

Forøves Forbrydelsen under Udøvelsen af en Mæringsvei, kan Retten til at fortsætte denne fradømmes den skyldige.

§ 141. Den, som ved falske Forespejlinger eller anden underskudig Adfærd forleder nogen til at udvandre her fra Riget, eller som medvirker hertil, straffes med Bøder eller med Fængsel indtil 1 Aar.

Forøves Forbrydelsen under Udøvelsen af en Mæringsvei, kan Retten til at fortsætte denne fradømmes den skyldige.

§ 142. Den, som offentlig driver Spot med eller forhaaner nogen Trodsbejendelse, hvis Udøvelse her i Riget er tilstedet, eller som medvirker hertil, straffes med Bøder eller med Hæfte eller Fængsel indtil 6 Maanedere.

§ 143. Med Fængsel indtil 2 Aar straffes den, som mishandler et Lig eller uberettiget bemægtiger sig et i en andens Baretægt værende Lig eller uden Hjemmel opgraver eller bortfører et begravet Lig, eller som medvirker hertil. Under særdeles formildende Omstændigheder kan Bøder anvendes.

Den, som borttager et Lig eller fra et Lig, en Grav eller et Gravminde borttager nogen Gjenstand i Hensigt ved Rigets eller Gjenstandens Tilegnelse at forskaffe sig eller andre en uberettiget Vinding, eller som medvirker hertil, straffes efter Kapitel 24 uden Hensyn til, om Riget eller Gjenstanden er i nogens Eie.

§ 144. Prestere, Sagførere, Forsvarere i Straffesager, Læger, Apothekere og Jordmødre saavel som disses Betjente eller Hjælpere, der retsstridig aabenbarer Hemmeligheder, som er dem

22 Mai. eller deres foresatte betroede i Stillings Medfør, straffes med No. 10. Bøder eller med Fængsel indtil 6 Maaneder.

Offentlig Baatale finder alene Sted efter fornærmedes Begjæring, eller hvor det kræves af almene Hensyn.

§ 145. Den, som uberettiget bryder Brev eller andet lukket Skrift eller baner sig Afgang til en andens tillaaede Gjemmer eller medvirker hertil, straffes med Bøder eller med Fængsel indtil 6 Maaneder.

Volds Skade ved derigjennem erhvervet uberettiget Kundskab, eller er Forbrydelsen forøvet i Hensigt at forskaffe nogen en uberettiget Binding, kan Fængsel indtil 2 Aar anvendes.

Offentlig Baatale finder ikke Sted uden fornærmedes Begjæring.

§ 146. Med Bøder eller med Fængsel indtil 1 Aar straffes den, som uberettiget bevirker eller medvirker til, at en til nogen anden rettet skriftlig Meddelelse ved at tilintetgjøres, stjules eller holdes tilbage enten overhovedet ikke eller ikke i betimelig Tid kommer frem til Vedkommendes Kundskab.

Bolder den skyldige Skade ved Forbrydelsen, eller har han handlet i Hensigt at forskaffe sig eller andre en uberettiget Binding, kan Fængsel indtil 3 Aar anvendes.

Offentlig Baatale finder ikke Sted uden fornærmedes Begjæring.

§ 147. Strafbart Indbrud foreligger, naar nogen baner sig eller en anden uberettiget Afgang til Hus, Skib eller Jernbanevogn eller noget Rum i saadanne eller til lukket Gaardsrum eller lignende Opbevarings- eller Tilholdssted ved Bestadigelse af nogen til Beskyttelse mod Indtrængen egnet Gjenstand eller ved Hjælp af Dirik, falsk Nøgel eller ret Nøgel, som ulovlig er fravendt Besidderen,

Den, der gjør sig skyldig i Indbrud, eller som medvirker hertil, straffes med Fængsel indtil 1 Aar. Er Forbrydelsen forøvet af nogen beæbnet eller af flere i Forening, anvendes Fængsel indtil 2 Aar, men indtil 4 Aar, saafremt den er forøvet i Hensigt at bane Afgang til nogen anden Forbrydelse.

Paa samme Maade straffes den, som ved voldsom eller truende Udfærd søger at tiltvinge sig eller en anden uberettiget Afgang til eller Ophold paa saadant Sted, eller som retsstridig sniger sig ind i beboet Hus eller Rum, der om Natten pleier at holdes stængt, for der at lade sig indstænge, eller som ved Hjælp af Forklædning eller en foregiven eller misbrugt offentlig Egenkab eller Ordre eller ved Benyttelse af noget falsk eller en anden vedkommende Dokument skaffer sig eller en anden uberettiget Afgang til eller Ophold i beboet Hus eller Rum, eller som medvirker hertil.

14de Kapitel.

Almenfarlige Forbrydelser.

§ 148. Den, som forvolder Ildbrand, Sammenstyrtning, Sprængning, Oversvømmelse, Sjøskade eller Jernbaneulykke, hvorved

Tab af Menneſkeliv eller udſtrakt Ødelæggelse af fremmed Eiendom 22 Mai.
flet kan foraarſages, eller ſom medvirker hertil, ſtraffes med Fængſel No. 10.
ra 2 Aar indtil paa Livſtid, men ikke under 5 Aar, ſaaſremt
nogen paa Grund af Forbrydelsen omkommer eller ſaar betydelig
Skade paa Legeme eller Helbred.

Forſøg kan ſtraffes lige med fuldbyrdet Forbrydelse.

§ 149. Med Fængſel i mindſt 1 Aar ſtraffes den, ſom
under ſaadan Ulykke ſom i § 148 omhandlet eller vidende om, at
en ſaadan truer, ved Ødelæggelse, Beſtadigelse eller Tjernelse af
Redſtaber eller paa anden Maade ſøger at hindre dens Forebyg-
gelse eller Beſjæmpelse, eller ſom medvirker hertil.

§ 150. Med Fængſel indtil 6 Aar ſtraffes den, ſom frem-
kalder ſaadan Fare ſom i § 148 nævnt ved at undlade at udføre
nogen ham paahvilende ſærlig Pligt, ved retsſtridig at ødelægge,
borttage eller beſtadige nogen Gjenſtand eller noget til Veiledning
anbragt Tegn, ved at give eller anbringe noget falſt Tegn, ved at
anbringe nogen Hindring i Skibsſarvand, ved at forſtyrre den ſikre
Driſt af en ved Lokomotiv eller anden mekanisk Kraft drevet Jern-
bane eller ved at medvirke til nogen ſaadan Udſærd. Voldes der-
ved ſaadan Ulykke ſom i § 148 nævnt, anvendes Fængſel indtil
12 Aar.

Har nogen foretaget en ovennævnt Handling uden at være
opmerksom paa Faren eller af Uagtsomhed, ſtraffes han med Bøder
eller med Fængſel indtil 1 Aar.

§ 151. Er ſaadan Ildbrand, Sammenſtyrtning, Spræng-
ning, Overſvømmelse, Skjofade eller Jernbaneulykke ſom i § 148
omhandlet voldt ved Uagtsomhed, ſtraffes den ſkyldige med Bøder
eller med Fængſel indtil 3 Aar.

§ 152. Med Fængſel indtil 5 Aar ſtraffes den, ſom rets-
ſtridig tilſætter Beholdninger eller Vandløb, hvorfra Drikkevand til
Menneſker eller Husdyr tages, ſundhedsſkadelige Stoffe eller med-
virker hertil.

Har han derved forvolgt almindelig Fare for Menneſkers Liv
eller Helbred, er Straffen Fængſel indtil paa Livſtid, og hvis
nogens Død eller betydelig Skade paa Legeme eller Helbred er
bleven Folgen, Fængſel fra 1 Aar indtil paa Livſtid.

Uagtsomme Handlinger af den i foregaaende Led nævnte Art
ſtraffes med Bøder eller Fængſel indtil 1 Aar.

§ 153. Med Fængſel indtil paa Livſtid ſtraffes den, der
tilſætter Gjenſtande, beſtemte til almindelig Brug eller Forhandling,
Gift eller andre ſaadanne Stoffe, at Gjenſtandene ikke kan bruges
eſter ſin Beſtemmelse uden at volde Menneſkers Død eller ødelægge
Helbredden, eller ſom volder, at iøvrigt Forgiftning, der medfører
almindelig Fare for Liv eller Helbred, finder Sted, eller ſom
medvirker hertil.

Paa ſamme Maade ſtraffes den, ſom med Fordølgelse af

22 Mai. Gjenstandenes Bestaaffenhed sælger, fæltholder eller iøvrigt søger at
No. 10. udbrede saadanne forgiftede eller med farlige Stoffe tilfattede Gjenstande som oven omhandlet, eller som medvirker hertil.

Er nogens Død eller betydelig Skade paa Legeme eller Hælbred forvoldt, er Straffen Fængsel fra 1 Aar indtil paa Livstid.

Med Fængsel indtil 5 Aar straffes den, som med Fordølgelse af Gjenstandenes Bestaaffenhed fæltholder, sælger eller paa anden Maade søger at udbrede som Næringsmidler for Mennesker eller Hædhyr eller til anden Brug Gjenstande, der ved at bruges efter sin Bestemmelse er egnede til at skade Sundheden. Paa samme Maade straffes Medvirking hertil.

Uagtsumme Handlinger af den i 1ste Led omhandlede Art straffes med Bøder eller med Fængsel indtil 1 Aar.

§ 154. Den, som bevirker eller medvirker til, at en farlig smitsom Sygdom finder Indgang eller almindelig Udbredelse blandt Mennesker, Hædhyr eller Væfster, straffes med Fængsel indtil 10 Aar. Under særdeles formildende Omstændigheder kan Bøder anvendes.

Har en saadan Handling som i 1ste Led nævnt medført, at noget Menneske omkommer eller faar betydelig Skade paa Legeme eller Hælbred, er Straffen Fængsel fra 5 Aar indtil paa Livstid.

§ 155. Den, som med Kundskab eller Formodning om at lide af smitsom Kjønsygdom ved legemlig Umgængelse eller ved utugtigt Forhold smitter eller udsætter nogen for Smitte, straffes med Fængsel indtil 3 Aar.

Paa samme Maade straffes den, der medvirker til, at nogen, som han ved eller formoder at lide af smitsom Kjønsygdom, ved saadan Udsættelse som oven nævnt smitter eller udsætter en anden for Smitte.

Er den smittede eller den for Smitte udsatte den skyldiges Egtfælle, finder offentlig Forfølgning alene Sted efter dennes Begjæring.

§ 156. Den, som vidende om, at han derved volder Fare for, at en smitsom Sygdom finder Indgang eller almindelig Udbredelse blandt Mennesker eller Hædhyr, overtræder de Regler, der lovlig er givne til Forebyggelse eller Modarbejdelse af Sygdommen, eller medvirker hertil, straffes med Bøder eller med Fængsel indtil 2 Aar, men indtil 4 Aar, saafremt paa Grund heraf noget Menneske omkommer eller faar betydelig Skade paa Legeme eller Hælbred.

§ 157. Den, som vidende om, at han derved udsætter andres Liv eller Hælbred for Fare,

1. sælger, fæltholder eller paa anden Maade søger udbredt blandt Almenheden som Lægemidler eller Forebyggelsesmidler mod Sygdomme Gjenstande, som er blottede for de angivne Egenheder, eller

2. under Lægevirkksomhed anvender nogen Behandlingsmaade, som 22 Mai.
ikke er egnet til at helbrede eller modvirke Sygdommen, No. 10.
straffes med Fængsel indtil 6 Aar, men ikke under 1 Aar, saafremt
derved nogens Død eller betydelig Skade paa Legeme eller Helbred
er voldt.

Paa samme Maade straffes den, som medvirker til saadan
Udsæd.

§ 158. Den, som ved Brud paa overtagne Forpligtelser
eller ved Udspreddelse af falske Efterretninger bevirker, at der volds
Hungersnød eller Dyrtd paa Livsfornødenheder, eller som med-
virker hertil, straffes med Fængsel indtil 8 Aar.

§ 159. Den, som, i Hensigt at bevirke eller medvirke til
en i §§ 148, 152, 2det Led, 153, 1ste, 2det og 3die Led, eller
154 omhandlet Forbrydelse eller Art af Forbrydelse, indgaar For-
bund med nogen, straffes med Fængsel indtil 10 Aar.

§ 160. Den, som offentlig giver eller tilbyder Veiledning i
Brug af Sprængstoffer eller Gift til Forøvelse af Forbrydelse, eller
som truer med eller offentlig opmuntrer til at forøve Forbrydelse
ved Hjælp af disse Midler, eller som medvirker til nogen saadan
Forbrydelse, straffes med Fængsel indtil 10 Aar.

§ 161. Den, som, i Hensigt derved at forøve nogen For-
brydelse, anstaffer, tilvirker eller opbevarer Sprængstoffer eller særlige
Redskaber for disses Tilvirkning eller Anvendelse, straffes med
Fængsel indtil 6 Aar.

Paa samme Maade straffes den, som medvirker til Anskaffelse,
Tilvirkning eller Opbevaring af Sprængstoffer eller saadanne Red-
skaber, naar han ved eller maa antage, at de er bestemte til For-
øvelse af nogen Forbrydelse.

§ 162. Er nogen i dette Kapitel omhandlet Forbrydelse
forøvet under Udøvelsen af en Næringsvei, kan den skyldige fra-
dommes Retten til at fortsætte denne.

15de Kapitel.

Falsk Forklaring.

§ 163. Den, som for Retten afgiver falsk edelig Forklaring,
straffes med Fængsel fra 6 Maanedes indtil 8 Aar.

Paa samme Maade bliver den at straffe, som udenfor Retten
afgiver falsk edelig Forklaring i Tilfælde, hvor Brug af Ed er lovhjemlet.

§ 164. Vige med edelig Forklaring ansees Forklaring, afgivet
under Paaberaab af afslagt Ed.

Vige med Ed ansees en Forsikring, som ifølge Loven træder
i Eds Sted.

§ 165. Som i § 163 bestemt straffes ogsaa den, som
bevirker eller medvirker til, at en ham bitterlig usand edelig For-
klaring i noget der omhandlet Tilfælde afgives af en anden.

22 Mai. § 166. Med Bøder eller med Fængsel indtil 2 Aar straffes
No. 10. den, som afgiver falsk Forklaring for Retten eller for Notarius
eller i Fremstillinger, han som Part eller Retsfuldmægtig i en Sag
fremlægger for Retten, eller som mundtlig eller skriftlig afgiver
falsk Forklaring til nogen offentlig Myndighed i Tilfælde, hvor han
er pligtig til at forklare sig til denne, eller hvor Forklaringen er
bestemt til at afgive Bevis.

Paa samme Maade straffes den, der bevirker eller medvirker
til, at en ham vitterlig usand Forklaring i noget af de ovennævnte
Tilfælde afgives af en anden.

§ 167. Straf efter §§ 163 og 166 kommer ikke til Anven-
delse paa den, der som sigtet for en strafbar Handling har afgivet
falsk Forklaring.

Det samme gjælder, saafremt nogen afgiver falsk ubeediget
Forklaring i Tilfælde, hvor han ei kunde forklare Sandheden uden
derved at udsætte sig eller nogen af sine nærmeste for Straf eller
Tab af den borgerlige Agtelse.

Er i saadant Tilfælde som i 2det Led omhandlet falsk beediget
Forklaring afgivet, straffes den skyldige med Fængsel indtil 5 Aar.

§ 166 kommer ikke til Anvendelse paa Opgaver angaaende
Omstændigheder, der danner Grundlag for Skat.

16de Kapitel.

Falsk Anklage.

§ 168. Den, som ved falsk Anklage, Anmeldelse eller For-
klaring til Retten, Baatalemyndigheden eller anden offentlig Myn-
dighed eller ved Forvarning eller Fortrydelse af Bevis eller
Tilbebringelse af falsk Bevis eller mod bedre Videnbe paa anden
Maade søger at paadrage en anden Sigtelse eller Fældelse for en
strafbar Handling, eller som medvirker hertil, straffes, hvis der
handles om en Forbrydelse, med Fængsel fra 6 Maaneder indtil
8 Aar og, hvis der handles om en Forseelse, med Fængsel indtil
4 Aar.

§ 169. Er paa Grund af saadan Forbrydelse som i § 168
nævnt nogen fældet til Frihedsstraf, som helt eller delvis er ud-
staaet, eller til Dødsstraf, straffes den skyldige med Fængsel ikke
under 1 Aar.

Er paa Grund af Forbrydelsen Dødsstraf fuldbrydet eller
Frihedsstraf udstaaet i mere end 5 Aar, kan den skyldige straffes
med Fængsel paa Livstid.

§ 170. Med Bøder eller med Hæfte eller Fængsel indtil 1
Aar straffes den, som uden rimelig Grund til Mistanke for Retten
eller Baatalemyndigheden anklager eller anmelder nogen for en
strafbar Handling, eller som forleder en anden til saadan Anklage
eller Anmeldelse.

Offentlig Paatale finder ikke Sted uden fornærmedes Begjæring. 22 Mai.
 § 171. Med Bøder eller med Hefte eller Fængsel indtil 1 No. 10.
 Aar straffes

1. den, som mod bedre Vidende for Retten, Paatalemyndigheden eller anden offentlig Myndighed anmelder en strafbar Handling, som ikke er forøvet, eller foretager noget, der tilsigter at vække Mistanke om, at en saadan er forøvet, eller som medvirker hertil;
2. den, som falskelig angiver sig selv eller nogen anden med dennes Samtykke som skyldig i en strafbar Handling, eller som medvirker hertil.

§ 172. Med Bøder eller med Fængsel indtil 1 Aar straffes den, som, skjønt det kunde ske uden at udsætte ham selv, nogen af hans nærmeste eller nogen uskyldig for Tiltale eller Fare for Liv, Helbred eller Belfærd eller for Tab af den borgerlige Agtelse, undlader at oplyse Omstændigheder, der godtgjør, at en for en Forbrydelse tiltalt eller dømt er uskyldig, eller som medvirker til saadan Undladelse.

§ 173. I den Dom, hvorved nogen fældes efter §§ 168, 169 eller 170, kan det paa Forlangende af fornærmede bestemmes, at enten Dommen eller Doms slutningen ved offentlig Foranstaltning skal bekendtgjøres i en eller flere offentlige Tidender. Til Bestridelse af Omkostningerne herved tilpligtes domfældte at udrede en Sum, hvis Størrelse bestemmes i Dommen.

17de Kapitel.

Pengefalsk.

§ 174. Med Fængsel i mindst 3 Aar straffes den, som eftergjør i Ind- eller Udlandet gangbare Penge i Hensigt at udgive dem eller i saadan Hensigt anskaffer eftergjorte Penge, eller som medvirker hertil.

Kortere Tids Fængsel kan anvendes, saafremt det alene er enkelte Mynter eller Penge sedler, som er anskaffede, eller som uden Benyttelse af dertil særlig egnede Redskaber er eftergjorte.

§ 175. Med Fængsel indtil 8 Aar straffes den, som filer eller besklipper eller paa anden Maade formindsker i Værdi Mynt, der i Ind- eller Udlandet er gangbar, i Hensigt at udgive samme eller i saadan Hensigt giver gangbare Penge Udseende af en høiere Værdi end den virkelige eller ikke gangbare Penge Udseende af at være gangbare, eller som medvirker hertil.

§ 176. Den, som udgiver som ægte eller uforsølfede Penge, der er eftergjorte eller forfælskede saaledes som i §§ 174 eller 175 omhandlet, eller som medvirker hertil, straffes, forsaavidt han ikke fældes efter nogen af disse Paragrafer, med Fængsel henholdsvis indtil 10 og 6 Aar.

Har Udgifveren selv i god Tro modtaget de eftergjorte eller

22 Mai. forfalskede Penge, straffes han med Bøder eller med Fængsel indtil No. 10. 6 Maanedes.

Udgivelse af Mynt, som ved Filing, Beskrivelse eller paa anden Maade er gjort undervægtig, er ikke strafbar, naar man selv i god Tro har modtaget den som gangbar.

§ 177. Med Fængsel indtil 6 Aar straffes den, som til Forberedelse af nogen i §§ 174 eller 175 omhandlet Forbrydelse forfærdiger eller anskaffer Redskaber eller andre Gjenstande, der tilfjendegiver sig som bestemte til Eftergjørelse eller Forfalskning af Penge, eller som medvirker hertil.

§ 178. Hvad ovenfor er bestemt om Penge, gjælder ogsaa om trykte Værdipapirer, der lyder paa Ejendehaveren og er udstedte af nogen til Udstedelse af saadanne berettiget, saavel som om de til disse hørende Udbyttebeviser.

Som trykt ansees Værdipapiret ogsaa, om det indeholder skreven Underskrift eller andre enkelte skrevne Ord eller Tal.

18de Kapitel.

Dokumentfalsk.

§ 179. Ved Dokument forstås i denne Lov enhver Gjenstand, som i Skrift eller paa anden Maade indeholder et Tilfjendegivende, der enten er af Betydning som Bevis for en Ret, en Forpligtelse eller en Befrielse fra en saadan eller fremtræder som bestemt til at tjene som Bevis.

§ 180. Lige med Dokumentfalsk straffes det, naar et Papir eller anden Gjenstand, hvorpaa nogen har tegnet sit Navn, uberettiget udfyldes, eller naar Underskriften forskaffes ved Hjælp af en Bidsjærelse, paa Grund af hvilken den gives paa et andet Dokument eller et Dokument af andet Indhold end tilfjendegivet, eller naar et Dokument er istandbragt derved, at et ægte Segl, Stempel eller Merke uberettiget er benyttet.

§ 181. Som falsk ansees ogsaa det Dokument, der udstedes i en ikke tilhørende Persons Navn, eller hvori Udstederen urigtig tillægger sig en Stilling, som er af væsentlig Betydning for dets Beviskraft, eller hvis Indhold er blevet forandret ved borttagelsen af nogen Del af samme.

§ 182. Den, som i retsstridig Hensigt benytter som ægte eller uforsfalsket et eftergjort eller forfalsket Dokument, eller som medvirker hertil, straffes med Fængsel indtil 2 Aar, men indtil 4 Aar, naar der handles om et indenlandsk eller udenlandsk offentligt Dokument. Under særdeles formildende Omstændigheder kan Bøder anvendes.

Har Benyttelsen fundet Sted i Hensigt at skaffe Bevis for et berettiget eller at beskytte mod et uberettiget Krav, anvendes Bøder eller Fængsel indtil 1 Aar.

§ 183. Med Fængsel indtil 5 Aar straffes den, der som 22 Mai.
Middel til Forøvelsen af en Forbrydelse, som kan medføre 2 Aars No. 10.
Fængsel eller strengere Straf, benytter som ægte eller uforsølfet et
estergjort eller forfølfet Dokument, eller som medvirker hertil.

Er det benyttede Dokument en offentlig Protokol, et med
Underskrift og Segl forsynet offentligt Dokument eller en sidste
Viljeserklæring, eller er der ved Forbrydelsen voldt eller tilfigtet
voldt Skade for mere end 1 000 Kroner, kan Fængsel indtil 8
Aar anvendes.

§ 184. Er det forfølfede Dokument, som i retsstridig
Hensigt er benyttet som uforsølfet, et Postfrimerke, Stempelmerke
eller andet Merke, et Afgangstegn eller en Rejsebillet eller en
lignende Gjenstand, der er søgt givet Udseende af at være gyldig
enten i videre Udstrækning end stemmende med det virkelige Forhold,
eller efter at den har tabt sin Gyldighed, straffes den skyldige med
Bøder eller med Fængsel indtil 6 Maanedes.

§ 185. Den, som forfølfer en offentlig Protokol eller med-
virker hertil, straffes som i § 182 bestemt, men efter § 183, saa-
fremt det er skeet som Middel til Forøvelsen af en Forbrydelse,
der kan medføre 2 Aars Fængsel eller strengere Straf.

Den, som ellers forførdiger eller anstaffer et falsk Dokument
for at benytte det eller lade det benytte paa en efter §§ 182 eller
183 strafbar Maade eller medvirker hertil, eller som i lige Hensigt
forfølfer et ægte eller anstaffer et forfølfet Dokument eller med-
virker hertil, straffes med Bøder eller med indtil det halve af den
for Benyttelsen bestemte Fængselsstraf.

Straf efter denne Paragraf kommer ikke til Anvendelse, saa-
fremt den skyldige sælbes efter §§ 182 eller 183.

§ 186. Den, som til Forberedelse af Dokumentfalsk forfør-
diger eller anstaffer falsk Segl, Stempel eller Merke eller andre
Gjenstande, der tilkjendegiver sig som bestemte til at benyttes til
Eftergjorelse eller Forfølfning, eller i saadan Hensigt tilbender sig
et ægte Segl, Stempel eller Merke, eller som medvirker hertil,
straffes med Fængsel indtil 3 Aar.

§ 187. Den, som i retsstridig Hensigt fragaar sin Under-
skrift paa noget Dokument eller tilintetgjør, forstikker eller helt eller
delvis ubrugbargjør et Dokument, eller som medvirker hertil, straffes
saaledes som i § 182 bestemt, men efter § 183, saafremt det er
skeet som Middel til Forøvelsen af en Forbrydelse, der kan medføre
2 Aars Fængsel eller strengere Straf.

§ 188. Med Fængsel indtil 5 Aar straffes den, som i
retsstridig Hensigt borttager, flytter eller ødelægger Grænsefjel eller
Merke for Grundeierdom eller Grundrettighed eller sætter falsk
Grænsefjel eller Merke eller medvirker hertil.

Har Handlingen fundet Sted i Hensigt at skaffe Bevis for

22 Mai. et berettiget eller at beskytte mod et uberettiget Krav, anvendes
No. 10. Boder eller Fængsel indtil 1 Aar.

§ 189. Den, som i inden- eller udenlandiske offentlige Dokumenter eller Bøger eller i Lægeattester afgiver urigtig Erklæring angaaende nogen Begivenhed eller Omstændighed, hvorfor Erklæringen er bestemt til at afgive Bevis, eller som bevirker eller medvirker til, at saadan Erklæring afgives, straffes med Boder eller med Fængsel indtil 1 Aar, men indtil 3 Aar, saafremt Hensigten har været at forskaffe sig eller andre en uberettiget Binding eller at skade nogen.

§ 190. Den, der har benyttet som rigtig nogen saadan Erklæring som i § 189 nævnt, straffes saaledes som der bestemt.

19de Kapitel.

Forbrydelser mod Sædeligheden.

§ 191. Den, som ved Trusler bevæger nogen til utugtig Omgjængelse, eller som medvirker hertil, straffes med Fængsel indtil 5 Aar.

Offentlig Paatale finder alene Sted efter fornærmedes Begjæring.

§ 192. Den, som ved Vold eller ved Fremkaldelse af Frygt for nogens Liv eller Helbred tvinger nogen til utugtig Omgjængelse, eller som medvirker hertil, straffes for Voldtægt med Fængsel indtil 10 Aar, men med Fængsel ikke under 1 Aar, saafremt der handles om Samleie.

Hvis den fornærmede paa Grund af Handlingen omkommer eller faar betydelig Skade paa Legeme eller Helbred, eller den skyldige tidligere er straffet efter denne Paragraf eller efter §§ 191, 193 eller 195, kan Fængsel indtil paa Livstid idømmes.

§ 193. Den, som har eller medvirker til, at en anden har utugtig Omgjængelse med nogen, der er sindsyg, bevidstløs eller iøvrigt utilregnelig, straffes med Fængsel indtil 5 Aar, men indtil 8 Aar, saafremt der handles om Samleie.

Har den skyldige i Hensigt at fremme Forbrydelsen fremkaldt Utilregneligheden eller medvirket dertil, straffes han som i § 192 bestemt.

§ 194. Den, som med nogen tilsniger sig Samleie, som denne vildfarende anser for ægteskabeligt, eller medvirker til, at saadant Samleie finder Sted, straffes med Fængsel indtil 6 Aar.

Offentlig Paatale finder alene Sted efter fornærmedes Begjæring.

§ 195. Den, som har eller medvirker til, at nogen har utugtig Omgjængelse med et Barn under 13 Aar, straffes som i § 192 bestemt.

§ 196. Den, som har utugtig Omgjængelse med et Barn 22 Mai.
under 16 Aar, straffes med Fængsel indtil 3 Aar. No. 10.

§ 197. Med Fængsel indtil 6 Maanedes straffes den, som har utugtig Omgjængelse med nogen Person under 18 Aar, der staar under hans Myndighed eller Opsigt. Vildfarelse med Hensyn til Alderen udelukker ikke Straffskylden.

§ 198. Den, som ved særlig underfundig Udsærd eller ved Misbrug af Afhængighedsforhold forfører nogen til utugtig Omgjængelse, straffes med Fængsel indtil 6 Maanedes, men indtil 1 Aar, saafremt den forførte enten er under 18 Aar eller er under 21 Aar og staar under hans Myndighed eller Opsigt. Vildfarelse med Hensyn til Alderen udelukker ikke Straffskylden.

Offentlig Baatale finder alene Sted efter fornærmedes Begjæring.

§ 199. Med Fængsel indtil 4 Aar straffes den, som

1. med nogen har utugtig Omgjængelse, hvortil han har skaffet sig Leilighed ved Misbrug af sin offentlige Stilling eller af den Stilling, hvori han staar til Vedkommende som dennes Læge, Sjælesorger, Lærer eller foresatte,
2. har utugtig Omgjængelse med nogen i Fængsel, Arbejdshus, Sygehus, Fattighus, Opdragelsesanstalt eller lignende Anstalt optagen Person, som der staar under hans Myndighed eller Opsigt, eller
3. har utugtig Omgjængelse med Slægtning i nedstigende Linie eller med Stedbarn, Pleiebarn, Fosterbarn, Myndling eller Elev, som staar under hans Myndighed eller Opsigt.

§ 200. Den, som forfører nogen til utugtig Omgjængelse med en anden, eller som medvirker til, at nogen forføres til utugtig Omgjængelse med en anden, straffes med Fængsel indtil 1 Aar.

Offentlig Baatale finder alene Sted efter fornærmedes Begjæring.

§ 201. Den, som fremmer en andens utugtige Omgjængelse med nogen under 16 Aar, straffes med Fængsel indtil 4 Aar.

§ 202. Den, som forleder nogen til at gøre sig en Næringsvei af at holde sit Legeme tilfals til Utugt, eller som medvirker til saadan Forledelse, straffes med Fængsel indtil 4 Aar, men med Fængsel fra 1 indtil 6 Aar, saafremt den forledeede er under 18 Aar eller i saadant utugtigt Siemed befordres ud af Riget.

§ 203. Den, som søger at afholde nogen, der gjør sig en Næringsvei af at holde sit Legeme tilfals til Utugt, fra at ophøre dermed, straffes med Fængsel indtil 2 Aar.

§ 204. Har den efter nogen af §§ 200—203 skyldige handlet sædvanmæssig eller anvendt Tvang, Trusler eller underfundig Udsærd eller benyttet sig af nogens Rød eller Forstands-
svaghed, kan Straffen forhoies med indtil en Halvdel udover den i

22 Mai.
No. 10.

Paragraferne bestemte. Det samme gjælder, hvis den efter nogen af §§ 202 eller 203 skyldige har handlet af Vindebygge eller forøvet Forbrydelsen mod sin Egtefælle, sit Barn eller nogen under hans Myndighed eller Opsigt staaende Person eller misbrugt sin offentlige Stilling eller sin Stilling som Sjælesørger, Læge eller Lærer.

Forøves Forbrydelsen under Udøvelsen af en Næringsvei, kan den skyldige fradømmes Retten til at fortsætte denne.

§ 205. Den, som ved Misbrug af saadan Stilling som i § 199 Nr. 1 nævnt fremmer andres utugtige Omgjængelse, eller som fremmer en andens utugtige Omgjængelse med nogen, til hvem han staar i saadant Forhold som i § 199 Nr. 2 eller 3 omhandlet, straffes med Fængsel indtil 5 Aar.

§ 206. Den, som af Vindebygge fremmer andres utugtige Omgjængelse, eller som udnytter denne i vindebygt Viemed, straffes med Fængsel indtil 2 Aar. Under særdeles formildende Omstændigheder kan Bøder idømmes.

Fængsel indtil 4 Aar bliver at anvende, saafremt den, hvis utugtige Forhold fremmes, er under 18 Aar eller i utugtigt Viemed befordres ud af Riget.

Forøves Forbrydelsen under Udøvelsen af en Næringsvei, kan den skyldige fradømmes Retten til at fortsætte denne.

§ 207. For Blodskam straffes den, som har Samleie med Slægtning i nedstigende Linje, med Fængsel fra 1 til 8 Aar, og den, der har Samleie med Slægtning i opstigende Linje eller med Broder eller Søster, med Fængsel indtil 2 Aar.

Dog er Personer under 16 Aar og i nedstigende Linje beslægtede under 18 Aar straffri. Det samme gjælder Personer under 21, naar de er forførte af nogen i opstigende Linje beslægtet.

Medvirker nogen til, at saadant Samleie finder Sted, straffes han med Fængsel indtil 8 Aar.

§ 208. Har Personer, der ved et bestaaende Egteskab er besvoglede i op- og nedstigende Linje, Samleie med hinanden, straffes de med Fængsel indtil 6 Maaneder.

§ 207, 2det Led, finder tilsvarende Anvendelse.

Med Fængsel indtil 1 Aar straffes den, som medvirker til, at saadant Samleie finder Sted.

§ 209. Gift Person, som har Samleie med nogen anden end sin Egtefælle, saavel som ugift, der har Samleie med nogen gift, straffes med Fængsel indtil 3 Maaneder.

Offentlig Paatale finder alene Sted efter fornærmedes Begjæring.

Paatale finder ikke Sted, saalænge nogen skyldigs Egteskab bestaar. Dog kan Paatale altid reises, naar saadan begjæres af fornærmet Egtefælle, hvis Egteskab paa Grund af Forbrydelsen er opløst. Ligeledes kan Paatale altid reises, naar Paastand om

Skilsmisse paa Grund af Egtteskabsbruddet fremsættes i Forbindelse med Straffesagen. 22 Mai.
No. 10.

§ 210. Med Fængsel indtil 4 Maaneder straffes den, som enten uden gyldig Grund vægrer sig for at indgaa Egtteskab med eller selv forsætlig har fremkaldt nogen Egtteskabshindring ligeoverfor en Kvinde, der efter den skyldiges fyldte 21de Aar under vitterlig Forlovelse eller i Tillid til givet Egtteskabsløfte af ham har ladet sig besvangre.

Er 1 Aar hengaaet efter Nedkomsten, uden at Egtteskab er indgaaet, ansees han i ethvert Tilfælde for at vægre sig.

Offentlig Baatale finder alene Sted efter fornærmedes Begjæring.

§ 211. Med Bøder eller med Fængsel indtil 1 Aar straffes den, som holder offentligt Foredrag eller istandbringer offentlig Forestilling eller Udstilling af utugtigt Indhold, eller som medvirker til, at saadanne Foredrag, Forestillinger eller Udstillinger finder Sted.

Paa samme Maade straffes den, som bewirker eller medvirker til, at utugtige Skrifter, Billeder eller deslige offentlig salholdes, udstilles eller paa anden Maade søges udbredte blandt Almenheden.

Forøver nogen i sin Næring i Løbet af 2 Aar tvende Gange saadan Forbrydelse som oven nævnt, kan Retten til at fortsætte Næringen frakendes ham.

§ 212. Med Bøder eller med Fængsel indtil 1 Aar straffes den, som ved utugtig Udsærd i Handling eller Ord krænker Værdighed eller medvirker hertil, saafremt Krænkelsen er sket

1. offentlig,
2. i Overvær af nogen, som deri ikke har samtykket, eller
3. i Overvær af Barn under 16 Aar.

Har den skyldige foretaget utugtig Handling med Barn under 16 Aar eller forledet noget saadant til utugtig Udsærd, anvendes Fængsel indtil 3 Aar.

I det under 2 nævnte Tilfælde finder offentlig Baatale alene Sted efter Begjæring af fornærmede.

§ 213. Finder utugtig Omgjængelse Sted mellem Personer af Mandkøn, straffes de, der heri gjør sig skyldige, eller som medvirker dertil, med Fængsel indtil 1 Aar.

Med samme Straf ansees den, som har utugtig Omgjængelse med Dyr, eller som medvirker dertil.

Baatale finder alene Sted, naar det paatræbes af almene Hensyn.

§ 214. I de i §§ 191, 193, 1ste Led, 194, 196, 197, 198 og 210 omhandlede Tilfælde kommer Straf ikke til Anvendelse, og taber affagt Straffedom forsaavidt sin Virkning, saafremt

22 Mai. de, mellem hvem den utugtige Omgjængelse har fundet Sted, indtræder i Vgteskab med hinanden.

20de Kapitel.

Forbrydelser med Hensyn til Familieforhold.

§ 215. Den, som i retsfridig Hensigt søger at unddrage en anden den ham tilkommende Familiestand eller at tilvende sig selv eller andre en falsk Familiestand, eller som medvirker hertil, straffes med Fængsel indtil 6 Aar. Under særdeles formildende Omstændigheder kan Bøder anvendes.

Denne Bestemmelse kommer ikke til Anvendelse i Tilfælde, hvor et af gift Kvinde født uægte Barn anerkjendes som ægte.

§ 216. Med Fængsel indtil 3 Aar straffes den, som bevirker eller medvirker til, at en umyndig under 18 Aar ulovlig unddrages eller holdes unddragen fra sine Forældres eller andre Vedkommendes Omsorg eller Myndighed.

Under formildende Omstændigheder kan Bøder anvendes.

Offentlig Paatale finder alene Sted efter Begjæring af nogen fornærmet.

§ 217. Er den i § 216 omhandlede Forbrydelse forøvet med Barn under 16 Aar i utugtigt Diemed, straffes den skyldige med Fængsel indtil 5 Aar, men indtil 8 Aar, saafremt Barnet er under 13 Aar.

Har den skyldige forøvet den i § 216 omhandlede Forbrydelse i Hensigt at benytte den umyndige i et vindeøst Diemed eller derved at forberede nogen i §§ 200—205 eller 213 omhandlet Forbrydelse, anvendes Fængsel indtil 8 Aar.

Er saadan Forbrydelse som i § 216 nævnt forøvet med Barn under 16 Aar, der holdes skjult eller føres ud af Landet eller derved tilføies betydelig Skade paa Legeme eller Hælbred, er Straffen Fængsel indtil 10 Aar, men Fængsel ikke under 1 Aar, saafremt den skyldige tillige har tilfigtet at benytte det i vindeøst Diemed.

Er Forbrydelsen forøvet under Udøvelsen af en Næringsvei, kan den skyldige fradømmes Retten til at fortsætte denne.

§ 218. Med Fængsel indtil 3 Aar straffes den, som

1. anvender noget under hans Omsorg eller Myndighed staaende Barn under 16 Aar paa en Maade, der er fordærvelig for dets Hælbred, Sædelighed eller Rettsfærdighed, eller tilstæder saadan Anvendelse, eller
2. ved Misbrug af Myndighed bevirker eller medvirker til, at nogen ham underordnet Person under 18 Aar anvendes paa saadan Maade.

Paa samme Maade straffes den, som ved Forledelse eller Tilskyndelse medvirker til nogen oven omhandlet Handling.

Er Forbrydelsen foretaget under Udøvelsen af en Næringsvei, 22 Mai.
kan den skyldige fradømmes Retten til at fortsætte denne. No. 10.

§ 219. Med Fængsel indtil 2 Aar straffes den, som udsætter nogen hans Husstand tilhørende Person for Rød ved modvillig at unddrage sig den ham paahvilende Forsorgelsespligt, eller som ved Vanrøgt, Mishandling eller anden lignende Udsædelse oftere eller grovt krænker sine Pligter mod Egtefælle eller Barn eller mod nogen hans Husstand tilhørende eller hans Omsorg undergivne Person, som paa Grund af Sygdom, Alder eller andre Omstændigheder er ude af Stand til at hjælpe sig selv. Har Forbrydelsen haft Døden eller betydelig Skade paa Legeme eller Helbred tilfølgende, anvendes Fængsel indtil 6 Aar.

Paa samme Maade straffes den, som ved Forledelse eller Tilskyndelse medvirker til nogen oven omhandlet Handling.

§ 220. Den, som indgaar et Ektekab, der er ugyltligt paa Grund af tidligere Ektekab eller paa Grund af Slægtskab eller Svogerskab, eller som medvirker hertil, straffes med Fængsel indtil 4 Aar, men indtil 6 Aar, saafremt den anden Egtefælle var uvidende om Ugyltheden.

Med Fængsel indtil 4 Aar straffes den, som bevirker eller medvirker til, at et Ektekab, der paa Grund af de benyttede Former er ugyltligt, indgaaes med nogen, som er uvidende om Ugyltheden.

§ 221. Med Fængsel indtil 4 Aar straffes den, som indgaar et Ektekab, der kan fordres omstødt af den anden Egtefælle paa Grund af Bidsfarelse eller Tvang, eller som medvirker til Indgaaelsen af et saadant Ektekab.

Under formildende Omstændigheder kan Bøder anvendes.

Offentlig Paatale finder alene Sted efter fornærmedes Begjæring. Saalænge Ektetabet bestaar, kan Paatale ikke reises, medmindre Paastand om Ektetabets Omstødelse fremsættes i Forbindelse med Straffesagen.

21de Kapitel.

Forbrydelser mod den personlige Frihed.

§ 222. Med Bøder eller med Fængsel indtil 3 Aar straffes den, som ved retsstridig Udsædelse eller ved at true med saadan twinger nogen til at gjøre, taale eller undlade noget, eller som medvirker hertil.

Med Bøder eller med Fængsel indtil 1 Aar straffes den, som ved at true med Anklage eller Anmeldelse for en strafbar Handling eller med Fremsettelse af en arefrænkende Beskyldning retsstridig twinger nogen til at gjøre, taale eller undlade noget, eller som medvirker hertil.

22 Mai.
No. 10.

Uden fornærmedes Begjæring finder offentlig Paatale ikke Sted, medmindre det kræves af almene Hensyn.

§ 223. Den, som ulovlig berøver en anden Friheden eller medvirker til saadan Frihedsberøvelse, straffes med Fængsel indtil 5 Aar.

Har Frihedsberøvelsen været over en Maaned, eller har den voldt nogen ualmindelige Lidelser eller betydelig Skade paa Legeme eller Helbred eller medført nogens Død, idømmes Fængsel i mindst 1 Aar.

§ 224. Med Fængsel indtil 10 Aar straffes den, som ved Magt, Trusel eller underfundig Udsæd ulovlig bringer nogen i sin eller en andens Vold i Hensigt at hensejtte ham i hjælpeløs Tilstand eller fremmed Krigstjeneste eller i Fængenskab eller anden Afhængighed i et fremmed Land eller for i utugtigt Viemed at føre ham til et fremmed Land, eller som medvirker hertil.

§ 225. Den, som bevirker eller medvirker til, at en anden bringes i Trældom, straffes med Fængsel fra 5 Aar indtil paa Livstid.

Paa samme Maade straffes den, som driver eller medvirker til Slavehandel eller Førsel af Personer, bestemte for saadan Handel.

Er Forbrydelsen forøvet under Udøvelsen af en Næringsvei, kan den skyldige fradømmes Retten til at fortsætte denne.

§ 226. Med Bøder eller med Heste eller Fængsel indtil 3 Maaneder straffes den, som gjør sig skyldig i en Frihedsberøvelse, som han uden skjellig Grund anser for lovlig, eller i Tilfælde, hvor Paagribelse lovlig kan finde Sted, foretager en saadan med Tilfidesættelse af den lobbestemte Fremgangsmaade, eller som medvirker til nogen saadan Forbrydelse.

Offentlig Paatale finder alene Sted efter fornærmedes Begjæring.

§ 227. Med Bøder eller med Fængsel indtil 3 Aar straffes den, som i Ord eller Handling truer med et strafbart Foretagende, der kan medføre høiere Straf end 1 Aars Heste eller 6 Maanedes Fængsel, under saadanne Omstændigheder, at Truselen er stiftet til at fremkalde alvorlig Frygt, eller som medvirker til saadan Trusel.

Uden fornærmedes Begjæring finder offentlig Paatale ikke Sted, medmindre Truselen er rettet mod en ubestemt Flerhed, eller det findes paatrævet af andre almene Hensyn.

22de Kapitel.

Forbrydelser mod Liv, Legeme og Helbred.

§ 228. Den, som over Vold mod en andens Person eller paa anden Maade fornærmer ham paa Legeme, eller som med-

virker hertil, straffes for Legemsfornærmelse med Bøder eller med 22 Mai. Fængsel indtil 6 Maanedes. No. 10.

Har Legemsfornærmelsen tilfølgende Skade paa Legeme eller Helbred eller betydelig Smerte, kan Fængsel indtil 3 Aar anvendes, men indtil 5 Aar, hvis den har Døden tilfølgende, eller Skaden er betydelig.

Er en Legemsfornærmelse gjengjældt med en Legemsfornærmelse, eller er ved en saadan en forudgaaende Legemsfornærmelse eller Urekrænkelse gjengjældt, kan den lades straffri.

Offentlig Baatale finder ikke Sted uden fornærmedes Begjæring, medmindre Forbrydelsen har havt Døden tilfølgende, eller almene Hensyn kræver Baatale.

§ 229. Den, som skader en anden paa Legeme eller Helbred eller henseatter nogen i Afmagt, Bevidstløshed eller lignende Tilstand, eller som medvirker hertil, straffes for Legemsbeskadigelse med Fængsel indtil 3 Aar, men indtil 6 Aar, saafremt nogen Sygdom eller Arbeidsudygtighed, der varer over 2 Uger, eller en uhelbredelig Lyde, Feil eller Skade er voldt, og indtil 8 Aar, saafremt Døden eller betydelig Skade paa Legeme eller Helbred er blevet Følgen.

Offentlig Baatale finder ikke Sted uden fornærmedes Begjæring, medmindre Forbrydelsen har havt Døden tilfølgende, eller almene Hensyn kræver Baatale.

§ 230. De i §§ 228 og 229 bestemte Straffe kan forhoies med indtil en Halvdel, saafremt den skyldige tidligere er straffet for nogen Forbrydelse af voldsom Art.

§ 231. Den, som bevirker eller medvirker til, at en anden tilføies betydelig Skade paa Legeme eller Helbred, straffes for grov Legemsbeskadigelse med Fængsel i mindst 2 Aar. Har han handlet med Overlæg, kan Fængsel paa Livstid anvendes, saafremt Forbrydelsen har havt Døden tilfølgende.

§ 232. Er nogen i §§ 228—231 nævnt Forbrydelse forsætlig udført paa en særlig smertevoldende Maade eller ved Hjælp af Gift eller andre Stoffe, der er i høi Grad farlige for Sundheden, eller ved Kniv eller andet særlig farligt Redskab, bliver altid Fængsel at idomme, og kan for Forbrydelse mod § 231 Fængsel paa Livstid i ethvert Tilfælde anvendes samt ellers Straffen forhoies med indtil 3 Aar.

§ 233. Den, som forvolder en andens Død, eller som medvirker dertil, straffes for Drab med Fængsel i mindst 6 Aar.

Har den skyldige handlet med Overlæg, eller har han forøvet Drabet for at lette eller skjule en anden Forbrydelse eller unddrage sig Straffen for en saadan, kan Fængsel paa Livstid anvendes. Det samme gjælder i Gjentagelses Tilfælde samt, hvor forøvrigt særdeles skjærpende Omstændigheder foreligger.

§ 234. Er den i § 233 omhandlede Forbrydelse forøvet

22 Mai. af en Moder mod hendes nægte Barn under Fødselen eller inden No. 10. et Døgn efter denne, straffes hun med Fængsel fra 1 indtil 8 Aar.

I Gjentagelsestilfælde eller forøvrigt under særdeles skjærpende Omstændigheder kan Fængsel indtil 12 Aar anvendes.

Forsøg kan lades straffrit, saafremt Barnet ikke er tilføiet betydelig Skade paa Legeme eller Hælbred.

§ 235. Straf efter §§ 228 og 229 kommer ikke til Anvendelse, naar Handlingen er foretaget med nogen, som deri har samtykket.

Er nogen med eget Samtykke dræbt eller tilføiet betydelig Skade paa Legeme eller Hælbred, eller har nogen af Medlidenskab berøvet en haabløs syg Livet eller medvirket hertil, kan Straffen nedsættes under det ellers bestemte Lavmaal og til en mildere Strafart.

§ 236. Den, som medvirker til, at nogen berøver sig selv Livet eller tilføier sig betydelig Skade paa Legeme eller Hælbred, straffes som for Medvirkning til Drab eller grov Legemsbeskadigelse, øvet mod en samtykkende.

Straf kommer ikke til Anvendelse, naar Døden eller betydelig Skade paa Legeme eller Hælbred ikke er indtraadt.

§ 237. Den, som ved Uagtsomhed forvolder saadan Arbejdsudygtighed, Sygdom, Lyde, Feil eller Skade som i § 229 nævnt, straffes med Bøder eller med Fængsel indtil 6 Maanedes.

Offentlig Paatale finder alene Sted efter fornærmedes Begjæring.

§ 238. Den, som ved Uagtsomhed forvolder betydelig Skade paa Legeme eller Hælbred, straffes med Bøder eller med Fængsel indtil 3 Aar.

Offentlig Paatale finder alene Sted efter fornærmedes Begjæring.

§ 239. Den, som ved Uagtsomhed forvolder en andens Død, straffes med Fængsel indtil 3 Aar eller under særdeles skjærpende Omstændigheder indtil 6 Aar. Under særdeles formildende Omstændigheder kan Bøder anvendes.

§ 240. Med Bøder eller med Fængsel indtil 2 Aar straffes den Mand, der modvillig unddrager sig for at yde en af ham udenfor Ægteskab besvangret Kvinde den i Anledning af Ægteskabet eller Redkomsten fornødne Hjælp med den Følge, at hun henføres i en nødlidende eller hjælpeløs Tilstand, hvorunder hun forøver nogen Forbrydelse, rettet mod Fosterets eller Barnets Liv, eller ved hvilken dette udsættes for Fare.

§ 241. Med Fængsel indtil 3 Aar straffes den Mand, der vidende om, at nogen af ham udenfor Ægteskab besvangret Kvinde tilfigter nogen Forbrydelse, rettet mod Fosterets eller Barnets Liv, eller hvorved dette udsættes for Fare, undlader at foretage Skridt,

hvorved Forbrydelsen kunde være forebygget. Har Forbrydelsen 22 Mai.
havt Barnets Død tilfølge, kan Fængsel indtil 4 Aar anvendes. No. 10.

§ 242. Den, som henfætter en anden i hjælpeløs Tilstand eller medvirker hertil, straffes med Fængsel indtil 3 Aar.

Paa samme Maade straffes den, som retsstridig forlader i hjælpeløs Tilstand nogen, som staar under hans Varetægt, eller som han pligter at ledsage, befordre, modtage eller paa anden Maade drage Omsorg for, eller lader nogen saadan Person forblive i hjælpeløs Tilstand, saavel som den, som ved Forledelse eller Tilskyndelse medvirker hertil.

Har Forbrydelsen havt Døden eller betydelig Skade paa Legeme eller Helbred tilfølge, straffes den skyldige med Fængsel indtil 6 Aar.

Offentlig Baatale finder ikke Sted uden fornærmedes Begjæring, medmindre Forbrydelsen har Døden tilfølge, eller almene Hensyn kræver Baatale.

§ 243. Fremkaldtes ved nogen i § 242 omhandlet Forbrydelse oien synlig Fare for Liv eller Helbred, straffes den skyldige med Fængsel indtil 8 Aar, men med Fængsel i mindst 3 Aar, saafremt Forbrydelsen har Døden eller betydelig Skade paa Legeme eller Helbred tilfølge.

§ 244. En Moder, som inden et Døgn efter Fødselen forøver nogen i §§ 242 eller 243 omhandlet Forbrydelse mod sit nægte Barn, straffes i intet Tilfælde strengere end i § 234 bestemt.

Er ikke Døden eller betydelig Skade paa Legeme eller Helbred forvoit, kan Forbrydelsen lades straffri.

§ 245. Kvinde, der ved fordrivende Midler eller paa anden Maade retsstridig dræber det Foster, hvormed hun er svanger, eller medvirker hertil, straffes for Fosterfordrivelse med Fængsel indtil 3 Aar.

Gjør nogen anden end Moderen sig skyldig i Fosterfordrivelse eller i Medvirkning hertil, straffes han med Fængsel indtil 6 Aar. Har han handlet uden Moderens Samtykke, anvendes Fængsel i mindst 2 Aar, men fra 6 Aar indtil paa Livstid, saafremt hun som Følge af Forbrydelsen omkommer.

23de Kapitel.

Urekrænkelse.

§ 246. Den, som retsstridig ved Ord eller Handling tilføjer en anden en Urekrænkelse, eller som medvirker hertil, straffes med Boder eller med Fængsel indtil 6 Maaneder.

§ 247. Med Boder eller med Fængsel indtil 6 Maaneder straffes den, som søger at bevirke eller at medvirke til, at noget finder Tiltro, der er egnet til at skade en andens gode Navn og

22 Mai. Rygte eller at udsætte ham for Had, Ringeagt eller Tab af den Nr. 10. for hans Stilling eller Røring fornødne Tillid.

Er Bestyldningen fremsat i trykt Skrift eller paa anden Maade gjort almindelig bekendt, eller er den fremsat enten mod offentlig Tjenestemand i Tjenesten eller paa Grund af offentlig Tjenestehandling eller som Hævn for nogen saadan, kan Fængsel indtil 1 Aar idømmes.

§ 248. Har den efter § 247 skyldige handlet mod bedre Vidende, straffes han med Fængsel indtil 3 Aar.

Under særdeles formildende Omstændigheder, kan Bøder anvendes.

§ 249.

1. Straf efter § 247 kommer ikke til Anvendelse, saafremt der føres Bevis for Bestyldningens Sandhed. Saadant Bevis tilstedes ikke ført for strafbar Handling, for hvilken den bestyldte ved endelig Dom i Ind- eller Udland er frikendt.
2. Paa den, der har været pligtig eller nødsaget til at udtale sig, eller som har udtalt sig til berettiget Væretagelse af eget eller andres Liv, eller hvis Udtalelse ikke er fremført offentlig, kommer Straf efter § 247 ikke til Anvendelse, medmindre han har vist Mangel paa tilbørlig Agtsomhed.
3. Bestemmelserne under Nr. 1 og 2 i denne Paragraf er ikke til Hinder for, at en Udtalelse straffes efter § 246, naar dens Fremsettelse efter sin Form eller paa Grund af den Maade, hvorpaa eller de Omstændigheder hvorunder den sker, eller af andre Grunde uanset dens Sandhed maa anses utilbørlig.
4. I ethvert Tilfælde, hvor en Udtalelse, uanset dens Sandhed forfølges til Straf efter § 246 som utilbørlig, er Bevis for dens Sandhed udelukket.

§ 250. Er Grekrænkelsen fremkaldt af den fornærmede selv ved utilbørlig Udfærd eller gjengjældt med en Vægsmåfornærmelse eller Grekrænkelse, kan Straf bortfalde.

§ 251. Forbrydelser, som omhandles i §§ 246 og 247, paatales ikke af det offentlige.

Forbrydelser, som omhandles i § 248, paatales ikke af det offentlige, medmindre det begjæres af fornærmede.

Er en i dette Kapitel omhandlet Forbrydelse forøvet mod nogen under Udførelsen af offentlig Tjeneste eller i Anledning af Tjenestehandling, eller bestyldes nogen, som enten er eller paa den Tid, hvorom der handles, var offentlig Tjenestemand, for en Handling eller et Forhold, som kunde paadrage ham Straf eller Tjenestens Tab, kan offentlig Paataale altid finde Sted.

§ 252. De i dette Kapitel som strafbare betegnede Handlinger bliver ogsaa at straffe, naar de er rettede mod en afdøds Minde. Dog bliver her Straffen i de i §§ 246 og 247 omhand-

lede Tilsælde at nedjette til Bøder og i det i § 248 omhandlede 22 Mai.
til Bøder eller Fængsel indtil 3 Maaned. No. 10.

Offentlig Paatale finder i intet Tilsælde Sted.

Berettigede til at reise Paatale er den afdødes Egtefælle, Forældre, Børn, Søfænde samt Arvinger.

Grefrænkelse, fremsat mod nogen 10 Aar efter hans Død, kan alene paatales, naar den falder ind under § 248.

§ 253. I alle Tilsælde, hvor der har været Afgang til at føre Bevis for en Bestyldnings Sandhed, kan den fornærmede forlange, at Retten, saafremt Beviset ikke findes fort, erklærer Bestyldningen for død og magtesløs.

§ 254. Retten kan efter derom nedlagt Paastand tilpligte den domfældte at udrede til fornærmede en Sum, hvis Størrelse bestemmes i Dommen, til Bestridelse af Omkostningerne ved Rundgjørelse i en eller flere offentlige Tidender enten af Domsslutningen alene eller af denne i Forbindelse med Domgrundene.

Er Fornærmelsen fremsat i offentligt Blad eller Tidsskrift, kan Udgifveren efter Begjæring af fornærmede under løbende Mulk paalægges at indtage saavel Domgrundene som Domsslutningen. Indtagelsen, der sker uden Bederlag og i Spidsen af Bladet eller Tidsskriftet, maa finde Sted inden en Uge, efterat den dertil bestemte Afskrift er modtaget, eller, om det ei kan ske inden denne Tid, i det første derefter udkommende Nummer eller Hefte.

24de Kapitel.

Underslag, Tyveri og Røveri.

§ 255. Den, som, i Hensigt derved at forskaffe sig eller andre en uberettiget Vinding, retsstridig tilegner sig en Løsovergjenstand, som helt eller delvis tilhører en anden, eller fragaar Besiddelsen af eller afhænder eller forbruger nogen ham betroet Løsovergjenstand, eller som medvirker dertil, er skyldig i Underslag.

§ 256. Underslag straffes med Fængsel indtil 3 Aar.

Har den skyldige vidende tilsoiet Velsærdstabs eller voldt Fare for nogens Liv eller Helbred eller for udstrakt Ødelæggelse af fremmed Eiendom eller underslaaet Gjenstande af mere end 1000 Kroners Værdi, straffes han med Fængsel indtil 6 Aar, men med Fængsel ikke under 3 Aar, saafremt nogen paa Grund af Forbrydelsen omkommer eller faar betydelig Skade paa Legeme eller Helbred.

Er den underslaaede Gjenstand af ringe Værdi, eller er forøvrigt særdeles formildende Omstændigheder tilstede, kan Straffen nedsættes til Bøder.

Underslag af Hittegods straffes med Bøder eller med Fængsel indtil 6 Maaned. Overstiger Værdien af det ved en eller flere

22 Mai. Handlinger underslaaede Hittogods ikke 5 Kroner, behandles saadant No. 10. Underslag som Forsælse efter § 394.

§ 257. Den, som uden Besidderens Samtykke borttager eller medvirker til Borttagelsen af en Gjenstand, der helt eller delvis tilhører en anden, i Hensigt at forstærke sig eller andre en uberettiget Binding ved dens Tilegnelse, straffes for Tyveri med Fængsel indtil 3 Aar.

§ 258. Tyveriet er grovt, saafremt der stjæles

1. i eller fra Hus, Skib, Jernbanevogn eller noget Rum i saadanne, lukket Gaardsrum eller lignende Opbevarings- eller Tilholdssted, hvortil den skyldige i Hensigt at stjæle har banet sig eller nogen anden Udgang ved Indbrud (§ 147, 1ste Led) eller ved Hjælp af Stige, Reb eller andet særligt Redskab, eller
2. ved Nattetid paa et Sted, der da pleier at holdes stængt, af en Person, som har indsneglet sig der i Hensigt at stjæle, eller
3. i eller fra Hus, Skib, Jernbanevogn, lukket Gaardsrum eller lignende Opbevarings- eller Tilholdssted, fra derværende Skab, Kiste, Skuffe eller lignende Gjemme, der enten paa Stedet eller efter at være bragt andetsteds hen opbrydes ved Vold eller aabnes ved Hjælp af Dirik eller falsk Nøgel eller ret Nøgel, som ulovlig er fravendt Besidderen, eller
4. paa Marken Hest, Hoppe eller Føl, Okse, Ko eller Kalv, Ren eller Simle, Faar, Gjed eller Svin.

§ 259. Tyveriet er ligeledes grovt, hvis det forøves

1. af flere, der har indgaaet Forbund om at forøve Tyverier, Hælerier, Udpressninger, Ran eller lignende Forbrydelser;
2. af nogen, der har medtaget Vaaben for i Tilfælde at anvende samme til Angreb eller Forsvar eller til Trusel, eller
3. af nogen, som til dets Fremme har iført sig Forklædning eller foregivet eller misbrugt nogen offentlig Egenkab eller Ordre.

§ 260. Grovt Tyveri foreligger ogsaa,

1. naar den skyldige vidende har tilføiet Velsærdsstab eller voldt Fare for nogens Liv eller Helbred eller for udstrakt Odelæggelse af fremmed Eiendom, eller
2. naar der ved Misbrug af Tillidsforhold er stjaalet Gjenstande af mere end 1000 Kroners Værdi.

§ 261. Grovt Tyveri saavel som Medvirkning til saadant straffes med Fængsel indtil 6 Aar. Støder flere af de i §§ 258—260 opregnede Omstændigheder sammen, kan Fængsel indtil 8 Aar anvendes.

Har Forbrydelsen medført nogens Død eller betydelig Skade paa Legeme eller Helbred, anvendes Fængsel i mindst 1 Aar.

§ 262. Den, som — uden at nogen i § 256, 2det Led,

eller i §§ 258—260 nævnt Omstændighed er tilstede — forøver 22 Mai. eller medvirker til Forøvelsen af en i §§ 255 eller 257 omhandlet No. 10. Forbrydelse med Hensyn til Nærings- eller Hjælpsmidler, som forbruges paa Stedet, eller med Hensyn til Gjenstande af ikke højere Værdi end 5 Kroner i Hensigt enten selv at beholde eller forbruge dem eller vederlagsfrit at overlade dem til andre i saadant Siemød, straffes for Raskeri med Bøder eller med Fængsel indtil 6 Maanedes.

§ 263. Har den, som dømmes for Underslag, Tyveri eller Raskeri, tidligere været straffet med Fængsel efter dette Kapitel eller Kapitlerne 17, 18, 25, 26 eller 27 eller efter §§ 88, 1ste Ved. 143, 2det Ved. 147, 204, 206, 217 eller 318, kan Straffen forhøies med indtil det halve, men til det dobbelte, saafremt han flere Gange tidligere har været straffet saaledes.

§ 264. Raskeri paatales ikke uden fornærmedes Begjæring af det offentlige, medmindre det kræves af almene Hensyn.

Det samme gjælder Underslag af andre Gjenstande end Sittegods.

§ 265. Underslag og Tyveri, forøvet mod nogen af den skyldiges nærmeste, paatales ikke af det offentlige uden fornærmedes Begjæring.

Det samme gjælder simpelt Tyveri, forøvet mod Person af samme Husstand eller mod nogen, i hvis Tjeneste den skyldige staar, naar ikke almene Hensyn kræver Paatale.

Har flere samvirket, og det offentlige i Genhold til ovenstaaende Bestemmelser kun vilde være berettiget til at rejse Tiltale mod enkelte af de skyldige, afgjør Paatalemyndigheden, hvorvidt Forsøgning skal finde Sted alene mod disse eller mod samtlige eller helt undlades. Lige med Medvirkning betragtes her Hæleri med Hensyn til Forbrydelsen.

25de Kapitel.

Udpressning og Ran.

§ 266. Den, som, i Hensigt derved at forskaffe sig eller andre en uberettiget Binding, ved retsstridig Udfærd eller ved at true med saadan tvinger nogen til at foretage en Handling, hvorved der voldes denne eller den, paa hvis Begne han handler, Formuestab, eller som medvirker hertil, straffes med Fængsel indtil 5 Aar.

Med Bøder eller med Fængsel indtil 3 Aar straffes den, som i nævnte Hensigt retsstridig tvinger nogen til at foretage en saadan Handling ved at true med Anklage eller Anmeldelse for noget strafbart eller med Fremsettelse af ærekrænkende Beskyldning, eller som medvirker hertil.

§ 263 finder tilsvarende Anvendelse.

22 Mai. I det i 2det Led omhandlede Tilfælde finder offentlig Paa-
 No. 10. tale ikke Sted uden fornærmedes Begjæring, medmindre det kræ-
 ves af almene Hensyn. Forøvrigt kommer § 265, 1ste og 3die
 Led, til Anvendelse.

§ 267. Som Ran ansees det, naar nogen, i Hensigt der-
 ved at forstaafe sig eller andre en uberettiget Vinding, ved at øve
 Vold mod en Person eller sætte ham ude af Stand til Forsvar
 eller ved Hjælp af Trusler, der fremkalder Frygt for nogens Liv
 eller Helbred, bemægtiger sig en Gjenstand, som helt eller delvis
 tilhører en anden, eller tvinger nogen til at foretage en Handling,
 hvorved der voldes denne eller den, paa hvis Vegne han handler,
 Formuestab. Den, der gjør sig skyldig i Ran, eller som medvirker
 hertil, straffes med Fængsel indtil 10 Aar, men med Fængsel ikke
 under 3 Aar, saafremt som Følge af Forbrydelsen nogen omkommer
 eller faar betydelig Skade paa Legeme eller Helbred.

§ 268. Ran straffes med Fængsel i mindst 3 Aar, saafremt

1. den skyldige gjentagne Gange har været straffet for Ran
 eller grovt Tyveri;
2. der ved Forbrydelsen forsætlig tilføies Skade paa Legeme eller
 Helbred eller betydelig Smerte;
3. Forbrydelsen forøves af flere, som har indgaaet Forbund om
 at forøve Tyverier, Hælerier, Udpresninger, Ran eller lig-
 nende Forbrydelser, eller af hvilke nogen er bevæbnet;
4. Forbrydelsen forøves ved Rattetid i beboet Rum, hvortil den
 skyldige baner sig Udgang paa nogen i § 258 Nr. 1 og 2
 eller § 259 Nr. 3 nævnt Maade.

Har et saadant Ran som i denne Paragraf omhandlet med-
 ført Døden, eller er den skyldige tidligere fældet efter denne Pa-
 ragraf, kan Fængsel paa Livstid anvendes.

§ 269. Med Fængsel indtil 3 Aar straffes den, som

1. indgaar Forbund med nogen om at forøve Ran, eller
 2. i Hensigt at forøve Ran udruster eller paabegynder Udrust-
 ning af noget Skib,
- eller som medvirker hertil.

26de Kapitel.

Bedrageri og Utrofskab.

§ 270. Den, som, i Hensigt derved at forstaafe sig eller
 andre en uberettiget Vinding, ved at fremkalde eller styrke en Bild-
 farelse retsstridig forleder nogen til en Handling, hvorved der vol-
 des denne eller den, paa hvis Vegne han handler, Formuestab,
 eller som medvirker hertil, straffes for Bedrageri med Boder eller
 med Fængsel indtil 3 Aar.

§ 271. Med Fængsel indtil 6 Aar straffes den, der for-
 øver Bedrageri

1. ved Hjælp af Forklædning eller ved ved at foregive eller misbruge nogen offentlig Egenkab eller Ordre; 22 Mai. No. 10.
2. ved i Handelsvirksomhed at bruge falskt Maal eller Vægt eller ved falskt Stempling af Guld- eller Sølvarbejder;
3. ved at afhænde Husdyr, som lider af smitsom Sygdom;
4. ved at afhænde Varer, som er forfalskede ved Stof, som gør dem skadelige for Menneskers eller Husdyrs Sundhed;
5. hvorved der volder Skade for mere end 1000 Kroner.

§ 272. Med Bøder eller med Fængsel indtil 3 Aar straffes den, som, ved at fremkalde eller styrke en Bidsfarelse, forleder nogen til at overtage en Forsikring, som han ellers ikke eller alene paa andre Bilkar vilde have overtaget, eller som medvirker hertil.

Med Fængsel indtil 6 Aar straffes den, som, i Hensigt der- ved at forskaffe sig eller andre en Binding paa Forsikringsgiverens Bekostning, odelægger, bestadiger eller bringer tilside en forsikret Gjenstand eller opgiver til Erstatning en ikke forsikret Gjenstand, eller som medvirker hertil.

§ 273. Med Bøder eller med Fængsel indtil 2 Aar straffes den, som udspreder løgnagtige Beretninger, hvorved Prisen paa Varer, Værdipapirer eller lignende Gjenstande tilsigtes paavirket, eller som medvirker hertil.

Paa samme Maade straffes den, der

1. i Egenkab af Indbyder til Stiftelsen af Aktieselskab, til Over- tagelsen af Laan eller til et lignende Foretagende søger at skaffe Deltagere gennem falske Foregivender eller Fordølgelse af Sandheden, eller
 2. i et saadant Foretagende offentliggjør Opgaver angaaende sam- mes Stilling, der enten ved urigtige Ansørsler eller ved For- dølgelse af væsentlige Omstændigheder er egnede til at vildlede, eller afgiver saadanne Opgaver til det offentlige eller anden Bedkommende,
- eller som medvirker hertil.

§ 274. Med Bøder eller med Fængsel indtil et Aar straffes den, som ved Hjælp af falske Foregivender om Betalingsbænen for- skaffer sig eller andre et Laan eller en Ydelse uden samtidig Er- læggelse af Bederlaget med den Folge, at Formuestab derved volder, eller som medvirker hertil.

§ 275. Med Bøder eller med Fængsel indtil 3 Aar straffes den, som, i Hensigt at forskaffe sig eller andre en uberettiget Bin- ding eller at skade, forsommer en andens Anliggender, der er under- givet hans Bestyrelse eller Tilsyn, eller med Hensyn til disse handler mod Bedkommendes Tare.

Har den skyldige tilføiet Skade for mere end 1000 Kroner, eller har han til Skjul for Broden ført urigtige Regnskaber eller Bøger, forfærdiget eller anskaffet falske Dokumenter eller tilintet-

22 Mai. gjort, ubrugbargjort, forfalsket eller skjult Regnskaber, Bøger eller No. 10. andre Dokumenter, anvendes Fængsel indtil 6 Aar.

Paa samme Maade straffes den, som ved Forledelse eller Tilskyndelse medvirker til nogen oven nævnt Handling.

§ 276. Med Bøder eller med Fængsel indtil 3 Aar straffes den, som, i Hensigt derved at forskaffe sig eller andre en uberettiget Vinding, retsstridig ved nogen Retshandel forføier over en Gjenstand, der af ham er overdraget en anden til Eie eller Brug, eller over Gjælds-brev, der helt eller delvis er indfriet, eller som medvirker hertil.

§ 277. Har ved en i dette Kapitel omhandlet Forbrydelse den skyldige vidende volbt Fare for nogens Liv eller Helbred eller for udstrakt Udelæggelse af fremmed Eiendom eller tilføiet Velsærds-tab, straffes han i de i § 271 omhandlede Tilfælde med Fængsel indtil 8 Aar og ellers med Fængsel indtil 6 Aar.

Fængsel ikke under 3 Aar anvendes, saafremt nogen paa Grund af Forbrydelsen omkommer eller faar betydelig Skade paa Legeme eller Helbred.

§ 278. Har den, som fældes efter ovenstaaende Paragrafer, tidligere været straffet med Fængsel for nogen i dette Kapitel eller i Kapitlerne 17, 18, 24, 25 eller 27 eller i §§ 88, 1ste Led, 143, 2det Led, 147, 204, 206, 217 eller 318 omhandlet Forbrydelse, kan Straffen forhøies ud over den lovbestemte Grænse med indtil en Halvdel.

I ethvert Tilfælde, hvor nogen i §§ 271, 273, 275 eller 277 omhandlet Forbrydelse er forøvet under Udøvelsen af en Næring, kan Retten til at fortsætte denne frakjendes den skyldige.

§ 279. Offentlig Baatale efter §§ 270, 271, 1 og 5, 274, 275 og 276 finder ikke Sted uden fornærmedes Begjæring, naar Forbrydelsen er forøvet mod nogen af den skyldiges nærmeste. § 265, 3die Led, finder dog tilsvarende Anvendelse.

De i §§ 270, 274, 275 og 276 omhandlede Forbrydelser paatales i intet Tilfælde uden fornærmedes Begjæring, medmindre den skyldige ved Misbrug af Almenhedens Tillid eller Vetroenhed har gjort sig skyldig i Forbrydelser mod flere Personer, eller forøvrigt almene Hensyn kræver Baatale.

27de Kapitel.

Forbrydelser i Gjældsforhold.

§ 280. Med Bøder eller med Fængsel indtil 3 Aar straffes den, som retsstridig unddrager en ham tilhørende Formuesgjenstand, hvori nogen anden har Pant eller anden Sikkerhed, fra at komme den berettigede tilgode eller med Hensyn til saadan Formuesgjenstand foretager Handling, hvorved den berettigede paaføres Tab.

Paa samme Maade straffes den, som medvirker til en saadan Handling, eller som til Eierens Fordel eller med hans Samtykke

eller paa hans Begne foretager nogen saadan Handling eller medvirker dertil. 22 Mai. No. 10.

Offentlig Baatale finder alene Sted efter fornærmedes Begjæring.

§ 281. Med Bøder eller med Fængsel indtil 3 Aar straffes den, som ved Forstikkelse, falske Foregivender eller Fortielse unddrager nogen ham tilhørende Formuesgjenstand fra at tjene en Fordringshaver til Fyldestgjørelse, eller som for at unddrage nogen Fordringshaver saadan Fyldestgjørelse flygter fra eller hemmelig forlader Landet.

§ 280, 2det Led, finder tilsvarende Anvendelse.

Offentlig Baatale finder alene Sted efter Begjæring af en Fordringshaver, der paa Grund af Forbrydelsen er bleven affaaet fra at søge Dækkelse eller ikke har opnaaet Dækkelse ved en afholdt Udlægs-, Affætnings-, Beslags- eller Arrestforretning.

§ 282. Med Fængsel indtil 6 Aar straffes den, som, i Hensigt derved at skade sine Fordringshavere eller at forstærke nogen en uberettiget Binding til Skade for disse, ved Udelæggelse, Gave, Salg til Underpris, Forstikkelse, falske Foregivender, Fortielse eller paa anden Maade søger at unddrage nogen af sine Giendele fra at tjene til Fyldestgjørelse for Gjæld eller i saadan Hensigt falskelig opgiver eller vedtjender sig Forpligtelser.

§ 283. Med Fængsel indtil 3 Aar straffes den, som, i Hensigt at begunstige nogen af sine Fordringshavere til Skade for de øvrige, betaler eller stiller Sikkerhed for uforfalden Gjæld eller giver Afgang til at erholde Betaling eller Sikkerhed for saadan Gjæld.

§ 284. Med Fængsel indtil 2 Aar straffes den, som ved ødsel Levemaade, ved Spil, ved uvelige Foretagender, der ligger udenfor hans Forretning eller staar i Misforhold til hans Midler, eller ved anden i hoi Grad letfindig Adfærd eller ved i hoi Grad uordentlig Forretningsførsel forværrer sin Formuesstilling med den Følge, at hans Fordringshavere voldes Tab.

§ 285. Med Feste eller Fængsel indtil 1 Aar straffes den, som, skjønt han maa indse, at han ikke vil kunne tilfredsstille sine Fordringshavere, ved Stiftelse af ny Gjæld, ved Salg til Underpris, ved at give enkelte Fordringshavere Fyldestgjørelse eller Sikkerhed eller ved ikke at hindre, at de opnaar saadan, bevirker, at hans Formuesstilling betydelig forværres.

§ 286. Med Bøder, Feste eller Fængsel indtil 1 Aar straffes den, som undlader Regnskabsførsel eller Marsopgjør, hvortil han paa Grund af sin Næring efter Loven er pligtig, eller gjør sig skyldig i grov Forsømmelse eller Uorden med Hensyn til samme.

§ 287. Med Fængsel indtil 3 Aar straffes den, som i sin Næring fører urigtigt Regnskab eller ved Tilintetgjørelse eller Ubrugbargjørelse eller paa anden Maade søger at unddrage sine

22 Mai. Regnskabsbøger eller andre hans Regnskab vedkommende Papirer No. 10. fra at blive benyttede.

§ 288. Efter §§ 282, 283 og 287 straffes ogsaa den, som medvirker til nogen der nævnt Handling, eller som til Skyldnerens Fordel eller med hans Samtykke eller paa hans Vegne foretager nogen saadan Handling eller medvirker dertil.

En Fordringshaver bliver dog i intet Tilfælde at straffe for at have krævet eller modtaget Fyldestgørelse.

Efter §§ 284, 285 og 286 straffes ogsaa den, som under Baretagelsen af andres Anliggender har forholdt sig som der nævnt.

§ 289. De i §§ 282 og 283 omhandlede Forbrydelser paatales ikke af det offentlige, medmindre det begjæres af nogen fornærmet, eller Konkurs eller Affordforhandling under Rettens Beskyttelse er aabnet, eller Konkurs paa Grund af Midlernes Utilstrækkelighed er negtet.

De i §§ 284—287 omhandlede Forbrydelser paatales ikke, medmindre Konkurs eller Affordforhandling under Rettens Beskyttelse er aabnet, eller Konkurs paa Grund af Midlernes Utilstrækkelighed er negtet.

Ovenstaaende Bestemmelser finder ogsaa Anvendelse paa de i § 288 omhandlede Forbrydelser.

§ 290. Med Bøder eller med Fængsel indtil 6 Maanedes straffes den, der som Medlem af et Bøs Bestyrelse for sig eller andre modtager nogen Fordel eller Løste om saadan for at stemme eller handle i nogen bestemt Retning eller for Undladelse heraf.

28de Kapitel.

Tilføjelse af Skade paa Eiendom og Formue.

§ 291. Med Bøder eller med Fængsel indtil 1 Aar straffes den, som bevirker eller medvirker til, at en Gjenstand, som helt eller delvis tilhører en anden, retsstridig ødelægges, beskadiges, ubrugbargjøres eller paa anden Maade forspildes.

Offentlig Paatale finder ikke Sted uden fornærmedes Begjæring, medmindre almene Hensyn kræver det.

§ 292. Med Bøder eller med Fængsel indtil 3 Aar straffes den, som foretager nogen saadan Handling som i § 291 nævnt mod offentligt Mindesmerke eller mod Gjenstande, der er betroet den offentlige Post, henhører til offentlige Samlinger eller er bestemte til almindelig Nytte eller Pryd, eller som ved Forbrydelsen volder Skade for mere end 1000 Kroner.

Med Fængsel indtil 6 Aar straffes den, som ved nogen i § 291 nævnt Handling volder Skade for mere end 5000 Kroner eller Fare for andens Liv eller Helse.

Hvis nogen paa Grund af Forbrydelsen omkommer eller faar betydelig Skade paa Legeme eller Helse, eller den Skade,

som den skyldige forsætlig har voldt, overstiger 50 000 Kroner, kan Fængsel indtil 10 Aar idømmes. 22 Mai. No. 10.

§ 293. Nagtsom Skadetilføielse af de i § 292, 2det og 3die Led, omhandlede Slags straffes med Bøder eller med Fængsel indtil 6 Maaneder.

Offentlig Paatale finder ikke Sted uden fornærmedes Begjæring, medmindre almene Hensyn kræver det.

§ 294. Med Bøder eller med Fængsel indtil 6 Maaneder straffes den, som

1. ved at fremkalde eller styrke en Wildfarelse retsstridig forleder nogen til en Handlung, hvorved der voldes denne eller nogen, paa hvis Vegne han handler, Formuestab, eller som medvirker hertil, eller
2. uberettiget enten selv gjør Brug af en Forretnings- eller Driftshjemmelighed vedkommende en Bedrift, hvori han er eller i Løbet af de 2 sidste Aar har været ansat, eller hvori han har eller i Løbet af de 2 sidste Aar har haft Del, eller aabenbarer en saadan i Hensigt at sætte en anden istand til at gjøre Brug af den, eller som ved Forledelse eller Tilskyndelse medvirker hertil.

Offentlig Paatale finder alene Sted, naar det begjæres af fornærmede og findes paatrævet af almene Hensyn.

29de Kapitel.

Nager og Lykke spil.

§ 295. Den, som ved Retshandel udnytter nogens Nød, Vetsind, Forstandssvagheid eller Uerfarenhed til at opnaa eller bringe et Vederlag, der efter de foreliggende Omstændigheder staar i et aabenbart og sterkt Misforhold til, hvad derfor ydes, eller som medvirker hertil, bliver for Nager at straffe med Bøder.

Paa samme Maade straffes den, som, efter at have erhvervet noget af Retshandelen udsprunget Krav med Kjendskab til dennes Bestaenhed, gjør Kravet gjældende eller overdrager det til en anden, eller som medvirker hertil.

§ 296. Nager straffes med Bøder eller med Fængsel indtil 6 Maaneder, saafremt

1. Retshandelen er indgaaet med nogen umyndig, eller
2. Retshandelen er indgaaet i en Form, beregnet paa at skjule dens egentlige Væsen, eller
3. den skyldige har ladet den anden Part udstede Gjældsbreve for sin Forpligtelse eller love dennes Opfyldelse under Ed eller Eresord, eller
4. den skyldige tidligere er straffet for Nager.

§ 297. Med Fængsel indtil 1 Aar straffes den, som sædvanismæssig gjør sig skyldig i Nager, eller som under en som Næringsvei drevne Ublaansvirksomhed forser sig paa nogen efter

22 Mai. § 296 strafbar Maade, eller som, efter tidligere at være straffet efter No. 10. nærværende Paragraf eller § 296, paany fældes i Genhold til nogen af dem.

Torøver den skyldige Forbrydelsen i sin Næringsvei, kan Retten til at fortsætte denne frakjendes ham.

§ 298. Den, som gjør sig en Næringsvei af Lykkespil, som ikke ved særskilt Lov er tilladt, eller af at forlede dertil, straffes med Fængsel indtil 1 Aar.

Torøver den skyldige Forbrydelsen i sin Næringsvei, kan Retten til at fortsætte denne frakjendes ham.

Istedetfor Inddragning af det bundne Udbytte kan Retten bestemme sammes Tilbagebetaling.

§ 299. Som Lykkespil ansees alle Spil om Penge eller Penges Værd, ved hvilke paa Grund af Spillet's Art eller Indsatsernes Høide det vindehjge Viemed fremtræder som det fremherskende.

Som Lykkespil ansees ogsaa Væddemaal og Terminspil (Differenshandel), ved hvilke det samme er Tilfældet.

§ 300. Med Bøder straffes den, som ved Sagsanlæg eller ved Trusel derom eller om nogen slags Fortræd søger enten hos den anden Part selv eller hos nogen Tredjemand at inddrive et ughjldigt Krav, som han har erhvervet ved i vindehjg Hensigt at misbruge nogen umyndigs eller mindreaarigs Vetsind eller Uerfarenhed, eller som medvirker hertil. Saafremt den skyldige for Kravet har ladet sig give Gjældsbrief eller Tilfagn under Ed eller Værsord, er Straffen Bøder eller Fængsel indtil 6 Maaneder.

30te Kapitel.

Forbrydelser i Sjøfartsforhold.

§ 301. Den, som retsstridig unddrager sig fra at tiltræde Tjeneste ombord paa Skib, straffes med Bøder eller med Fængsel indtil 4 Maaneder.

Paa samme Maade straffes den, som indgaar Aftale om Tjeneste ombord paa Skib, naar Aftalen brydes paa Grund af ældre Forpligtelse, hvorpaa der er lagt Skjul.

Offentlig Forfølgning finder alene Sted efter fornærmedes Begjæring.

§ 302. Den, som i Hensigt at unddrage sig fra videre Tjeneste ombord paa Skib, retsstridig forlader Skibet eller undlader at vende tilbage til samme, straffes for Rømning med Bøder eller med Fængsel indtil 8 Maaneder.

Bødes ved Rømningen Fare for Skibet eller for Menneskeliv, kan Fængsel indtil 3 Aar anvendes.

Udenfor det i 2det Ved omhandlede Tilfælde finder offentlig Baatale alene Sted efter fornærmedes Begjæring.

§ 303. Paa samme Maade som i §§ 301 og 302 bestemt straffes den, der retsstridig bevirker eller medvirker til, at en anden

undlader at tiltræde Tjeneste ombord paa Skib, eller til, at han i 22 Mai. Hensigt at fratræde saadan Tjeneste forlader Skibet eller undlader No. 10. at vende tilbage til samme.

Gjør nogen sig sædvansmæssig eller i vindeslygt Diemed skyldig i Forbrydelsen, anvendes Fængsel indtil 5 Aar.

Offentlig Baatale finder alene Sted efter fornærmedes Begjæring, medmindre noget af de i 2det Led omhandlede Tilfælde foreligger, eller der ved den Nømning, hvortil Medvirkningen er ydet, er voldt Fare for Skibet eller for Menneskeliv.

§ 304. Gaar en Skibsfører tilsjøs med et Skib, der paa Grund af utilstrækkelig Udrustning eller Bemanning eller utilbørlig Belastning eller Feil eller Mangler ved selve Skibet er i saadan Stand, at Rejsen er forbunden med Fare for Menneskeliv, eller gjør han Forberedelser, der utvetydig aabenbarer den Hensigt at gaa tilsjøs med saadant Skib, straffes han med Fængsel indtil 3 Aar.

Er ved Forbrydelsen Sjøskade, Tab af Menneskeliv eller betydelig Skade paa Vægele eller Helbred voldt, kan Fængsel indtil 8 Aar anvendes.

Paa samme Maade straffes Røder eller Røders Fuldmægtig, der retsstridig bevirker eller medvirker til, at Skibet gaar tilsjøs i saadan Stand som i 1ste Led omhandlet, eller at der gøres saadanne Forberedelser dertil som der nævnt, eller som, skjønt vidende om, at saa sker, pligtstridig undlader at hindre det.

§ 305. Den, som mod bedre Vidende bevirker eller medvirker til, at offentlig Undersøgelse af et Skibs Sjodugtighed finder Sted, straffes med Bøder eller med Fængsel indtil 6 Maaneder.

Offentlig Baatale finder alene Sted efter fornærmedes Begjæring.

§ 306. Efterlades ved et Skibs Afgang fra Land nogen medfarende uden gyldig Grund eller uden Jagttagelse af den foreskrevne Fremgangsmaade, straffes den skyldige med Bøder eller med Fængsel indtil 4 Maaneder.

Efterlades den medfarende uden gyldig Grund udenfor sit eget Hjemland, kan Fængsel indtil 2 Aar idømmes.

Offentlig Baatale efter Paragrafens 1ste Led finder alene Sted efter fornærmedes Begjæring.

§ 307. En Skibsfører, der negter at skaffe nogen medfarende, hvad denne som saadan er berettiget til at erholde, eller tilsteder, at dette negtes ham, straffes med Bøder eller med Fængsel indtil 4 Maaneder.

Paa samme Maade straffes enhver anden Bedkommende, der gjør sig skyldig i saadan Negtelse.

Offentlig Baatale finder alene Sted efter fornærmedes Begjæring, eller hvor det kræves af almene Hensyn.

§ 308. Med Bøder eller med Fængsel indtil 6 Maaneder straffes en Skibsfører, som

- 22 Mai. 1. straffer nogen underordnet uden gyldig Grund eller med en
No. 10. anden eller høiere Straf end lovhjemlet, eller
2. uden Nødvendighed negter en medfarende Afgang til at henvende sig til Konsul eller anden vedkommende Myndighed, eller
3. forøvrigt behandler en medfarende paa en særdeles utilbørlig Maade eller tilstøder, at han af andre medfarende behandles saaledes.

Paa samme Maade straffes enhver anden i Tjenesten foresat, som behandler nogen ham underordnet paa en særdeles utilbørlig Maade.

Offentlig Baatale finder alene Sted efter fornærmedes Begjæring, eller hvor det kræves af almene Hensyn.

§ 309. Fastholder en underordnet trods gjentagen Befaling sin Negtelse af skyldig Lydighed i Skibstjenesten, straffes han med Fængsel indtil 6 Maaneder. Under særdeles formildende Omstændigheder kan Bøder anvendes.

Offentlig Baatale finder alene Sted efter fornærmedes Begjæring.

§ 310. Undlader en underordnet at vise sin foresatte i Skibstjenesten skyldig Lydighed under saadanne Omstændigheder, at derved Fare voldes for Skib eller Mennekeliv, straffes han saabelsom enhver, der medvirker dertil, med Fængsel indtil 2 Aar.

§ 311. Undlader flere af Mandskabet efter sælles Aftale at vise skyldig Lydighed ligeoverfor en i Skibstjenesten foresats Befaling, straffes Forlederen og Anføreren med Fængsel indtil 2 Aar og enhver, der forøvrigt deltager i eller medvirker til Ulydigheden, med Fængsel indtil 6 Maaneder. Under særdeles formildende Omstændigheder kan Bøder anvendes.

Vises Ulydigheden under saadanne Omstændigheder, at derved Fare voldes for Skib eller Mennekeliv, straffes Forlederen og Anføreren med Fængsel indtil 5 Aar og de øvrige skyldige med Fængsel indtil 3 Aar.

§ 312. Forsøger flere paa et Skib medfarende i Forening ved voldsom eller truende Udfærd eller Negtelse af Lydighed retsstridig at berøve Skibsføreren Førelsen af Skibet, eller forsøger de i Forening ved voldsom eller truende Udfærd retsstridig at tvinge ham til at foretage eller undlade en Tjenestehandling, straffes Forlederen og Anføreren med Fængsel fra 6 Maaneder indtil 6 Aar og de andre Deltagere med Fængsel fra 4 Maaneder indtil 4 Aar.

Under særdeles formildende Omstændigheder kan kortere Tids Fængsel anvendes.

Opgiver nogen af egen Drift eller paa foresats Befaling sit forbryderiske Forhold, forinden dettes Hensigt er naaet, straffes han, om han er Forleder eller Anfører, med Fængsel indtil 3 Aar og ellers med Fængsel indtil 6 Maaneder.

§ 313. Den, som, i Hensigt retsstridig at berøbe Skibs- 22 Mai.
føreren Førelsen af Skibet, bevirker eller medvirker til, at flere No. 10.
medfarende i Forening gjør sig skyldig i voldsom eller truende
Udsærd eller negter Lydighed, eller som, i Hensigt retsstridig at
tvinge Skibsføreren til at foretage eller undlade en Tjenestehandling,
bevirker eller medvirker til, at de gjør sig skyldige i voldsom eller
truende Udsærd, straffes, om han er Forleder, med Fængsel indtil
6 Aar og ellers med Fængsel indtil 4 Aar.

§ 314. En Skibsfører, som i Havsnød eller under anden
Fare enten uden Nødvendighed opgiver Skibet eller forlader det,
uagtet hans Tilstedeværelse endnu er paakrævet, straffes med Fængsel
indtil 1 Aar.

Med Fængsel indtil 6 Maaneder straffes den af Mandskabet,
som i Havsnød eller under anden Fare uden Skibsførerens Til-
lædelse forlader Skibet før denne.

§ 315. Undblader en Skibsfører i Tilfælde af, at hans Skib
har stødt sammen med andet Fartoi (Skib eller Vaad), at yde
Fartøiet eller de paa samme værende Personer den Hjælp, som paa
Grund deraf maatte tiltrænges, og hvortil han uden særlig Fare
for eget Skib og de der ombordværende er istand, straffes han
med Fængsel indtil 1 Aar.

§ 316. Har en Skibsfører, Styrmand eller Skibsmaskinist
gjort eller tilladt, at der er gjort nogen usand Anførsel i Dagbog
eller anden Optegnelse, der i Genhold til Lovens Paabud føres af
ham eller under hans Opsyn, straffes han med Fængsel indtil 2 Aar.
Under særdeles formildende Omstændigheder kan Bøder anvendes.

31te Kapitel.

Hæleri og efterfølgende Bistand.

§ 317. Hæleri foreligger, naar nogen, i Hensigt at forskaffe
sig eller andre en uberettiget Binding, modtager til Gie, Pant eller
Brug, Skjuler, forvarer, forbruger eller søger afhændet eller pantsat
en Gjenstand, hvorom han vidste eller maatte forstaa, at den er
nogen fravendt ved Underslag, Tyveri, Nafferi eller Ran, eller
medvirker hertil.

§ 318. Hæleri straffes med Fængsel indtil 3 Aar.

Er den Gjenstand, med Hensyn til hvilken Hæleriet er for-
øvet, af ringe Værdi eller underslaet Gittetgods, eller foreligger
forøvrigt særdeles formildende Omstændigheder, kan Straffen ned-
sættes til Bøder.

Har den skyldige drevet Hæleriet sædvanmæssig, anvendes
Fængsel fra 6 Maaneder indtil 6 Aar.

Er den skyldige tidligere straffet med Fængsel for Hæleri
eller for nogen i Kapitlerne 17, 18, 24—27 eller i §§ 88, 1ste
Led, 143, 2det Led, 147, 204, 206 eller 217 omhandlet For-

22 Mai. brydelse, kan Straffen forhøies med indtil det halve, men indtil det No. 10. dobbelte, saafremt han flere Gange tidligere har været straffet saaledes.

§ 319. Straf for Hæleri kommer ikke til Anvendelse paa den, som modtager ulovlig erhvervede Gjenstande til Underhold eller Forpleining for sig eller andre af nogen, der er pligtig at sørge herfor.

§ 320. Den, som yder den skyldige Bistand efter Forøvelsen af en Forbrydelse for at sikre ham en ved samme tilsigtet Fordel, straffes med Bøder eller med Fængsel indtil 2 Aar, dog i intet Tilfælde strengere end for Medvirkning til Forbrydelsen selv.

§ 321. Angaaende Baatale for Hæleri og efterfølgende Bistand kommer de samme Regler til Anvendelse, som vilde gjælde, saafremt der handlede om Medvirkning til den Forbrydelse, med Hensyn til hvilken Hæleriet eller Bistanden er forøvet.

32te Kapitel.

Forbrydelser i trykt Skrift.

§ 322. Udgiveren (Redaktøren) af et trykt Skrift af forbryderisk Indhold bliver, hvis han ikke efter de almindelige Regler er ansvarlig, som Udgiver (Redaktør) at straffe — dog i intet Tilfælde med højere Straf end Bøder eller Fængsel indtil 1 Aar —, saafremt

1. Forfatteren er ubekjendt og ikke paa Forlangende opgives for Retten, naar Undersøgelse ved samme er indledet, eller saasnart Indsigelse mod Forfølgningen ved endelig Retskjendelse er forfattet, eller
2. Forfatteren ikke straffes, og Udgiveren ved Udgivelsen var vidende om Omstændigheder, som gjorde det sandsynligt, at Forfatteren ikke kunde straffes, eller at han agtede at undrage sig Straffen, eller
3. han ved Udgivelsen var vidende om, at Forfatteren var under 18 Aar eller ved Dom var frakjendt de i § 29 Nr. 2 nævnte Rettigheder.

Dog er han straffri, hvis Omstændighederne berettigede ham til at antage, at Skriftet ikke var af forbryderisk Indhold.

Hvad ovenfor er bestemt om Udgiveren, finder tilsvarende Anvendelse paa Forlæggeren, saafremt nogen af de i denne Paragraf Nr. 1—3 nævnte Omstændigheder saavel for Udgiverens som Forfatterens Vedkommende er tilstede, og paa Trykkeren, saafremt de ogsaa er tilstede for Forlæggerens Vedkommende.

§ 323. Et trykt Skrift af forbryderisk Indhold kan ved Dom inddrages uden Hensyn til, om nogen sælges i Straf for samme, eller endog, om Forfatteren paa Grund af de i § 249 Nr. 2 nævnte eller andre strafudelukkende Omstændigheder overhovedet ikke kan straffes.

Dommen skal betegne de Dele af Skriftet, som begrunder 22 Mai. Inddragningen. Ved Dommens Guldbyrkelse bliver de øvrige Dele No. 10. paa Vedkommendes Forlangende og paa hans Bekostning om muligt at udsønde og tilbagelevere.

Inddragningen kan ogsaa omfatte til Trykningen forfærdigede Plader og Former; den til samme benyttede Satz bliver paa Vedkommendes Forlangende og paa hans Bekostning at foranstalte aflagt istedetfor at inddrage.

Ovenstaaende Bestemmelser er uanvendelige paa Eksemplarer, der ikke er tilgængelige for Almenheden, og som befinder sig paa Hænder, hvorfra de ikke tilsigtes videre udbredte.

Tredje Del.

Forseelser.

33te Kapitel.

Forseelser i den offentlige Tjeneste.

§ 324. Undlader en offentlig Tjenestemand forsætlig at udføre nogen Tjenesteplicht, eller overtræder han paa anden Maade forsætlig sine Tjenesteplichter, eller viser han, trods Advarsel, Forsømmelighed eller Skjodesløshed ved Udførelse af disse, straffes han med Bøder eller Tjenestens Tab.

§ 325. Med Bøder straffes den Embeds- eller Bestillingsmand, der

1. viser grov Uforstand i Tjenesten, eller
2. foretager nogen Handling, der paa Grund af hans Stilling er ham forbudt, eller
3. under Udførelse af offentlig Tjeneste gjør sig skyldig i utilbørlig Optræden mod nogen, eller
4. i Anledning af Tjenesten gjør sig skyldig i utilbørlig Optræden mod foresatte eller underordnede, eller
5. udenfor Tjenesten udviser et Forhold, som gjør ham uærbdig til eller virker nedbrydende paa den for Stillingen fornødne Tillid eller Agtelse.

I Gjentagelsestilfælde eller under særliges skjærpende Omstændigheder kan Straf af Tjenestens Tab anvendes.

34te Kapitel.

Forseelser mod den offentlige Myndighed.

§ 326. Med Bøder eller med Fængsel indtil 6 Maanedes straffes den, som

1. hindrer eller søger at hindre en offentlig Tjenestemand i den

22 Mai. lovlige Udførelse af Tjenesten eller vægrer sig ved at tilstede
No. 10. ham Afgang til Steder, hvor han er berettiget til saadan, eller

2. forulemper ham under hans Udførelse af Tjenesten ved Skjældsord eller anden fornærmelig Udfærd, eller som medvirker hertil.

Med Hensyn til, hvem der er at anse for offentlige Tjenestemænd, gjælder det i § 127 bestemte.

§ 327. Med Bøder eller med Heste eller Fængsel indtil 4 Maaneder straffes den, som, skjønt det kunde ske uden særlig Fare eller Oposrelse, undlader paa Opfordring at bistaa en offentlig Tjenestemand, naar Hjælp er fornøden til Afvendelse af en Forbrydelse eller Ulykke, eller afholder en anden fra at yde saadan Bistand.

Med Bøder straffes den, som ellers uberettiget negter nogen offentlig Tjenestemand sin Bistand.

§ 328. Med Bøder eller med Fængsel indtil 3 Maaneder straffes den, som

1. uhjemlet offentlig bærer eller lader nogen i sin Tjeneste bære den for en offentlig Tjenestemand foreskrevne Dragt eller andre Kjendetegn paa et offentligt Tjenesteforhold, eller Dragt eller Kjendetegn, der lettelig kan forveksles med hine, eller
2. offentlig eller i retsstridigt Viemod udgiver sig for at indehave nogen offentlig Tjeneste eller medvirker hertil, eller
3. foretager nogen Handling, der alene kan foretages i Henshold til en offentlig Tjenestestilling, som han ikke indehar.

Den, som ellers uhjemlet offentlig bærer eller lader nogen i sin Tjeneste bære noget for Indhavere af særlige Stillinger af Øvrigheden bestemt eller godkjendt Kjendetegn eller noget dermed saa ligt, at Forveksling let opstaar, straffes med Bøder. Det samme gjælder den, som uhjemlet offentlig eller i retsstridigt Viemod tillægger sig eller bærer nogen norsk eller udenlandsk Titel eller Værestegn eller det i Genferkonventionen af 22de August 1864 omhandlede Flag eller Armbind.

§ 329. Med Bøder eller med Fængsel indtil 3 Maaneder straffes den, som, efterat Paalæg om at begive sig rolig bort af Øvrigheden er forkyndt, forbliver tilstede eller medvirker til, at nogen anden forbliver tilstede i en Samling af et større Antal Personer paa offentlig Vej eller Plads eller paa andet Sted, hvor de ikke er berettigede til at opholde sig.

Paa samme Maade straffes den, som overtræder de Forskrifter, som af Øvrigheden gives til Forebyggelse af Fare eller til Ordenens Opretholdelse ved Sammenstillinger eller Forsamlinger af en større Menneftemasse.

§ 330. Med Bøder eller med Heste eller Fængsel indtil 3 Maaneder straffes den, som tilstær eller deltager i en Forening, der ved Lov er forbudt, eller hvis Formaal er Forøvelse af eller Op-

muntring til strafbare Handlinger, eller hvis Medlemmer forpligter sig til ubetinget Lydighed mod nogen. 22 Mai. No. 10.

Er Foreningens Formaal at forøve eller opmuntre til Forbrydelser, kan Fængsel indtil 6 Maaneder anvendes.

§ 331. Med Bøder eller med Hæfte eller Fængsel indtil 3 Maaneder straffes den, som uden behørig Bemyndigelse afbilder eller forfatter Beskrivelse af Besætningsverker eller offentliggjør eller mangfoldiggjør saadanne Afbildninger eller Beskrivelser, eller som medvirker hertil.

§ 332. Med Bøder eller med Fængsel indtil 3 Maaneder straffes den, som uden offentlig Bemyndigelse eller Tilladelse udøver en Virksomhed, til hvilken saadan kræves, eller overskrides Grænserne for den ham meddelte Bemyndigelse eller Tilladelse eller vedbliver at udøve en Virksomhed, hvortil Retten er ham frakjendt ved endelig Dom.

Paa samme Maade straffes den, som under Udøvelsen af en Virksomhed falskelig udgiver sig for dertil at have offentlig Bemyndigelse eller tillægger sig en Venæbne, der sædvanmæssig alene anvendes paa den, der har offentlig Bemyndigelse.

Med Bøder straffes den, der giver offentlig Forestilling eller lignende uden Øvrighedens Tilladelse, hvor saadan er fornøden.

§ 333. Med Bøder eller med Fængsel indtil 3 Maaneder straffes den, som for et Stevnebidne, en Polititjenestemand eller iøvrigt for nogen offentlig Myndighed negter at opgive Navn, Stilling eller Bopæl, naar Oplysning derom i den offentlige Tjenestes Medfør begjæres, eller som i saadant Tilfælde for eget eller andres Bedkommende opgiver falskt Navn, Stilling eller Bopæl, eller som medvirker til saadan Regtelse eller falskt Opgave.

§ 334. Med Bøder straffes den, som undlader at føre en Fortegnelse med fortløbende Sidetal over de Personer, som han gjør sig en Næringsvei af at modtage i Natteherberge, eller som undlader i Fortegnelsen at indføre nogen saadan Person med Navn, Stilling og Bopæl, Ankomst- og Afreisetid eller paa Begjæring af Øvrigheden at fremlægge Fortegnelsen.

Paa samme Maade straffes den, som medvirker til, at der for hans Bedkommende enten ikke sker Indførelse eller sker urigtig Indførelse.

§ 335. Med Bøder straffes den, som gjør sig en Næringsvei af at bistaa tjenestegørende med Forstæffelse af Pladse eller Udvandrere med Forstæffelse af Befordring til Udlandet, naar han undlader at føre en Fortegnelse over de af ham saaledes bistaaede Personer i Overensstemmelse med af Kongen givne nærmere Regler, eller naar han negter for Øvrigheden at fremlægge Fortegnelsen.

§ 336. Med Bøder straffes Pantelaaner eller Bestyrer af Pantelaanerforretning, der trods Øvrighedens Paalæg

1. undlader at føre en af Politiet godkjendt Fortegnelse over de

22 Mai.
No. 10.

pantfatte Gjenstande med Ansørjel af Pantfætterens fulde Navn, Stilling og Bopæl, Laanets og Rentens Størrelse og Forsaldstid, eller

2. retsstridig vægrer sig for at udlevere nogen hos ham forefunden Gjenstand i Tilfælde, hvor der ingen Grund er til at betvile, at den er fravendt nogen ved en strafbar Handling.

Med Bøder eller med Fængsel indtil 6 Maaneder straffes den Pantelaaner eller Paantelaaners Medhjælper, som gjør urigtig Indførelse i Fortegnelsen eller skjuler eller negter at forevise for Politiet denne eller nogen pantfat Gjenstand eller giver urigtig eller uforskyldt Meddelelse om en saadan eller medvirker hertil.

Hvad oven er bestemt, finder tilsvarende Anvendelse paa den, der som Næringsvei driver Kjob mod Gjenløsningsret eller Handel med brugte Gjenstande.

I Gjentagelsestilfælde, eller hvor den skyldige dømmes efter denne Paragrafs 2det Led, kan Retten til at fortsætte Næringen frakjendes ham.

§ 337. Med Bøder straffes den, som i Strid med Lov for sit eget eller sine Børns Vedkommende forandrer Navn eller Navnets Skrivemaade eller antager noget Navn.

§ 338. Den, som indgaar Egtteskab med Tilfidesættelse af de gjældende Bestemmelser om Lysning, Dispensation eller andre lovbestemte Betingelser, eller som medvirker hertil, straffes med Bøder.

§ 339. Med Bøder straffes den, som

1. undlader at afgive lovbefalede Anmeldelse eller lovbefalede Dplysninger til offentlig Myndighed, eller
2. overtræder nogen af offentlig Myndighed i Henhold til Lov og under Trusel med Straf given Forskrift.

§ 340. Med Bøder eller med Fængsel indtil 3 Maaneder straffes den, som efter at have fundet et bortkommet eller forladt Barn eller taget til sig et Barn, som er gaaet vilde, undlader snarest muligt at gjøre Anmeldelse derom enten for Barnets forefatte eller for Politiet, eller som medvirker hertil.

§ 341. Med Bøder straffes den, som overtræder de angaaende Begravelser eller forøvrigt angaaende Behandling af Lig gjældende Regler.

Med Bøder eller med Fængsel indtil 6 Maaneder straffes den, som retsstridig eller hemmelig enten tilintetgjør Liget af nogen død eller dødsfød eller bringer det tilside, saaledes at det unddrages fra betimelig Undersøgelse, eller som vægrer sig ved for Øvrigheden at opgive, hvor der er blevet af et Barn eller en anden hjælpeløs Person, som han har havt i sin Varetagt, eller som medvirker hertil.

Som dødsfød er det Foster at anse, der er saa udbiflet, at det, om det var født levende, kunde have bevaret selvstændigt Liv.

§ 342. Den, som, efter at være udbift af Riget, uden Tilfaldelse atter indfinder sig i samme, straffes med Fængsel indtil 6

Maaneder, men indtil 2 Aar, saafremt han tidligere er fældet for 22 Mai.
saadan Forseelse. No. 10.

Paa samme Maade straffes den, som ved Dom er forvist til eller fra bestemte Dele af Riget, og som retsstridig atter indfinder sig noget Sted, hvor Ophold er ham forbudt.

Med Bøder eller med Fængsel indtil 6 Maaneder straffes den, som ved Forledelse eller Tilskyndelse medvirker til nogen oven nævnt Handling.

§ 343. Med Bøder eller med Fængsel indtil 4 Maaneder straffes den, som ulovlig tilintetgjør, beskadiger, stjuler, bortfører eller afhænder Gods, hvori Udlæg, Afstæning, Hæftelse, Arrest eller Beslag er gjort, eller handler mod et lovformelig nedlagt Forbud eller bryder eller beskadiger et af offentlig Myndighed anbragt Segl eller medvirker hertil.

Offentlig Paatale finder alene Sted efter fornærmedes Begjæring.

§ 344. Med Bøder eller med Fængsel indtil 3 Maaneder straffes den, som, efter ved Rettens Hjælp at være udsat af fast Eiendom eller Stib, vægrer sig ved at forlade samme eller igjen sætter sig i Besiddelse deraf, eller som vedbliver at udøve en Ret, der er ham frakjendt ved endelig Dom, eller som medvirker til nogen saadan Forseelse.

Offentlig Paatale finder alene Sted efter fornærmedes Begjæring.

§ 345. Den, som bevirker eller medvirker til, at opslaaede, udlagte eller omsendte offentlige Kundgjørelser ulovlig ødelægges, borttages, gøres ulæselige eller besudles, eller at Budstifter ikke i rette Tid forsendes, straffes med Bøder, men under særdeles skjærpende Omstændigheder eller i Gjentagelsestilfælde med Fængsel indtil 4 Maaneder.

§ 346. Den, som ulovlig sætter sig i Forbindelse med nogen i Fængsel, Tvangsarbejdsanstalt, Opdragelsesanstalt, Sindssygeasyl eller anden offentlig godkjendt Anstalt anbragt Person eller forskaffer ham Gjenstande af nogen Art, eller som medvirker hertil, straffes med Bøder.

Med Bøder eller med Fængsel indtil 3 Maaneder straffes den, som bevirker eller medvirker til, at nogen undviger eller uretmæssig borttages fra Anstalt eller andet Sted, hvor han af offentlig Myndighed maatte være anbragt.

35te Kapitel.

Forseelser mod den almindelige Orden og Fred.

§ 347. Med Bøder straffes den overordnede, der forsætlig har undladt at hindre en i hans Tjeneste forøvet Forseelse, saafremt dette var ham muligt.

22 Mai.

No. 10. § 348. Den, som overtræder de angaaende Helligdagsfreden gjældende Bestemmelser, straffes med Bøder.

§ 349. Med Bøder eller med Fængsel indtil 3 Maaneder straffes den, som ved ugrundet Raab om Hjælp, Misbrug af Rødsignal eller lignende volder Stræk blandt et større Antal Mennesker, Sammenstimling eller Udrykning af Politi, Brandvæsen eller den væbnede Magt, eller som medvirker hertil.

Paa samme Maade straffes den, der mod bedre Vidende eller uden at have rimelig Grund til at anse Rygtet for sandt offentlig udbreder eller medvirker til offentlig Udbredelse af et falsk Rygte, som er skiftet til at fremkalde almindelig Forbitrelse eller Stræk eller Fare for den almindelige Fred og Orden.

§ 350. Med Bøder eller med Fængsel indtil 2 Maaneder straffes den, som ved Slagsmaal, Skrig, fornærmelig Opførsel eller anden utilbørlig Adfærd forstyrrer den almindelige Fred og Orden eller den lovlige Færdsel, eller som medvirker hertil.

Paa samme Maade straffes den, som ved Skrig, Støi eller paa anden Vis uden skjellig Grund forstyrrer Omgivelsernes Rattero, eller som ved saadan Adfærd paa Sted, hvor han forbliver uden Berettigelse og trods Tilhold om at fjerne sig, volder Omgivelsene Stræk eller Forstyrrelse, eller som medvirker hertil.

Offentlig Paatale finder i det i 2det Ved omhandlede Tilfælde alene Sted efter Begjæring af nogen fornærmet.

§ 351. Med Bøder eller med Fængsel indtil 3 Maaneder straffes den, som

1. ved uvorren Kjørsel, Ridning, Aгнуing eller Seiling, eller
2. ved uforsigtig Henstillen af Gjenstande, eller
3. ved Stenkast, Udlæggelse af Fodangler eller Anbringelse af Gildre, eller
4. ved Forsømmelse af paa betryggende Maade at indgjærde eller tildække Brønd, Udgravning eller Udsprængning, eller
5. ved Forsømmelse af at vedligeholde Bygning, Veilegeme, Bro eller Rækværk, eller
6. ved Undladelse af paabudne Sikkerhedsforanstaltninger, eller
7. ved Undladelse af at bøde eller anmelde Skade, som han selv har forarsaget,

eller ved anden lignende Adfærd volder Fare for Færdselen paa offentligt Sted, eller som medvirker hertil.

Med Bøder straffes den, som paa saadan Maade som oven nævnt volder Fare for Færdselen paa Sted, der danner den lovlige Adkomst til Gaard, Hus eller Husleilighed, eller for Færdselen i Gaardsrum eller Have eller paa lignende Sted, hvortil flere har almindelig Afgang.

§ 352. Med Bøder eller med Fængsel indtil 3 Maaneder straffes den, som ved Forsærdigelse, Brug, Opbevaring eller Behandling af Sprængstoffer, Skydevaaben, Maskiner, Dampkedler,

elektriske Ledninger eller lignende Gjenstande gjør sig skyldig i 22 Mai. uforsigtig Udfærd, egnet til at volde Fare for andres Liv eller No. 10 Helbred, eller som medvirker hertil.

Paa samme Maade straffes den, som volder Fare for Ildsvaade ved uforsigtig Omgang med Ild eller ildsfarlige Stofte, eller som medvirker hertil, eller som overtræder de til Betryggelse mod Ildsvaade eller Sprængninger eller lignende ved Lov eller i Genhold til Lov givne Bestemmelser.

§ 353. Med Bøder straffes den, som begiver sig hen paa Sted, hvortil Udgangen af Øvrigheden er forbudt, eller som medvirker hertil.

§ 354. Med Bøder eller med Fængsel indtil 4 Maaneder straffes den, som volder Fare

1. ved at forsømme sin Bevogtningspligt ligeoverfor nogen findssyg eller ved at undlade at anmelde for Politiet, at en findssyg, som han har til Forpleining eller under Bevogtning, er rømt,
2. ved retsfridig at hidse, tirre eller skræmme Dyr eller ved at medvirke hertil,
3. ved ulovlig at holde farlige Dyr eller ved ikke paa forsvarlig Maade at sørge for Ustadeliggjørelsen af farlige Dyr, der er i hans Besiddelse, eller
4. ved i Tilfælde af, at et farligt Dyr er brudt løs fra ham, at undlade at anmelde dette for Politiet og iøvrigt at foretage, hvad der staar i hans Magt for at forebygge Ulykke.

§ 355. Med Bøder eller med Fængsel indtil 3 Maaneder straffes den, som uberettiget enten sniger sig eller trods Forbud trænger sig ind i Hus, Skib, Jernbanevogn eller noget Rum i saadanne eller andet tillukket Sted eller trods Tilhold om at fjerne sig uberettiget forbliver paa et saadant Sted, eller som medvirker hertil.

Med Bøder straffes den, som uberettiget tager Ophold paa et Sted, som er i andens Besiddelse, og trods Tilhold om at fjerne sig forbliver sammeledes.

Offentlig Baatale finder alene Sted efter den fornærmedes Begjæring, eller hvor det kræves af almene Hensyn.

§ 356. Med Bøder straffes den, som uden Begjæring af nogen Vedkommende forfærdiger eller afhænder Møgel til fremmed Laas, eller som forfærdiger eller overlader Dirik til nogen, som ikke har lovlig Brug derfor, eller som medvirker hertil.

Har han handlet med Formodning om, at nogen strafbar Handling tilsigtedes, kan Fængsel indtil 6 Maaneder anvendes.

36te Kapitel.

Forseelser med Hensyn til den almindelige Sundhed.

§ 357. Med Bøder eller med Fængsel indtil 3 Maaneder straffes den, som overtræder de her i Riget ved Lov eller i Genhold til Lov givne Forrifter, sigtende til Forebyggelse eller Mod-

22 Mai. arbejdelse af smitsomme Sygdomme eller til den almindelige No. 10. Sundheds Beskyttelse.

§ 358. Med Bøder eller med Fængsel indtil 6 Maanedes straffes den, som, uden at gøre opmærksom paa Smittefaren,

1. anbringer til Pleie et Barn, som han ved eller formoder at lide af smitsom, syfilittisk Sygdom, eller antager nogen til Pleie af saadant Barn, eller
2. med Kundskab eller Formodning om at lide af smitsom, syfilittisk Sygdom tager Tjeneste i en andens Husstand eller forbliver i saadan Tjeneste eller modtager et fremmed Barn til Pleie, eller som medvirker hertil.

Paa samme Maade straffes den, som til Pleie af et Barn antager eller beholder nogen, som han ved eller formoder at lide af smitsom syfilittisk Sygdom, eller som medvirker hertil.

§ 359. Med Bøder eller med Fængsel indtil 4 Maanedes straffes den, som forsætlig eller af Uagtsomhed faltholder

1. som Næringsmidler for Menneſter eller Dyr eller som Rydelsesmidler Gjenstande, der paa Grund af Forfalskning, Umodenhed, Bedærvethed, ſlet Tilberedelse eller Opbevaringsmaade eller af andre Grunde er ſkadelige for Sundheden, eller
2. Beklædningsgjenstande, Toier, Tapeter, Vegetoi, til Tilberedelse eller Opbevaring af Næringsmidler bestemte Husheraad eller Redſkaber eller lignende Gjenstande, indeholdende Stoffe, der gjør dem ſkadelige for Sundheden.

Paa ſamme Maade straffes den, ſom under en ſom Næringsvei dreven Virkſomhed forfærdiger eller frembringer deſlige Gjenſtande.

§ 360. Med Bøder eller med Fængsel indtil 4 Maanedes straffes den, ſom forſætlig eller af Uagtsomhed faltholder eller afhænder noget Lægemeddel, der paa Grund af Beſtanddelenes ſkethed, urigtig Tilvirkning eller af lignende Grunde er ſkadeligt for Sundheden eller ikke i tilbørlig Grad beſidder de for ſamme Lægemeddel eiendommelige Egenſkaber.

§ 361. Med Bøder straffes den, ſom overtræder de her i Riget givne Forſkrifter angaaende Tilvirkning, Forhandling eller Opbevaring af Lægemedler eller Gift eller andre ſundhedsfarlige Stoffe.

§ 362. Med Bøder straffes den, der forſætlig eller af Uagtsomhed

1. faltholder ſom ægte og uforfalsket noget Næringsmiddel for Menneſter eller Dyr eller noget Rydelsesmiddel, der er eftergjort eller forringet i Værdi ved Borttagelse af det tilhørende eller Tilſætning af fremmede Stoffe, eller
2. forfærdiger ſaadant Nærings- eller Rydelsesmiddel eller Stoffe, bestemte til Forfærdigelse af ſamme, i Hensigt at faltholde eller lade det faltholde ſom ægte og uforfalsket.

§ 363. Med Bøder straffes den, ſom faltholder kunſtig

tilberedte Næringsmidler for Mennesker eller Dyr eller Rydelses- 22 Mai.
midler under Navne eller Betegnelser, som i Handel og Vandel No. 10.
alene tillægges de naturlige, eller naturlige Nærings- eller Rydel-
sesmidler under Navne eller Betegnelser, som i Handel og Vandel
alene tillægges andre Arter.

§ 364. Med Bøder eller med Fængsel indtil 3 Maaneder
straffes den, som anvender noget Middel eller nogen Fremgangs-
maade, hvorved en anden med sit Samthkke hensættes i hypnotisk
Tilstand eller i Afmagt, Bevidstløshed eller lignende Tilstande.

Denne Bestemmelse er ikke til Hindrer for, at en Læge be-
nytter Hensættelse i saadan Tilstand i videnskabelige Diemed eller
ved Sygebehandling.

§ 365. Med Bøder eller med Fængsel indtil 3 Maaneder
straffes den, som overtræder de Forskrifter, der her i Riget lovlig
er givne til Betryggelse af Sundheden eller Sikkerheden i Fabrikker,
Gruber, paa Jernbaner eller Skibe, i Teatre, ved akrobatiske Øvelser
eller lignende, i Gjestgiverier eller paa andre Samlingssteder.

§ 366. Gjenstande af de i §§ 359 og 360 omhandlede
Slags kan inddrages overensstemmende med Reglerne i § 35.

Er nogen i §§ 359—363 omhandlet Forseelse forøvet under
Udøvelsen af en Næringsvei, kan den skyldige fradømmes Retten
til at fortsætte denne.

37te Kapitel.

Forseelser mod den almindelige Tillid.

§ 367. Med Bøder eller med Fængsel indtil 4 Maaneder
straffes den, som eftergør eller uden behørig Bemyndigelse forfær-
diger i Ind- eller Udlandet gangbare Penge eller noget Dokument
af den i § 178 omhandlede Art eller Redskab eller anden Gjen-
stand, der tilkjendegiver sig som bestemt til Forfærdigelse heraf, eller
som medvirker hertil.

§ 368. Med Bøder eller med Fængsel indtil 3 Maaneder
straffes den, som uden behørig Bemyndigelse forfærdiger inden- eller
udenlandsk offentligt Segl, Stempel eller Merke, Stempelpapir,
Stempelmerke eller Postfrimerke eller lignende, eller som medvirker
hertil.

§ 369. Med Bøder straffes den, som blandt Almenheden
udspredter Gjenstande, der er saa lige noget Slags inden- eller
udenlandsk Mynt, Pengeseddel, Stempelmerke eller Postfrimerke eller
Dokument af den i § 178 omhandlede Art, at Forveksling let kan
finde Sted, eller som medvirker hertil.

§ 370. Med Bøder straffes den, som med Hensyn til
Gjenstande, der falsholdes, offentliggør eller paa anden Maade
udbreder urigtige Angivelser angaaende disses Sammensætning eller
industrielle Rettsbeskyttelse eller Prisbelønninger, eller som offentlig-

22 Mai. No. 10. gjør eller udbreder Betegnelser eller Angivelser, der er egnede til i saa Henseende at føre bag Lyset. Det samme gjælder om den, der paa Gjenstande, som er bestemte til Faldholdelse, eller paa disses Indpakning uberettiget anbringer Genferforsæt eller Merke, der vækker Formodning om, at Gjenstandene nyder industriel Retsbeskyttelse, eller som faldholder Gjenstande, der er saaledes merkede.

§ 371. Med Bøder eller med Fængsel indtil 6 Maaneder straffes den, som i retsstridig Hensigt udgiver eller paa anden Maade benytter som ægte eller uforbansket en eftergjort eller forbansket skriftlig eller trykt Udtalelse, der fremtræder som umiddelbart hidrørende fra en bestemt Person, eller som medvirker hertil.

Offentlig Paataale finder alene Sted efter fornærmedes Begjæring, eller hvor det findes paatræbet af almene Hensyn.

§ 372. Med Bøder eller med Fængsel indtil 3 Maaneder straffes den, som for at føre andre bag Lyset angaaende Omstændigheder af Betydning for Retsforhold eller Foretagelsen af Retshandler udsteder en skriftlig Bevidnelse, der indeholder Usandhed.

Med Bøder eller med Fængsel indtil 6 Maaneder straffes den, som, i Hensigt at tilvende sig eller andre en Fordel eller at skade nogen, løgnagtig udgiver sig eller en anden for en i en Bevidnelse omhandlet Person eller paa anden Maade retsstridig benytter en Bevidnelse, eller som medvirker hertil.

§ 373. Med Bøder eller med Fængsel indtil 3 Maaneder straffes den, som i et Bo eller i et Foretagende, hvor Afgjørelse træffes ved Stemmeslæthed,

1. uberettiget tilfiger eller yder nogen en særskilt Fordel, eller som for sig eller andre modtager nogen saadan eller noget Løfte derom for at stemme i en bestemt Retning,
2. tilsniger sig Udgang til uberettiget at deltage i Afstemning eller til at afgive flere Stemmer, end der tilkommer ham, eller medvirker hertil, eller
3. bevirker eller medvirker til, at Udfaldet af en Afstemning forvanskes.

§ 374. Med Bøder straffes den, som undlader Bogførsel eller Nedtegnelse, hvor saadan er lovbefalet, eller gjør sig skyldig i grov Forsømmelse eller Uorden med Hensyn til samme.

Den, som i en Møring fører eller lader føre urigtige Bøger eller Regnskaber, straffes med Bøder eller med Fængsel indtil 6 Maaneder.

§ 375. Med Bøder eller med Fængsel indtil 6 Maaneder straffes den, som gjør sig skyldig i ulovlig Stempling af Guld-, Sølv- eller andre Metalarbejder, eller som faldholder ulovlig stemplede Metalarbejder.

38te Kapitel.

22 Mai.

No. 10.

Forseelser mod Sædelighed.

§ 376. Den, som paa offentlig Sted krænter Belansthed ved mundtlige eller skriftlige Ytringer, ved Forevisninger, Udbildninger, usømmelige Blottelser eller anden usømmelig Udførelse, eller som medvirker til saadan Krænkelser, straffes med Bøder eller med Fængsel indtil 3 Maaneder.

§ 377. Den, som offentlig udstiller eller foreviser Gjenstande, hvis offentlige Udstilling eller Forevisning paa Grund af deres Bestemmelse er anstødelig for Orbarhed, straffes med Bøder eller med Fængsel indtil 3 Maaneder.

Paa samme Maade straffes den, som gennem offentlig Bekjendtgørelse eller gennem Følghed fra Hus til Hus udbyder saadanne Gjenstande til Almenheden, eller som offentlig opfordrer til eller veileder i deres Benyttelse.

§ 378. Med Fængsel indtil 3 Maaneder straffes den, som enten ved Ord, Tegne eller uanstændig Opførsel paa offentlig Sted eller paa nogen Maade, som er egnet til at vække offentlig Forargelse, utvetydig opfordrer eller indbyder til Utugt, eller som ved offentlig Bekjendtgørelse søger indledet utugtig Forbindelse, eller som medvirker hertil. I Gjentagelsestilfælde kan Fængsel indtil 6 Maaneder anvendes.

Under formildende Omstændigheder kan Bøder anvendes.

§ 379. Den, som trods Paatalemyndighedens Advarsel, fortsætter et offentlig Forargelse vækkende Samliv i utugtig Omgængelse med en Person af det andet Køn, straffes med Bøder eller med Fængsel indtil 3 Maaneder.

§ 214 finder tilsvarende Anvendelse.

§ 380. Med Bøder eller med Fængsel indtil 3 Maaneder straffes den, som ved Misbrug af Myndighed eller Tilfidesættelse af pligtmæssig Omsorg udsætter nogen ham underordnet eller hans Husstand tilhørende Person for Forhold, der er sienlysnlig farlige for Sædelighed eller Retsfærdighed.

§ 381. Med Bøder eller med Fængsel indtil 3 Maaneder straffes den, som

1. benytter Varn under 16 Aar som Opvarter eller lignende Medhjælper paa Sted, hvor berusende Drikke udsæltes, eller
2. trods Øvrighedens Forbud benytter Kvinde under 21 Aar som Tjenestetjende paa noget saadant Sted, eller
3. benytter Person mellem 16 og 18 Aar som Opvarter eller lignende paa Sted, hvor Udsælgning af berusende Drikke er Hovednæringsvei, eller
4. uden Øvrighedens Tilladelse benytter Varn under 16 Aar til Optræden ved offentlige Forestillinger eller Forevisninger eller overlader andre noget Varn i saadant Diemed, eller

- 22 Mai. 5. under offentlige Forestillinger eller i Hensigt at forberede til
No. 10. saadanne foretager eller lader foretage farlige eller unaturlige
Legemsøvelser med Varn under 16 Aar eller overlader andre
noget Varn hertil.

§ 382. Den, som ved Vanrøgt, Overanstrengelse eller paa anden Maade gjør sig skyldig i grov eller ondskabsfuld Mishandling af Dyr, eller som medvirker hertil, straffes med Bøder eller med Fængsel indtil 6 Maaneder.

Denne Bestemmelse er ikke til Hinder for, at Kongen eller den, han dertil bemyndiger, kan tillade bestemte Personer paa dertil bestemte Steder i videnskabelige Diemed at anstille smerteforvoldende Forsøg med Dyr.

§ 383. Den, som paa offentligt Sted foranstalter eller yder Husrum til Vykkespil, straffes med Bøder eller med Fængsel indtil 3 Maaneder.

Den, som paa saadant Sted deltager i Vykkespil, straffes med Bøder.

Forsøger den skyldige Forseelsen i sin Næringsvei, kan han fratages Retten til at fortsætte denne.

§ 34 finder tilsvarende Anvendelse.

Istedetfor Inddragning af det bundne Udbytte kan Retten bestemme sammes Tilbagebetaling.

Som offentligt Sted betragtes ogsaa sluttede Foreningers Lokaler, naar enten Vykkespil indgaar i Foreningens Formaal, eller som Regel enhver eller enhver af en vis Stand, Næringsvei eller lignende kan opnaa Optagelse der, eller der erlægges særlig Betaling for Deltagelsen i Spillet.

39te Kapitel.

Forseelser mod Person.

§ 384. Med Bøder eller med Fængsel indtil 6 Maaneder straffes den, som deltager i eller medvirker til et Slagsmaal, under hvilket nogens Død eller betydelig Skade paa Legeme eller Helbred forvoldes. Dog er han straffri, saafremt det gjøres sandsynligt, at han mod sin Vilje er inddraget i Slagsmaalet, eller at han har blandet sig deri for at beskytte nogen mod Overlast eller for at opnaa dets Afslutning.

§ 385. Med Bøder eller med Fængsel indtil 3 Maaneder straffes den, som under Slagsmaal griber til Kniv eller andet særlig farligt Redskab.

§ 386. Den, som, uden Hensigt at skade, i Overivelse eller af Uforstand overstrider den ham tilkommende Retsfelsesret, straffes med Bøder eller med Feste indtil 3, men i Gjentagelsestilfælde indtil 6 Maaneder.

§ 387. Med Bøder eller med Fængsel indtil 3 Maaneder

straffes den, som undlader, uagtet det var ham muligt uden særlig 22 Mai.
Fare eller Opofrelse for ham selv eller andre, No. 10.

1. efter Evne at hjælpe den, der er i oien synlig og overhængende Livsfare, eller

2. gjennem betimelig Anmeldelse for vedkommende Myndighed eller paa anden Maade efter Evne at afværge Ildsvaade, Oversvømmelse, Sprængning eller lignende Ulykke, der medfører Fare for Mennekeliv.

Saafernt paa Grund af Forseelsen nogen omkommer, kan Fængsel indtil 6 Maaneder anvendes.

§ 388. Med Bøder eller med Fængsel indtil 3 Maaneder straffes Forældre, Husbondefolk og andre i lignende Stilling, som undlader at yde nogen til deres Husstand hørende Kvinde den i Anledning af hendes Svangerskab eller Medkomst fornødne Hjælp med den Følge, at hun hensættes i en nødlidende eller hjælpeløs Tilstand, hvorunder hun forøver en Forbrydelse, rettet mod Fosterets eller Barnets Liv, eller ved hvilken dette udsættes for Fare.

§ 389. Med Bøder eller med Fængsel indtil 3 Maaneder straffes de i foregaaende Paragraf nævnte Personer, naar de, med Kundskab eller bestemt Formodning om, at nogen til deres Husstand hørende Kvinde hemmeligholder sit Svangerskab, undlader herom at henvende sig til hende og derved bidrager til, at hun forøver saadan Forbrydelse som i foregaaende Paragraf nævnt.

§ 390. Med Bøder eller med Fængsel indtil 3 Maaneder straffes den, som krænker Privatlivets Fred ved at give offentlig Meddelelse om personlige eller huslige Forhold.

§ 250 finder tilsvarende Anvendelse.

Er Forseelsen forøvet i trykt Skrift, kan Inddragning i Overensstemmelse med § 323 besluttet.

Offentlig Paatale finder ikke Sted.

40de Kapitel.

Forseelser mod Formuesrettigheder.

§ 391. Den, som forøver nogen efter § 291 eller § 292, 1ste Led, strafbar Handling, uden at den voldte Skade overstiger 10 Kroner, eller som retsfridig tilsmudser eller besudler nogen Gjenstand, eller som medvirker hertil, straffes med Bøder eller med Fængsel indtil 3, men i Gjentagelsestilfælde indtil 6 Maaneder.

Uagtet Skadetilføielse af nogen i § 292, 1ste Led, omhandlet Slags straffes med Bøder eller med Fængsel indtil 2 Maaneder.

§ 392. Den, som retsfridig sætter sig eller andre i Besiddelse af nogen Væreggenstand eller medvirker hertil, straffes med Bøder, men, hvis Gjenstandens Værdi overstiger 10 Kroner, med Bøder eller med Fængsel indtil 3 Maaneder.

Har den skyldige handlet i Hensigt at gjøre en virkelig eller

22 Mai. formentlig Ret gjældende, kommer ikke høiere Straf end Boder til No. 10. Anvendelse. Under særdeles formildende Omstændigheder kan Straf bortfalde.

§ 393. Med Boder straffes den, som retsstridig bruger eller forsojer over Løssøregjenstand, der tilhører en anden, saaledes at den berettigede derved paaføres Tab eller Uleilighed, eller som medvirker hertil.

§ 394. Med Boder straffes den, som undlader paa lovlig Maade at lyse op eller anmelde en funden Gjenstand.

Under særdeles formildende Omstændigheder kan Straf bortfalde.

§ 395. Med Boder eller med Fængsel indtil 3 Maaneder straffes den, som retsstridig sætter sig eller andre i Besiddelse af fast Eiendom, eller som medvirker hertil.

§ 392, sidste Ved, finder tilsvarende Anvendelse.

§ 396. Med Boder eller med Fængsel indtil 3 Maaneder straffes den, som uden Berettigelse bygger paa, graver, sprænger, jaar eller planter i, lægger Bei eller Gangsti over eller driver Husdyr ind paa Grund i andens Besiddelse, eller som retsstridig til den berettigedes Skade eller mod dennes Forbud over anden Raadighed over fast Eiendom i andens Besiddelse, eller som medvirker hertil.

Udslettendes ved den udøvede Raadighed noget Grænsemærke, kan Fængsel indtil 6 Maaneder anvendes.

§ 397. Med Boder eller med Fængsel indtil 3 Maaneder straffes den, som overstrider sin Ret ligeoverfor medberettigede ved at udøve nogen ham over en fast Eiendom tilkommende Raadighed i videre Udstrækning eller paa anden Maade end lovligt, eller som medvirker hertil.

§ 398. Med Boder eller med Fængsel indtil 3 Maaneder straffes den, som

1. retsstridig til andens Skade eller til utilbørlig Ginder for den almindelige Færdsel eller Flodning forurenser eller stænger over rindende Vand eller forandrer dets Løb eller Masse, eller
2. gjør sig skyldig i nogen i Naboeiendomsforhold strafbar Udsæd eller som medvirker hertil.

§ 399. Med Boder eller med Fængsel indtil 3 Maaneder straffes den, som forøver nogen efter §§ 256, 257, 262, eller 318 strafbar Handling med Hensyn til

1. i Fog, Mark eller Eng værende Sten, Sand, Ler, Jord, Gjødsel, Mineralier, Torv, Mos, Lyng, Blomster, Buske, Kviste, Lov, Ræver, Bark, Bar, tørre Trær eller Grene, Træaffald, uhostet eller affalden Grøde eller Frugt, eller
2. Tang, vilde Østers eller Skjel i Vand, Fjære eller Strand. I Gjentagelsestilfælde, eller hvor Gjenstandens Værdi overstiger 10 Kroner, kan Fængsel indtil 6 Maaneder anvendes.

§ 400. Den, som paa uindhegnet Sted plukker vilde Rodder,

som paa Stedet fortæres, eller vilde Vær, Sop eller Blomster eller 22 Mai.
optager Rodder af vilde Urter, bliver ikke at straffe. No. 10.

Denne Bestemmelse finder ikke Anvendelse paa den, som plukker Multer paa Multebærland i Tromsø Stift enten mod Eierens udtrykkelige Forbud eller uden at fortære dem paa Stedet.

§ 401. Med Bøder eller med Fængsel indtil 4 Maanedes straffes den, som, i Hensigt at forstærke sig eller andre en uberettiget Binding, ved Fremkaldelse af falske Førestillinger, ved Gaver eller lignende søger at afholde eller hindre andre fra at byde med ved offentligt Kjøb eller Salg, eller som medvirker hertil.

§ 402. Med Bøder eller med Fængsel indtil 3 Maanedes straffes den, som, med Fortielse af at være ude af Stand til at betale eller stille Sikkerhed, tager Ophold eller nyder Spise, Drikke eller deslige paa Gjestgiverier, Værtshuse eller lignende Steder, hvor det er Forudsætningen, at Betalingen erlægges før Vortgangen eller Fraflyttelsen, eller benytter andres Arbejde eller Ting under Forhold, hvor den samme Forudsætning gjælder, saavel som den, der medvirker hertil.

Paa samme Maade straffes den, der i noget oven nævnt Tilfælde, istjont istand til at betale eller stille Sikkerhed, retsstridig begiver sig bort uden at gjøre dette, eller som medvirker hertil.

§ 403. Med Bøder eller med Fængsel indtil 3 Maanedes straffes den, som uden Erlæggelse af den fastsatte Betaling søger at tilnuige sig Afgang til Førestilling, Udstilling eller Forsamling i omsluttede Rum eller Rejse med Stib, Jernbane eller lignende, eller som medvirker hertil.

§ 404. Har nogen, hvem Forvaltningen eller Opbevarelsen af anden tilhørende Penge eller Værdipapirer er betroet, trods Forbud sammenblandet dem med egne Midler, eller har han paa anden Maade handlet mod gyldig fastsatte Regler, straffes han med Bøder eller med Fængsel indtil 6 Maanedes.

§ 405. Den, som i Tilfælde, hvor en Vares Pris eller Vederlaget for et Arbejde eller en Ydelse er gyldig fastsat af nogen offentlig Myndighed, fordrer eller modtager som Betaling mere end det fastsatte, straffes med Bøder, men i Gjentagelsestilfælde med Bøder eller med Fængsel indtil 3 Maanedes.

Paa samme Maade straffes den, som i en Overenskomst betinger sig nogen Fordel, som det er forbudt at aftale.

§ 406. Retsstridige Handlinger, hvorved nogen søger at unddrage sig eller andre offentlige Skatter eller Afgifter, bliver, forsaavidt ikke strengere Straf derfor er bestemt, at straffe med Bøder og i Gjentagelsestilfælde med Bøder eller med Fængsel indtil 4 Maanedes.

I ethvert Tilfælde kommer § 36 til Anvendelse, dog saaledes, at Beløbet tilfalder den offentlige Kasse, hvortil Skatten eller Afgiften skulde have været erlagt.

22 Mai. Saadanne Handlinger ligeoverfor fremmede Stater kan under No. 10. Betingelse af Gjenfaldighed efter Kongens nærmere Bestemmelse straffes med Bøder.

§ 407. Den, som krænker andens Ret ved at fiske, jage, sætte Fangstredstaber for, fange eller dræbe Dyr, som ikke er i nogens Eie, straffes med Bøder.

§ 408. De i §§ 395, 396, 398, 402, 403, 404 og 407 omhandlede Forseelser paatales ikke af det offentlige uden efter Begjæring af nogen fornærmet.

Dog bliver Forseelser efter § 398 med Hensyn til rindende Vand samt efter § 404 altid at paatale af det offentlige, hvor det findes paatrævet af almene Hensyn.

De i §§ 391, 392, 393, 397 og 399 omhandlede Forseelser paatales ikke af det offentlige, medmindre det begjæres af nogen fornærmet og findes paatrævet af almene Hensyn.

41de Kapitel.

Forseelser med Hensyn til privat Tjenesteforhold.

§ 409. Den, som uden lovlig eller antagelig Grund undlader at tiltræde eller forlader en Tjeneste, hvortil han har forpligtet sig, eller som medvirker hertil, straffes med Bøder.

Hvis Forskud er modtaget uden at være optjent eller tilbagebetalt, eller hvis iøvrigt særdeles skjærpende Omstændigheder foreligger, kan Fængsel indtil 3 Maaneder anvendes.

§ 410. Den, som retsstridig negter at modtage nogen i eller afskediger nogen fra sin Tjeneste, straffes med Bøder.

§ 411. Den, som retsstridig negter den til Tjeneste antagne Optagelse i sit Hus eller bortviser ham fra dette og derved udsætter ham for Fare eller særlig Forlegenhed, straffes med Bøder eller Fængsel indtil 3 Maaneder.

Var der lovlig Grund til uden Tidsfrist at ophæve Tjenesteforholdet, men Negtelsen af Optagelse eller Bortvisningen dog efter Omstændighederne maa ansees i høi Grad utidig, anvendes Bøder.

§ 412. Misligholder den til Tjeneste antagne ved ulovlig Udeblivelse eller ved Vægning af at udføre ham paahvilende Arbejde sin Pligt, eller udviser en tjenestepligtig, der er optaget i Tjenestegiverens Husstand, iøvrigt et særlig slet Forhold, straffes han med Bøder.

Paa samme Maade straffes Tjenestegiver, der vægrer sig ved til rette Tid at betale den tjenesteplightige Løn eller andre skyldige Ydelser eller undlader at meddele ham Bevidnelse, hvorpaa han ifølge Loven har Krav, eller som iøvrigt ligeoverfor en i hans Husstand optagen tjenestepligtig gjør sig skyldig i særlig slet Forhold.

§ 413. De i nærværende Kapitel nævnte Forseelser paatales ikke af det offentlige uden efter Begjæring af nogen fornærmet.

42de Kapitel.

Forseelser i Sjøfartsforhold.

§ 414. Forser en Skibsfører eller Reder sig mod den norske Lovgivnings Bestemmelser om Skibsmandskabets Monstring, om Hyrefkontrakt og Afregningsbog, om Anmeldelse, Fremmøde eller Forevisning af Dokumenter for nogen Myndighed eller om Afgivelse af æstet Oplysning til nogen saadan, straffes han med Bøder.

Undlader han at optage Sjøforklaring eller Thingsvidne, hvor saadant i norsk Lov er paabudt, straffes han med Bøder eller med Fængsel indtil 2 Maaneder.

§ 415. Undlader en Skibsfører i Tilfælde af Sammenstød at give det andet Skibs Fører Oplysning om Skibets Navn, Hjemsted, Bestemmelsessted og Stedet, hvorfra det kommer, straffes han med Bøder eller med Fængsel indtil 3 Maaneder.

§ 416. En Skibsfører eller Reder straffes med Bøder eller med Fængsel indtil 2 Maaneder, saafremt han forser sig mod, hvad der i Medfør af norsk Lov paaligger ham til Sikrelse af Skibets Sjødygtighed eller til Baretagelse af de ombordværendes Liv.

§ 417. En Skibsfører paa norsk Skib straffes med Bøder eller med Fængsel indtil 2 Maaneder, saafremt han

1. undlader at iagttage, hvad der er foreskrevet i Tilfælde af, at Forbrydelser begaaes af nogen medfarende, eller
2. uden gyldig Grund unddrager sig for at medtage ombord Personer, for hvis Hjemsendelse norsk Myndighed har at drage Omkostning, eller
3. ikke retter sig efter de Afgjørelser, som i Tvistigheder mellem ham og nogen underordnet træffes af vedkommende Myndighed i Tilfælde, hvor de er enten endelig eller foreløbig bindende for ham.

§ 418. Forser nogen sig mod de Forrifter til Undgaafse af Sammenstød mellem Skibe eller angaaende Nødssignaler eller Lodsning, som han pligter at følge, straffes han med Bøder.

§ 419. En Skibsfører eller Reder, som ikke iagttager den norske Lovgivnings Bestemmelser om Skibets Registrering eller om deres Merkning med Navn samt Hjemsted eller om Opdrag ombord angaaende tilladt Passagerantal eller lignende, straffes med Bøder.

Paa samme Maade straffes en Skibsfører paa norsk Skib, som ikke har ombord de fornødne Skibspapirer samt et Eksempel af de angaaende Sjøarten gjældende Love og øvrige Forrifter.

§ 420. En Fører af norsk Skib, som ved Anvendelsen af den ham i Loven tillagte Straffemyndighed tilfidesætter den foreskrevne Fremgangsmaade, straffes med Bøder.

§ 421. Undlader en Skibsfører, Styrmand eller Maskinist paa norsk Skib, hvad der med Hensyn til Forelsen af Dagbog eller

22 Mai. anden Optegnelse eller sammes Opbevaring eller Indlevering er paa No. 10. budt, straffes han med Bøder eller med Fængsel indtil 2 Maaneder.

§ 422. En Skibsfører, Styrmand, Maskinist eller Lods, som

1. gjør sig skyldig i grov eller oftere udstiftet Uagtsomhed i Tjenesten ombord, eller
 2. forsætlig eller uagtsomt beruser sig under saadan Tjeneste, eller naar denne forestaar,
- straffes med Bøder eller med Fængsel indtil 3 Maaneder, hvorhos Retten til at fortsætte Næringen kan fratages ham.

§ 423. Med Bøder eller med Fængsel indtil 3 Maaneder straffes en Skibsfører, som

1. uberettiget fører norst Flag, eller som i norst Farvand fører noget Flag, hvortil han ikke er berettiget, eller
2. uberettiget driver Fragtfart mellem Steder paa den norste Kyst.

Paa samme Maade straffes den, som overdrager, udlaaner eller paa anden Maade overlader norst Nationalitetsbevis til Brug for et andet Skib end det, for hvilket Beviset er udsædiget.

§ 424. Den, som tjenestgjør som Skibsfører, Styrmand eller Maskinist uden at besidde de lovbestemte Egenstaber, straffes med Bøder eller med Fængsel indtil 3 Maaneder.

Paa samme Maade straffes Reder eller Skibsfører, som benytter noget uberettiget i nogen af disse Stillinger.

§ 425. En Skibsfører, som uden skjellig Grund foretager eller tilsteder andre at foretage nogen Handling, hvorved Skib eller Ladning udsættes for Opbringelse eller Beslaglæggelse, straffes med Bøder eller med Fængsel indtil 6 Maaneder.

Paa samme Maade straffes enhver medfarende, som uden Skibsførerens Tilladelse foretager saadan Handling som oven nævnt.

Offentlig Paatale finder alene Sted efter fornærmedes Begjæring.

§ 426. Med Bøder eller under særdeles skjærpende Omstændigheder med Fængsel indtil 2 Maaneder straffes den underordnede ombord paa norst Skib, som

1. undlader i rette Tid at tiltræde Tjenesten eller ulovlig gaar fra Skibsborde eller, naar han har Landlov, udebliver mere end 6 Timer over den tilladte Tid,
2. undlader saavidt muligt betimelig at anmelde Forsald, hvorved han hindres fra at tiltræde eller fortsætte Tjenesten,
3. volder Fare ved Forsømmelighed under Tjenesten,
4. forsætlig eller uagtsomt beruser sig under Tjenesten, eller naar denne forestaar,
5. bortdødsler eller paa anden utilbørlig Maade omgaaes med Provianten,
6. hemmelig bringer Personer eller egne eller andres Ting til eller fra Borde,
7. undlader at vise skyldig Dydighed ligeoverfor nogen af hans

foresatte giben Befaling eller forleder en anden til saadan 22 Mai.
Ulydighed. No. 10.

8. gjør sig skyldig i grovt Brud paa den nogen foresat tilkom-
mende Agtelse, eller
9. paa anden Maade ombord eller i Tjenesten udviser et særlig
slet Forhold.

Offentlig Paatale finder alene Sted efter Skibsførerens eller
Rederens Begjæring.

§ 427. Er nogen straffet disciplinært af Skibsføreren for
en Forseelse, hvorfor Straffesag senere reises, kommer den udstaaede
Straf til Fradrag ved Strafudmaalingen, saaledes at Straffen af
denne Grund ogsaa kan nedsættes under de lovbestedte Lavmaal
eller helt bortfalde.

43de Kapitel.

Forseelser, forøvede ved trykt Skrift.

§ 428. Den, som undlader at angive sit Navn eller Firma
samt Trykstedet paa et af ham trykt Skrift — med Undtagelse af
Stemmesedler, Prisangivelser, Formularer og lignende — eller gjør
en urigtig Angivelse, straffes med Bøder.

§ 429. Angives ikke Udgiveren (Redaktøren) af et Blad
eller Tidsskrift i samme som saadan, straffes saavel han som For-
læggeren med Bøder.

Angives en anden Person end den virkelige Udgiver, bliver
saavel denne og Forlæggeren som den urigtig angivne, saafremt
Angivelsen er skeet med hans Samtykke, at straffe med Bøder eller
med Fængsel indtil 3 Maaneder.

§ 430. Med Bøder straffes Udgiveren af et Blad eller
Tidsskrift, naar han vægrer sig for paa Forlangende af nogen
umiddelbart Vedkommende uforandret at optage en Imødegaaelse af
i Bladet eller Tidsskriftet indeholdte Ansørsler af faktisk Art, saa-
fremt Imødegaaelsen fremkommer inden 1 Aar efter Offentlig-
gjørelsen af det imødegaaede, selv begrænser sig til faktiske Ansørsler,
intet strafbart indeholder og ikke giver Tredjemand nogen Imøde-
gaaelsesret. Derhos kan han i Dommen tilpligtes under en løbende
Musk at optage Imødegaaelsen.

Bægning ansees for at finde Sted, naar Imødegaaelsen ikke
er optaget, for Blades Vedkommende i det første eller andet, for
Tidsskrifters Vedkommende i det første efter Modtagelsen udkomne
Nummer af Bladet eller Tidsskriftet, der ikke allerede da var gjort
færdig til Trykning, og med en ligesaa fremtrædende Skrift og paa
et ligesaa iøjensalende Sted som det imødegaaede. Indtager den
mere end 50 Linjer, gives for det overskydende Krav paa sædvanlig
Betaling for Betjændtgjørelser.

Offentlig Paatale finder alene Sted efter fornærmedes
Begjæring.

22 Mai. § 431. Udgiver af et Blad eller Tidsskrift, der beforder i
No. 10. Trykken noget, som, om han bevislig havde kjendt sammes Indhold, vilde have paadraget ham Strafsansvar efter nogen anden af denne Lovs Forskrifter, straffes med Bøder.

Indeholdt det trykte en Forbrydelse, der om Udgiveren bevislig havde kjendt Indholdet, findes at burde have paadraget ham Fængsel over 6 Maaneder eller anden lige saa høi Straf, kan Hefte indtil 4 Maaneder idømmes.

Udgiveren er fri for Straf, naar han beviser, at der ingen Uagtsomhed kan lægges ham tillast.

Med Hensyn til Paatalen gjælder det samme som med Hensyn til Paatalen af den strafbare Handling, som det trykte Skrift indeholder.

§ 432. Med Bøder straffes den, som i trykt Skrift gjengiver Retters eller andre offentlige Myndigheders Forhaendlinger saaledes, at Gjengivelsen paa Grund af Udeladelser eller Tilføielser eller paa anden Maade fremtræder som forsætlig forvrængt, eller som medvirker hertil.

§ 433. Den, som optrykker, falholder, frembyder til Udleie eller søger almindelig udbredt et trykt Skrift, der er erklæret beslaglagt eller inddraget, straffes med Bøder eller med Fængsel indtil 3 Maaneder.

§ 434. Den, som unblader, saasnart Uddelingen eller Forsendelsen af et af ham udgivet offentligt Blad, Tidsskrift eller Flyveblad er begyndt, at tilstille Stedets Politi et Eksemplar, straffes med Bøder.

Denne Forskrift finder ikke Anvendelse paa Skrifter, som udelukkende omhandler Videnskab, Kunst eller Næringsdrift eller indeholder Meddelelser fra offentlige Myndigheder.

§ 435. I de i §§ 432 og 433 omhandlede Tilfælde bliver Skriftet altid at inddrage overensstemmende med Reglerne i § 323.

I de i §§ 428 og 429 omhandlede Tilfælde kan det samme besluttes.

Den, som i Løbet af 1 Aar 3 Gange dømmes efter nogen af §§ 428, 429, 432 eller 433, kan i Dommen for den sidste Forseelse for en Tid af indtil 5 Aar fratjendes Retten til at drive Næring som Trykker eller Forlægger eller som Udgiver af Blade eller Tidsskrifter.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Rigets Segl.

Givet paa Stockholms Slot den 22de Mai 1902.

Under Hans Majestæts, Min naadigste Konges og Herres Fravær.

Gustaf.

(L. S.)

N. Dvorn.

Lehmann.

Lov

Om den almindelige borgerlige Straffelovs Ikrafttræden.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige,
de Gothers og Venders,

Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 15de April dette Aar, saalydende:

1ste Kapitel.

Straffelovens Ikrafttræden og Indflydelse paa den
ældre Straffelovgivning.

§ 1. Den almindelige borgerlige Straffelov træder i Kraft
1ste Januar 1904.

Samme Dag træder nærværende Lov i Kraft.

§ 2. Fra samme Tid ophæves, forsaavidt de endnu er i Kraft:

Lov om Forbrydelser af 20de August 1842 med senere
Tillæg og Forandringer.

Lov om Sjøfarten af 20de Juli 1893 Kapitel 12.

Christian den 5tes norske Lovs 6te Bog med Undtagelse af
Kapitel 10, Artiklerne 2 og 5, samt Kapitel 14, Artikel 6.

Samme Lovs 1ste Bog Kapitel 21, Artikel 1 og 2den Bog
Kapitel 10, Artikel 4.

Forordningerne og Reskripterne angaaende Politivæsenet i forskellige
Kjøbstæder af 22de Oktober 1701 jfr. 8de August 1738,
24de Januar 1710, 12te Februar 1745, 9de December 1746,
23de September 1763 og 5te Juni 1776.

Forordning, som nærmere bestemmer og forklarer Trykke-
frihedens Grænser, af 27de September 1799.

Lov af 4de Juli 1857 om Politiforsøelser udenfor Kjøbstæderne.

Forordning om Overlast og Drab at hindre og afværge af
6te Februar 1694.

Plakat af 19de April 1805 om, hvorledes med straffede
Udlændinge skal forholde, og Lov angaaende Forandring i samme
af 27de Mai 1854.

Lov om Vresopreisning af 6te August 1897.

§ 3. Fra samme Tid ophæves ligeledes samtlige i ældre Love
indeholdte Bestemmelser af strafferetsligt Indhold, forsaavidt de ikke
i følgende Paragraf er udtrykkelig erklærede vedblivende at staa
ved Magt.

De i den militære Lovgivning indeholdte Straffebestemmelser
samt de gjældende Bestemmelser om Disciplinærstraffe og Tvangs-
mulfter er ikke indbefattede herunder.

- 22 Mai. § 4. I. De i følgende Love indeholdte strafferetslige
- No. 11. Bestemmelser vedbliver med de i §§ 7—9 omhandlede Endringer at staa ved Magt, forsaavidt de fremdeles gjælder:
- Christian den 5tes norske Lovs 1—12—2 og 3, 1—13—7 og 2—5—6, jfr. Forordning af 27de Juli 1771.
- Forordning af 23de December 1735 om Lovens Skjærpelse imod temere litigantes m. v.
- Forordning af 3dje Mars 1741 om Vidners Indstævning m. v.
- Forordning om Brandvæsenet af 18de August 1767, jfr. ogsaa Brandanordning for Bergen af 16de Mai 1707 og for Kristiania af 24de Februar 1714, forsaavidt angaar Straffebestemmelserne for de ved Brandvæsenet ansatte.
- Forordning af 3dje Juni 1796 om Rettens vedbørilige og hurtige Pleie.
- Lov angaaende Høiesteret af 12te September 1818 med Tillægslov af 15de Juli 1839.
- Lov angaaende det beneficerede Gods af 20de August 1821 §§ 10 og 11.
- Lov om Straffebestemmelser for Statsraadets Medlemmer m. v. af 7de Juli 1828.
- Lov om Bergverksdriften af 14de Juli 1842 §§ 4, 6 og 49.
- Lov om Toldvæsenet af 20de September 1845 undtagen § 164, med Tillæg og Forandringer.
- Lov om Sindsygevæsenet af 17de August 1848.
- Lov angaaende civile og militære Embedsgaarde af 25de August 1848 §§ 19 og 20.
- Lov om Veivæsenet af 15de September 1851 med Tillæg og Forandringer.
- Lov om Husmandsvæsenet af 24de September 1851.
- Lov om Baarsildfiskeriet af 24de September 1851 med Tillægslove af 28de August 1854 og 27de Mars 1869.
- Lov om Lagrettesmænd af 28de August 1854.
- Lov af 7de September 1854 angaaende Jernveie til almindelig Afbenyttelse §§ 10, 2det og 3die Punktum, 11 og 13, jfr. 3.
- Lov af 7de September 1854 om Renbete i Finmarken m. v. § 5.
- Lov om Tilvirkning af Malt af 12te Oktober 1857 med Tillæg og Forandringer.
- Lov af 14de April 1860 om Finmarkens Brændevinsafgiftskasse.
- Lov om Jords Fredning af 16de Mai 1860.
- Lov indeholdende Forandringer i Lovgivningen om Maal og Vegt af 11te April 1863.
- Love om Fattigvæsenet af 6te Juni 1863 6te Kapitel.
- Lov af 22de Juni 1863 om Egteskabs Stiftelse af Personer, der ikke hører til et kristeligt Religionsfællesskab.
- Lov om Skogvæsenet af 22de Juni 1863.
- Lov om Børneplegt og Udskrivning af 12te Mai 1866 med Tillæg.

- og Forandringer jfr. ogsaa Lov om Udskrivning til Sjøveb- 22 Mai.
ningen af 6te Juli 1892 (med Tillægslov af 11te April 1900) No. 11.
og Lov angaaende Børnepligtens Udvidelse til Rigets nordlige
Landsdele af 28de Juni 1897.
- Lov om Tilvirkning og Stempling af Spillekort af 6te Mars 1869.
- Lov af 24de April 1869 om Ordning af Jordforholdene i Fin-
markens Amt.
- Lov af 22de Mai 1869 om Kontrol med Befordring af Udvandrere
til fremmede Verdensdele med Tillægslov af 5te Juni 1897.
- Lov angaaende Ret til Hval af 22de Mai 1869 § 6.
- Lov om Jævnfærdighed m. v. af 12te Juni 1869.
- Lov om Bygningsvæsenet i Trondhjem af 12te Juni 1869.
- Lov om Forandring i Kvakksalverlovgivningen af 29de April 1871
med Tillægslov af 6te Juni 1889.
- Lov om metrikt Maal og Vegt af 22de Mai 1875 med Tillæg
og Forandringer.
- Lov om Fredning af Sæl i Nordishavet af 18de Mai 1876.
- Lov af 3die Juni 1876 indeholdende Forandring i og Tillæg til
de om Børnepligt og Udskrivning gjældende Love.
- Lov om Beskyttelse af fotografiske Billeder af 12te Mai 1877.
- Lov angaaende Baartorfsfiskeriet ved Søndmørs Kyster af 6te
Juni 1878 samt Lov af 28de Mai 1881 om Baartorfs-
fiskeriet i Fosens, Nordmørs og Romsdals Fogderier.
- Lov om Fiskerier i Namdalens Fogderi af 22de Mars 1879 jfr.
Lov af 18de Mai 1860, med Tillægslov af 21de Juni 1886.
- Lov angaaende Forandringer i Haandverkslovgivningen af 15de
Juni 1881.
- Lov om Udsiftning m. v. af 13de Mars 1882.
- Lov om Forlagsregistre og om Afgivelse af Tryksager til Univer-
sitetet af 20de Juni 1882.
- Lov om Beskyttelse for Varemerker af 26de Mai 1884.
- Lov om Beskyttelse af undersøiste Telegrafstabler udenfor de terri-
toriale Farvande af 14de Juni 1884.
- Love om Udsalg og Udsjænkning af Øl m. m. paa Landet og i
Kjøbstederne og Ladestederne af 18de Juni 1884 med Tillæg
og Forandringer.
- Lov om Patenter af 16de Juni 1885.
- Lov om Udsjænkning af Baarsild af 10de Juni 1887.
- Lov om Brændevins Tilvirkning og Omdestillation af 28de Juni
1887 med Tillæg og Forandringer.
- Lov af 1ste Juli 1887 om Vassdragenes Benyttelse samt Lov om
Forandring i samme af 14de Juli 1893.
- Lov om Rettergangsmåden i Straffesager af 1ste Juli 1887 med
Tillægslove.
- Lov om Sparebanker af 6te Juli 1887 med Tillægslov af 5te
Mars 1900.

- 22 Mai Lov om Postvæsenet af 12te Mai 1888 med Tillægslov af 6te Juli 1892.
 No. 11. Lov af 23de Juni 1888 om Retten til Fiskeri i Tanavassdraget i Finmarkens Amt.
 Lov af 26de Juni 1889 om Folketolen paa Landet og i Kjøbstæderne, jfr. Tillægslov af 11te Juni 1898.
 Lov indeholdende Forbud mod at tilvirke Ol af Surrogater for Malt af 28de Juni 1890.
 Lov om Armeens Udrederkvarterer af 6te Juni 1891.
 Lov om Salg af denatureret Brændevin af 13de Juni 1891.
 Lov angaaende Straf for ulovlig Indførsel af Skydevaaben til visse Dele af Afrika m. v. af 19de Juni 1891.
 Lov om Fredning af Laks og Sjørret af 20de Juni 1891 med senere Tillæg og Forandringer.
 Lov angaaende fristne Disjenter og andre, der ikke er Medlemmer af Statskirken, af 27de Juni 1891, jfr. Tillægslov af 27de Juli 1896.
 Lov om Norges Bank af 23de April 1892.
 Lov om Forkyndelser, Varsler i civile Sager m. m. af 4de Juni 1892.
 Lov om Tilfyn med Arbeide i Fabriker af 27de Juni 1892, undtagen § 45, med Tillæg og Forandringer.
 Lov af 27de Juni 1892, indeholdende Forbud mod Udførsel af Trævirke fra Nordlands, Tromsø og Finmarkens Amter.
 Lov om Sildefiskerierne af 26de Juni 1893.
 Lov om Torskefiskerierne i Stavanger, Søndre og Nordre Bergenhuss Amter af 26de Juni 1893.
 Lov om Forfatterret og Kunstnerret af 4de Juli 1893.
 Lov om Skydsvæsenet af 14de Juli 1893.
 Lov om Stranding og Brag af 20de Juli 1893.
 Lov om Fredning af Ferskvandsfisk af 30te Mai 1894.
 Lov om Ansvar for Skade paa Vose ved Hund m. v. af 9de Juni 1894.
 Lov af 29de Juni 1894 om Fredning af Hummer.
 Lov om Havne- og Kingevesenet af 10de Juli 1894.
 Lov om Foranstaltninger mod smitsomme Husdyrsygdomme af 14de Juli 1894 med Tillægslov af 26de Mai 1899.
 Lov om Ulykkesforsikring for Arbeidere i Fabriker af 23de Juli 1894, undtagen den i § 29 indeholdte Henvisning til § 45 i Lov af 27de Juni 1892, med Tillægslov af 23de December 1899.
 Lov om Brændevins Salg og Udskjænkning af 24 Juli 1894 med Tillægslov af 6te August 1897.
 Lov af 27de Juli 1895, indeholdende Tillæg til Lov angaaende Lotterier og andre Lykkespil af 14de Juni 1851.
 Lov af 2den Mai 1896, indeholdende Forandringer i Lov om abnorme Børns Undervisning af 8de Juni 1881 med Tillægslov af 4de Juni 1892.

- Lov om Indskrænkning i Afgang til at slippe Hingste m. m. paa 22 Mai.
Beite af 9de Mai 1896. No. 11.
- Lov om Hvalfangst af 6te Juni 1896.
- Lov om Forhryings-, Fæste- og Engagementskontorer af 12te Juni 1896.
- Lov om Bygningsvæsenet for Landets Byer udenfor Kristiania, Bergen og Trondhjem af 27de Juli 1896 med Tillægslov af 2den April 1901.
- Lov til Forebyggelse af Smughandel med spirituose Drikke i Tromsø Stifts Landdistrikter af 27de Juli 1896 § 8.
- Lov om Udskrivning af Heste og Kjøretøier til Feltbrug af 27de Juli 1896 med Tillægslov af 29de Mai 1901.
- Lov om udenfor Riget værende stemmeberettigedes Deltagelse i Valgmandsvalgene af 5te Juni 1897.
- Lov om Vareforselen landværts mellem Norge og Sverige af 10de Juli 1897 med Tillægslov af 14de Mai 1898.
- Lov af 3die August 1897 om særlige Straffebestemmelser m. v. for Personer, som i Henhold til Grundlovens § 75 h indkaldes til at møde for Stortinget.
- Lov angaaende Jifterier i Nordlands og Tromsø Amter af 3die August 1897.
- Lov angaaende Saltvandsfisket i Finmarken af 3die August 1897.
- Lov angaaende Strejffiskerierne i Lofoten af 6te August 1897.
- Lov om Indskrænkning af Arbeidstiden i Bagerier m. v. af 6te August 1897 med Tillægslov af 20de Mai 1899.
- Lov om Jordmødre af 19de December 1898.
- Lov om Tilvirkning af Etylæter af 19de December 1898.
- Lov om Bygningsvæsenet i Bergen af 19de April 1899.
- Lov om Eneret for Staten til Befordring af Meddelelser ved Hjælp af Telegraflinjer og lignende Anlæg af 29de April 1899.
- Lov angaaende Jagt og Fangst af 20de Mai 1899, undtagen § 32, 1ste, 2det og 3die Led.
- Lov om Bygningsvæsenet i Kristiania af 26de Mai 1899.
- Lov om Mandtal og Storthingsvalg af 24de Februar 1900.
- Lov om Rettergangsmaaden i militære Straffesager af 29de Mars 1900.
- Lov om Fattigvæsenet af 19de Mai 1900.
- Lov om Sildetønder af 26de Mai 1900.
- Lov om Løsgjængerer, Betleri og Druffenstab af 31 Mai 1900.
- Lov angaaende Renshyden af 31te Mai 1900.
- Lov om Anmeldelse af reisende og fremmede af 4de Mai 1901 § 13, 2det Punktum.
- Lov om Skibsregistre af 4de Mai 1901 § 40.
- Lov om Bragning af Sild af 4de Mai 1901 § 6.
- Lov om Kontrol med Tilvirkning af og Handel med Margarin og Margarinost m. v. af 8de Mars 1902.

22 Mai. II. De Straffebestemmelser, som indeholdes i følgende Love:
 No. 11. Lov af 24de Juli 1827 angaaende Straf for Overtrædelse af den 8de Artikel i Grænsekonventionen med Rusland af 14/2 Mai 1826,

Lov om Høfterierne i Finmarken eller Vest- og Øst-Finmarkens Fogderier af 13de September 1830 § 40,

Lov af 7de September 1854 om Renbete i Finmarken m. v. (med Undtagelse af § 5) med Tillægslove af 9de September 1857 og 17de Juni 1869,

Lov af 2den Juni 1883, jfr. Lov af 14de Mai 1901, angaaende Lapperne i de forenede Kongeriger Norge og Sverige,

Lov af 23de Juni 1888 om forskellige Forhold vedkommende Fjeldfinnerne i Finmarkens Amt samt

Lov af 25de Juli 1897 indeholdende Tillægsbestemmelser angaaende Lapperne og Rensdyrdriften i de søndenfor Finmarken Amt liggende Landsdele,

vedbliver, forsaavidt de fremdeles gjælder, at staa ved Magt med de i §§ 7—9 omhandlede Vædringer, dog saaledes

1. at det, forsaavidt Vødernes Maksimum angaar, skal have sit forblivende med, hvad der i saa Henseende er bestemt i Lov af 24de Juli 1827 og Lov af 13de September 1830 § 40 samt, forsaavidt svenske Lapper angaar, i Lov af 2den Juni 1883;
2. at det med Hensyn til, hvem Vøderne skal tilfalde, ligeledes skal have sit forblivende med, hvad der i saa Henseende er bestemt i Lov af 24de Juli 1827, og
3. at Vøder, ilagte i Medhold af Lov af 24de Juli 1827, forsaavidt Rensdyrdrift angaar, Lov af 7de September 1854 (undtagen § 5) med Tillægslove, Lov af 2den Juni 1883, Lov af 23de Juni 1888 samt Lov af 25de Juli 1897 er Gjenstand for Afsoning, selv om egen Skyld ikke findes bevist.

§ 5. Straffelovens første Del finder, forsaavidt intet modsat er bestemt, Anvendelse paa alle strafbare Handlinger.

De strafbare Handlinger, som omhandles i ældre Love, er Forbrydelser, forsaavidt de kan medføre Fængsel over 3 Maaneder (jfr. § 7) eller Fradømmelse af offentlig Tjeneste som Hovedstraf. Alle andre i ældre Love omhandlede strafbare Handlinger er Forseelser.

§ 6. Naar Henvisninger finder Sted til strafferetslige Bestemmelser, som ophæves ved den nye Straffelovs Ikrafttræden, gjælder Henvisningerne de tilsvarende Bestemmelser i denne, forsaavidt saadanne findes. I modsat Fald er Henvisningerne at betragte som bortfaldne.

§ 7. Forsaavidt noget fremdeles gjældende ældre Lovbud fastsætter Strafarbejde som eneste Straf, kommer det i den nye Straffelov foreskrevne Fængsel inden de i Lovbuddet bestemte Tider til Anvendelse.

Jorfaavidt noget saadant Lovbud ved Siden af Strafarbejde. 22 Mai.
fastsætter Straf af Fængsel, kommer det i Straffeloven anordnede. No. 11.
Fængsel til Anvendelse, saaledes at dette kan idømmes fra den der
hjemlede korteste Tid og indtil den i vedkommende Lovbud for
Strafarbejdet bestemte længste Tid.

Jorfaavidt noget saadant Lovbud ellers indeholder Straffe-
satten Fængsel, træder istedet derfor Fængsel efter Straffeloven fra
den der fastsatte korteste Tid og indtil 3 Maaneder.

Jorfaavidt fremdeles gjældende Lovbud indeholder Straffe-
satten Bøder, kommer saavel med Hensyn til disses Størrelse som
forøvrigt de Regler til Anvendelse, som i Straffeloven er givne
angaaende Bøder.

§ 8. Pengestraffe, som ilægges nogen i Henshold til Lov-
bestemmelse, hvorefter dette kan ske, uden at egen Skyld kræves, er
ikke Gjenstand for Afsoning, medmindre egen Skyld findes bevist.

Bestemmelser i ældre Love, hvorefter Gjenstande, der tilhører
nogen anden end den dømt, hester for Bøder, ophæves, og istedet
herfor bestemmes, at vedkommende Gjenstande eller deres Værdi
ved Dom helt eller delvis kan inddrages.

Straffelovens § 41 finder Anvendelse ogsaa paa de i andre
Love omhandlede strafbare Handlinger, og det saaledes, at det An-
svar, der paahviler den underordnede, ogsaa indtræder, hvor den
overordnede alene kan ilægges det i nærværende Paragrafs 1ste
Led omhandlede begrænsede Ansvar.

§ 9. Naar Fængsel, Heste eller Bøder idømmes efter § 7,
gjælder med Hensyn til Tillægsstraffe (Straffelovens § 16), hvad i
Straffeloven er bestemt. Ligesaa finder Straffelovens § 24 An-
vendelse.

2det Kapitel.

Om Forandringer i den øvrige Lovgivning.

§ 10. I alle Tilfælde, hvor en Embeds- eller Bestillings-
mand vedvarende viser sig ude af Stand til forsvarlig at røgte sin
Tjeneste, eller hvor ellers nogen af de for Tjenestens Indehavelse
nødvendige eller gyldig foreskrevne Betingelser ikke findes at være
tilstede, kan Afstedigelse ved Dom finde Sted.

Herved er ingen Forandring gjort i de Bestemmelser, som
den øvrige Lovgivning eller vedtagne Ansættelsesvilkår indeholder
om Afstedigelse paa Grund af saadanne Forhold som nævnt.

Paastand om Afstedigelse i Henshold til denne Paragraf og
om Tjenestens Tab som Straf kan afgjøres under én Sag.

§ 11.

1. Den ene Ægtefælle er paa Grund af den andens Forbrydelse
berettiget til at fordrø Ægtefællens opløst, naar denne for fuld-
byrdet Forbrydelse eller for Forsøg dømmes til Straf efter
nogen af Straffelovens §§ 155, 1ste Led, 191—199, 202—

22 Mai.
No. 11.

209, 213, 220 eller efter nogen af §§ 216, 217, 223—225, forsaavidt Forbrydelsen er begaaet i utugtigt Viemed, — eller naar han dømmes til strengere Straf end Fængsel i 6 Aar eller efter Straffelovens § 65, eller naar han dømmes til Fængsel over 3 Maanedes for nogen Forbrydelse mod Egtefællen selv, eller hvorved dennes Liv eller Helbred forsætlig udsættes for Fare. Ligeledes kan Egtefættet fordres opløst af den ene Egtefælle, naar den anden frakjendes Forældremyndigheden over sine Børn eller gjentagende er bleven dømt efter Lov om Løsgjængeri, Betleri og Drukkenskab af 31te Mai 1900 §§ 4, 5, 18 eller 19.

Stilsmisse kan ikke fordres af den, der selv dømmes som medskyldig i samme Forbrydelse, og heller ikke, naar det ægtefætlige Samliv efter Straffens Fuldbrydelse er fornyet.

2. Forordningen af 5te Marts 1734 om Besvangrelse og det deraf paastaende Egtefætt ophæves.
§ 12.

1. Af Spil og Væddemaal opstaar ingen Forpligtelse, og en Anerkjendelse af derved stiftet Gjæld er uforbindende.

Det samme gjælder Vaan eller Forstud, som nogen vidende om Viemedet har ydet til Brug ved Spil eller Væddemaal.

Hvad om Spil og Væddemaal er bestemt, gjælder ogsaa med Hensyn til Terminspil (Differenshandel), som har et Spils- eller Væddemaals Karakter.

En frivillig ydet Betaling kan ikke fordres tilbage, medmindre Betalingen er ydet i Uvidenhed om Fordringens Ugyldighed eller med Formuesgjensstande istedetfor Penge.

2. Ethvert Krav, hvis Erhvervelse staar i Forbindelse med sædvanlig Fremme af Utugt, er ugyldigt, og Beklædningsgjensstande, som under saadanne Omstændigheder er overladt nogen til Brug, kan ikke fordres tilbage.

3. Christian den 5tes norske Lov 5—13—35 og Forordningen af 6te Oktober 1753 ophæves.

§ 13. Universitetsfundatsen af 28de Juli 1824 § 44 skal lyde:

Bliiver nogen ved Universitetet studerende ved endelig Dom frakjendt de statsborgerlige Rettigheder, bliver han at relegere for den Tid, for hvilken han er frakjendt disse.

§ 14. Lov om Arv af 31te Juli 1854 § 69 og § 70, 1ste Punktum, skal lyde:

§ 69. Har nogen forsætlig dræbt den, han skulde arve, eller har han paa strafbar Maade undladt at komme Arveladeren til Hjælp i Livsfare, og denne som Følge deraf omkommer, maa han ikke tage Arv efter ham. Det samme gjælder den, som forsætlig har henjat Arveladeren i en Tilstand, der gjorde det umu-

ligt for denne inden sin Død retsgyldig at beslutte om sine Efterladenskaber, eller som paa anden Maade har hindret ham heri.

§ 70, 1ste Punktum. Livsarvinger, der have fyldt femten Aar, kunne gøres arveløse af deres Fader, Moder eller anden Slægtning i opstigende Linje, hvem de forsettlig have fornærmet paa Vrede, Frihed, Legeme eller Helbred, saaledes at Straf af Fængsel paa 2 Aar eller derover kan komme til Anvendelse, eller som de, nagtet det var dem muligt, have undladt at komme til Hjælp i overhængende Fare for Liv eller Helbred eller at yde den nødvendige Understøttelse i Tilfælde af Trang.

§ 15. De i Genhold til Lov af 26de Mai 1866 § 1 med Tillægslove af 17de Juni 1869, 28de Mai 1881 og 6te Juni 1891 givne Politivedtægter skal herefter alene kunne omfatte de Anliggender, som angaar Ordenen og Renligheden paa de almindelig Færdjel bestemte eller almindelig befærdede Steder.

De i gjældende Politivedtægter indeholdte Bestemmelser, som er i Strid med foranstaaende, er for Fremtiden uden Gyltighed, undtagen Bestemmelserne om Verufelse, for hvis Vedkommende det skal have sit Forblivende med, hvad der i Lov om Løsgjænger, Betleri og Drukkenskab af 31te Mai 1900 § 30 er bestemt.

Kongen eller den, han dertil bemyndiger, kan give almindelige Regler for Transport og Slagtning af Dyr samt for disses Benyttelse som Befordringsmiddel.

§ 16. Lov indeholdende Bestemmelser om Eiendomsrettens Begrænsning i Naboforhold af 27de Mai 1887 § 17, 2det Led, gives følgende Tillæg:

Fortsættelse af Driften, inden Betaling er erlagt, straffes efter Straffelovens § 398, 2.

§ 17.

1. Lov om Rentefodens Frigivelse m. m. af 29de Juni 1888 § 5 skal lyde:

Retshandel, som er strafbar efter nogen af Straffelovens §§ 295—297, er uforbindende.

Fragaaes Retshandelen, er saavel den fornærmede som den anden Part forpligtet til at tilbagegive det af ham modtagne eller dettes Værdi tilligemed — hvor Retshandelen angaar Pengelaan — lovlig Rente fra Modtagelsestiden.

Part eller anden Sikkerhed, som af nogen af Parterne er stillet, vedbliver at heste for ovenomhandlede Forpligtelser.

2. Forordning af 14de Mai 1754 angaaende Straf for dem, som enten giver umyndige eller mindreaarige ulovlig Kredit eller opbeholder ubillig Vager og Rente, ophæves.

§ 18. Lovene af 26de Juni 1889 om Folkeskolen paa Landet og i Kjøbstæderne, henholdsvis §§ 63 og 56, 2det og 3dje Led, ophæves.

22 Mai.

No. 11.

3dje Kapitel.

Enkelte Bestemmelser angaaende Skadeserstatning.

§ 19. Har nogen paa strafbar Maade skadet en anden paa Legeme eller Helbred eller krænket ham paa Friheden, er han pligtig at yde den fornærmede, foruden Erstatning for den lide Skade, tillige saadan Erstatning for Tab i fremtidigt Erhverv, som Retten under Hensyn til den udbviste Skyld og Omstændighederne forøvrigt finder billig.

Er Handlingen forøvet forsætlig eller af grov Uagtsomhed, kan Retten derhos paalægge den skyldige at yde den fornærmede en efter Villighed afpasset Pengefum som Opreisning for den ved Handlingen voldte Tort og Smerte eller for anden Skade af ikke økonomisk Art.

Skvad ovenfor er bestemt, finder ligeledes Anvendelse paa den, der har forøvet nogen i Straffelovens §§ 168, 169, 191—196, 201, 210, 217—221 eller 248 omhandlet Forbrydelse.

§ 20. I Tilfælde af, at nogens Død er voldt, paaligger det den erstatningspligtige at udrede til den, som har at besørge Begravelsen, de dermed forbundne Omkostninger.

§ 21. Er ved den forvoldte Død nogen berøvet sin Forjorger, bliver der for det Tab, som han derved antages at lide, hos den erstatningspligtige at tilkjende ham saadan Erstatning, som Retten under Hensyn til den udbviste Skyld og Omstændighederne forøvrigt finder billig.

Er Døden voldt med Forsæt eller af grov Uagtsomhed, kan Retten derhos tilkjende den dræbtes Egtesælle, Børn eller Forældre saadan Opreisning som i § 19, 2det Punktum, omhandlet.

§ 22. Har Barn under 14 Aar voldt Skade, er Barnet ikke ansvarligt for Skaden.

Har Barnet Midler, kan dog Retten, hvor den efter Omstændighederne finder det billigt, bestemme, at Skaden helt eller delvis skal erstattes af disse Midler.

§ 23. Er Skade forvoldt af nogen, der paa Grund af nogen i Straffelovens § 44 nævnt Omstændighed ikke ved Handlingens Foretagelse var tilregnelig, er han ikke ansvarlig for Skaden, medmindre han ved egen Skyld var bragt i en forbigaaende Tilstand af saadan Art.

Har han Midler, kan dog Retten, hvor den efter Omstændighederne finder det billigt, bestemme, at Skaden helt eller delvis skal erstattes af disse Midler.

§ 24. Skade, der retmæssig er voldt til Afbergelse af en truende Fare, bliver at erstatte af den skadegjorende. Dog undtages Skade, der er voldt paa Person eller Gjenstand, fra hvilken Faren truede, medmindre den skadegjorende selv er Skyld i Faren.

§ 25. Skadeserstatning kan ikke kræves, naar den skadelidende selv forsætlig har medvirket til Skaden. 22 Mai. No. 11.

Har han ved Uagtsomhed medvirket til Skaden eller ved eget misligt Forhold foranlediget den skadegjørende Handling, bliver Spørgsmaalet, om og i Tilfælde i hvilket Omfang Erstatning skal ydes, at afgjøre af Retten under Hensyn til Bestaffenheden af de fra hver Side begaaede Feil og disses Indflydelse paa Skaden. Som Uagtsomhed regnes det ogsaa, naar den skadelidende har undladt efter Evne at afvende eller begrænse Skaden, eller naar han har undladt at fjerne eller formindste en usædvanlig Fare for Skade, naar dette uden Vanskelighed kunde ske.

Gjøres Erstatningskrav gjældende af nogen anden end den, mod hvem den skadegjørende Handling umiddelbart har været rettet, finder ovenstaaende Regler Anvendelse, hvor enten denne sidste eller den erstatningsføgende har gjort sig skyldig i saadant Forhold som oven nævnt.

Den i §§ 19 og 21 omhandlede Dpreisning bliver ikke at tilkjende, hvor den fornærmede ved egen grov Uagtsomhed har medvirket til Skaden eller ved eget misligt Forhold har foranlediget den forbryderiske Handling.

§ 26. Flere for en Skade erstatningspligtige hæfter alle for én og én for alle. Findes en enkelt at burde ilægges et større Erstatningsansvar end de andre, hæfter alene han for Beløb, hvormed hans Ansvar overstiger de øvriges.

Den, der ikke forsætlig har medvirket til Skaden, kan altid hos enhver medansvarlig tilbagefordre dennes forholdsmaessige Anpart. Hvorvidt og i hvilken Udstrækning ved forsætlig Skadetilføielse den, der har udredet mere end sin forholdsmaessige Anpart, kan gjøre noget Krav gjældende mod de medansvarlige, afgjøres af Retten under Hensyn til den udviste Skyld og Omstændighederne forøvrigt.

Bliver i samme Dom Erstatningsansvar paalagt flere i Fællesskab, har Retten samtidig at træffe Afgjørelse angaaende de i Henshold til Bestemmelserne i foregaaende Led reiste Krav.

§ 27. Krav paa Dpreisning efter §§ 19 eller 21 kan, saalænge det ikke er anerkjendt eller gjort gjældende ved Søgemaal, ikke overdrages eller overføres ved Arv.

§ 28. Afgangen til at indtale Skadeserstatningskrav forælbes i 3 Aar, men, isald Kravet er udsprunget af en strafbar Handling, i 10 Aar fra den Dag, den Skadelidende er bleven vidende om Skaden og om den for samme ansvarlige.

Er Skadeserstatningskravet udsprunget af en strafbar Handling, kan det i ethvert Tilfælde indtales under en Straffesag, hvorunder den tiltalte straffælbes. Bliver den under Straffesagen nedlagte Erstatningspaastand ikke taget under Paakjendelse, kommer

22 Mai. Loven af 27de Juli 1896 om Forældelse af Fordringer § 12,
No. 11. 2det Led til Anvendelse.

Udgangen til Inddragning efter Straffelovens § 36 er ikke
Gjenstand for Forældelse.

4de Kapitel.

Overgangsbestemmelser.

§ 29. Ved Anvendelse af den nye Straffelovs Bestemmelser om skjærpet Straf i Gjentagelsestilfælde iagttages følgende Regler med Hensyn til Domme, affagte efter tidligere Straffelov:

1. Domme, der begrundede skjærpet Straf for Gjentagelse efter den ældre Lovs Kapitel 14 § 1, skal begrundes saadan efter § 233.
2. Domme, der begrundede skjærpet Straf efter Kapitel 14 § 4, skal begrundes saadan efter § 234.
3. Domme, der begrundede skjærpet Straf efter Kapitel 19 § 7, skal begrundes saadan efter §§ 263 og 318.
4. Domme, der begrundede skjærpet Straf efter Kapitel 20 § 7, skal begrundes saadan efter § 268.
5. Domme, der begrundede skjærpet Straf efter Kapitel 21 § 37, skal begrundes saadan efter § 278.

I andre Tilfælde begrunder Domme efter den ældre Ret ikke den for Gjentagelsestilfælde bestemte skjærpede Straf.

En efter den ældre Ret affagt Dom, lydende paa skjærpet Straf i Gjentagelsestilfælde, bliver i ethvert Tilfælde ogsaa efter den nye Lov at betragte som en Dom i Gjentagelsestilfælde.

§ 30. Straf af Fængsel eller Bøder, idømt efter den ældre Straffelovgivning, bliver at fuldbyrde i Overensstemmelse med de efter den gjældende Regler.

Strafarbejde bliver efter den nye Straffelovs Krafttræden at fuldbyrde i Overensstemmelse med Reglerne om Fængselsstraf, dog saaledes, at Personer, som allerede har paabegyndt Straffens Udtaaelse i Fællesskab, ikke behøver at overflyttes til Enrum, og at Personer, som udstaar Straffen i Enrum, tilstaaes samme Afkortning, som efter de ældre Regler vilde være blevet dem til Del.

§ 31. Enhver Indskrænkning i den Dømtes Væresret i Henhold til Dom, affagt efter den ældre Straffelovgivning, bortfalder efter et Tidsrum af 10 Aar, regnet paa den i Straffelovens § 31 for tidsbestemte Rettighedstid fastsatte Maade.

Inden Udløbet af de 10 Aar kan Gjenerhvervelse af den fulde Væresret finde Sted i Overensstemmelse med de i Straffelovens §§ 75 og 76 om Gjenindsættelse i de statsborgerlige Rettigheder givne Regler.

§ 32. Er nogen i Lagmandsretssag tiltalt for en strafbar Handling, forøbet før den nye Straffelovs Krafttræden, jules

Spørsmålene til Lagretten i Overensstemmelse med den efter 22 Mai. Rettens Opfatning for tiltalte gunstigte Lov. Leder Lagrettens No. 11. Svar til en forandret Opfatning, eller fremsættes Forlangende derom fra tiltaltes Side, bliver Spørsmålene at forelægge ogsaa efter den anden Lov.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Rigets Segl.

Givet paa Stockholms Slot den 22de Mai 1902.

Under Hans Majestæts Min naadigste Konges og Herres Fravær:

Gustaf.

(L. S.)

A. Dvorn.

Lehmann.

Lov

22 Mai.
No. 12.

indeholdende Forandringer i Lov om Rettergangsmaaden i Straffesager af 1ste Juli 1887.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre bitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede Storthings Beslutning af 15de April dette Aar, saalydende:

Efternævnte Bestemmelser i Lov om Rettergangsmaaden i Straffesager af 1ste Juli 1887 skal herefter lyde som følger:

§ 2. Efter denne Lovs Regler behandles endvidere:

1. Sager, som anlægges af det offentlige for Overtrædelse af Politilovgivningen, selv om Straf ikke paastaas;
2. Sager, som anlægges af det offentlige til Inddragning af Penge eller Gods, ogsaa hvor samme ikke er at anse som Straf;
3. Sager, hvori en Vrekrænkelse paastaas kjendt død og magtesløs.

§ 3. De af en strafbar Handling følgende borgerlige Retstrav mod sigtede kan forfølges i Forbindelse med Straffesagen overensstemmende med de i Kapitel 32 indeholdte Regler.

Ligeledes kan det offentlige i Forbindelse med Straffesag

22 Mai. gjøre gjældende Paastand paa Afstedigelse i Henhold til § 10 i No. 12. Lov om den borgerlige Straffelovs Ikrafttræden.

§ 5 udgaar.

§ 19. Ved Lagmandsret behandles Sager angaaende Forbrydelser, som kan medføre strengere Straf end Fængsel i 3 Aar, samt Sager angaaende Forsøg paa saadanne Forbrydelser.

Straffens Skjærpelse paa Grund af Gjentagelse eller paa Grund af Sammenstød af Forbrydelser kommer her ikke i Betragtning.

§ 20. Sager angaaende Forbrydelser, forøvede af Personer under 18 Aar, bliver, uanset Bestemmelserne i § 19, ikke at behandle ved Lagmandsret, medmindre Paatalemyndigheden vil paa staa Idømmelse af strengere Straf end Fængsel i 2 Aar.

§ 21. Har den sigtede inden Retten afgivet uforbeholden Tilstaaelse, og denne Tilstaaelses Rigtighed bekræftes ved de øvrige foreliggende Oplysninger, bliver Sagen, om den end efter § 19 skulde henhøre under Lagmandsret, ikke at behandle ved samme, medmindre Forbrydelsen kan medføre højere Straf end Fængsel i 8 Aar eller Straffelovens § 65 antages at burde bringes i Anvendelse.

§ 22. Ved Meddomsret behandles de Sager, som ikke henhører under Lagmandsret eller afgjøres af Forhørsretten i Henhold til § 283.

Sager, som efter Reglerne i § 400 kan indbringes til for nyet Behandling ved Lagmandsret uden Kjæremaalsudvalgets Tilslættelse, kan Paatalemyndigheden dog straks indbringe for Lagmandsretten, hvis den af særlige Grunde finder det hensigtsmæssigt, eller det begjæres af sigtede.

Saadan Begjæring maa ikke afflaaes, hvis Paatalemyndigheden vil paa staa Idømmelse af de statsborgerlige Rettigheder (Straffelovens § 29,2) eller Idømmelse af en Straf, som medfører Tab af disse, eller der handles om en Forbrydelse, strafbar efter Straffelovens Kapitler 8, 9 eller 10 eller § 142, eller en Forbrydelse i offentlig Tjeneste eller ved trykt Skrift.

§ 35. Valgbar som Lagrettemand og Domsmænd er enhver norsk Borger (Mand eller Kvinde), som ikke paa Grund af legemlige eller aandelige Mangler eller utilstrækkeligt Kjenndskab til Landets Sprog er ude af Stand til at fyldestgjøre en Lagrettemands eller Domsmands Pligter, og som ifølge Formandskabslovgivningen er valgbar ved kommunale Valg.

§ 36. Udelukket fra at vælges til Lagrettemand eller Domsmænd er enhver, som paa Grund af strafbar Handling er fratjent de statsborgerlige Rettigheder eller er i noget i Grundlovens § 52 nævnt Tilfælde.

§ 38. Berettigede til at undslaa sig for Valg er:

1. praktiserende Læger og Jordmødre;

2. faste Lodsjer; 22 Mai.
3. de ved Told-, Tjør-, Post-, Telegraf- og Jernbanevæsenet an- No. 12.
satte Tjenestemænd;
4. de, som tilveiebringer antagelig Oplysning om, at de ikke uden
Fare for Helbred eller Tilfidesættelse af vigtige private eller
offentlige Forretninger kan gjøre Tjeneste, eller som sand-
synliggjør, at de ikke uden Vanskelighed kan bære de med
Hvervet forbundne Udgifter;
5. de, som har fyldt sit 65de Aar.

Alf de under Nr. 5 nævnte Personer kan Forlangendet om
Fritagelse fremsættes én Gang for alle. Ellers har det kun Gyl-
dighed for det forestaaende Valg.

§ 46. Mødets Beslutninger udlægges til almindeligt Efter-
syn i 14 Dage, og samtidig berammes et Møde af den samlede
Kommunebestyrelse til Afholdelse inden Udgangen af November
Maaned. Herom udstedes Bekjendtgørelse med Opfordring til eu-
hver, som maatte have noget at bemærke, om at indkomme dermed
til Formandskabet senest inden en Uge forud for det berammede Møde.

I dette Møde afgjøres indkomne Klager over de i § 45
omhandlede Beslutninger, hvorefter der foretages Valg paa saa
mange Personer, som det samlede Antal Lagrettemænd og Doms-
mænd udgjør. Blandt disse udvælges derefter Lagrettemændene.

I Mødets Forhandlinger skal Stedets Lensmand eller Ma-
gistrat deltage. Dog hindres ikke Forretningens Fremme ved deres
Fravær.

§ 48. Til Lagrettemænd og Domsmand bør kun vælges
Personer, som paa Grund af Retfindighed, Dygtighed og Selv-
stændighed ansees særlig værdige og stikfede til Hvervet.

§ 53. Om de Forandringer, som Fortegnelsen over Lagret-
temændene eller Domsmandene undergaar, gjøres uden Ophold
Indberetning henholdsvis til Lagmanden eller Underretten.

Ligeledes indberettes, naar nogen Lagrettemand eller Doms-
mand kommer under Forfølgning af det offentlige for en strafbar
Handling, der kan medføre strengere Straf end Bøder.

§ 55. Lodstrækning sker blandt alle paa Lagsfognets almin-
delige Fortegnelser opførte Lagrettemænd med Undtagelse af dem,
som allerede har tjenstgjort (§ 39) som Lagrettemænd efter sidste
Valg eller er udtrufne til Tjeneste ved et endnu ikke afholdt Ting.

Bliver der ikke mindst dobbelt saa mange tilbage som det
Antal, der skal trækkes, sker Trækningen blandt samtlige paa For-
tegnelserne anførte.

Baramændene trækkes under Jagttagelse af de samme Regler
blandt Lagrettemændene i den Kommune, hvor Thinget holdes, eller
de nærmeste Kommuner efter vedkommende Regjeringsdepartements
Bestemmelse.

Til at gjøre Tjeneste i Sager angaaende Forbrydelser eller

22 Mai. Forseelser, der omhandles i Straffelovens Kapitler 30 og 42, eller
 No. 12. anden Overtrædelse af Tjenesteplichter som Sjemand udtages, naar Begjæring derom betimelig er indløben fra nogen Part, og Lagmanden finder Begjæringen besøiet, paa lige Maade fire Lagrettemænd af de i § 47 under Nr. 2 omhandlede særstilte Fortegnelser. I Sager, som udspringer af Forholdet mellem Skipper og Mandskab, bør dog ikke mere end to af de sjøkyndige være Skippere.

§ 60. Statsadvokaten sender uden Ophold Fortegnelse over de Lagrettemænd og Varamænd, der skal tilsiges, til vedkommende Lensmænd og Raadstueskrivere, hvilke snarest muligt skal besørge Tilfigelserne udført, samt til de tiltalte eller deres Forsvarere og i Sager angaaende Vrekrænkelser til de fornærmede eller deres Rettergangsfuldmagtige. Saavidt muligt bør Lagrettemændene gives 3 Dages Varjel, hvis de bor i den By, hvor Tinget holdes, og ellers en Uges Varjel.

§ 63. Lagrettemand, som uden lovligt Forsald negter eller undlader at møde eller iøvrigt vægrer sig for at opfylde sit Hverv, kan ved Kjendelse under Sagen eller efter særskilt Tiltale ilægges Bøder og derhos tilpligtes helt eller delvis at tilsvare de ved hans Forhold voldte Omkostninger.

Har han havt lovligt Forsald, men forsomt snarest muligt at anmelde samme, kan han efter Omstændighederne ligeledes ilægges Bøder og tilpligtes at tilsvare voldte Omkostninger.

Til lovligt Forsald medregnes saadanne Omstændigheder som, at Vedkommende ikke uden Fare for Helbred eller Belfærd eller uden Tilfidesættelse af vigtige og uopsættelige Forretninger eller Pligter kunde have mødt.

Al offentlig Hverv er alene Hvervet som Medlem af Storting, Valgmandsthing (Distriktsforsamling) og Amtsthing samt militær Tjeneste at betragte som Forsald.

§ 66. Ingen kan have Sæde i Retten som Dommer, Lagrettemand eller Retskriver, naar han:

1. er Part i Sagen eller fornærmet ved den strafbare Handling, eller
2. er beslægtet med den sigtede eller den fornærmede i op- eller nedstigende Linje eller i Sidelinjen saa nær som Søstendebarn eller ligesaa nær besvogret, endog om det Ugteskab, som begrundet Svogerskabet, ikke mere bestaar, eller
3. er eller har været sigtedes eller fornærmedes Ugtesfælle eller forlovede, Fosterfader, Foster søn, Fostermoder eller Fosterdatter eller staa i Forhold til nogen af dem som Berge eller Kurator, eller
4. har gjort Tjeneste som sagkyndig eller aflagt Vidnessbyrd angaaende Sagen eller handlet i den paa Baatalemyndighedens, den fornærmedes eller sigtedes Vegne, eller
5. er beslægtet i op- eller nedstigende Linje eller Sidelinjen saa

nær som Søftende med nogen, som handler i Sagen paa Baatalemyndighedens, den fornærmedes eller sigtedes Begne, eller naar han er besvogret med nogen saadan i op- eller nedstigende Linje, endog om det Egteskab, som begrunder Svogerfabet, ikke mere bestaar, eller er eller har været nogen saadans Egteskælle eller forlovede.

§ 72. Den offentlige Baatalemyndigheds Tjenestemand er:

1. Rigsadvokaten,
2. Statsadvokaterne og
3. Politiet, i Byerne Politimestrene og de dem underordnede Politiebedsmænd, paa Landet Politimestrene (Fogderne) og de dem underordnede Lensmænd.

Hvor Underdommeren tillige er Politimester (Foged), bliver efter Kongens nærmere Bestemmelse enten hans Dommerforretninger i Straffesager at henlægge under en anden Underdommer eller hans Forretninger som Politimester at overdrage til en anden Politiebedsmand eller Lensmand.

§ 73. Rigsadvokaten udnævnes af Kongen. Han skal være i Besiddelse af de Egenskaber, som er foreskrevne i Lov om Højesteretsadvokaters Bestikelse af 28de September 1857 § 2, Bogstav a—c. Med Hensyn til Bestemmelsen i Grundlovens § 22 betragtes han som Overøvrighed.

Rigsadvokaten har den overordnede Ledelse af Baatalemyndigheden. Alene Kongen kan udfærdige almindelige Regler og meddele bindende Paalæg angaaende Udførelsen af hans Hverv.

§ 75. Politimestrene (Fogderne) staa som Baatalemyndighed under Rigsadvokaten og Stedets Statsadvokat. De skal som Regel selv eller ved en dem underordnet Tjenestemand udføre Sager angaaende Forseelser.

De til Baatalemyndigheden hørende underordnede Polititjenestemand har ingen selvstændig Baatalemyndighed, uden hvor saadan er bleven dem overdraget, eller der ikke er Anledning til at indhente den overordnedes Bestemmelse. I intet Tilfælde kan de beslutte Tiltale eller Anke.

§ 77. Kongen antager det fornødne Antal Personer med de for Sagsførere foreskrevne Egenskaber til efter Baatalemyndighedens nærmere Bestemmelse at optræde paa det offentlige Begne

1. ved Behandlingen af Sager angaaende Forbrydelser for Meddomsret samt ved Thingsvidner og Granskningsforretninger, der optages i Hensind til §§ 296 og 297, og
2. i andre Tilfælde for Meddomsret og Forhørsret, hvor dette undtagelsesvis paa Grund af Sagernes Bestaenhed findes fornødent.

Til at udføre Sager ved Højesteret antages Højesteretsadvokater.

§ 84. Strafbare Handlinger, der er offentlig Baatale under Norst Lovtidende 1902. Første Afdeling, Nr. 25.

22. Mai. dergivne, paatales i Embeds Medfær af Paatalemyndigheden. Dog No. 12. udtræves:

1. Kongens Befaling eller Tilladelse, hvor saadan er nødvendig efter den gjældende Lovgivning;
2. Opfordring af vedkommende særlige Myndighed, hvor det efter den gjældende Lovgivning er overladt til en saadan at bestemme, om Tiltale skal finde Sted;
3. Begjæring af den fornærmede, naar den offentlige Paatale efter den gjældende Lovgivning afhænger deraf.

Dages Befalingen, Tilladelsen eller Opfordringen tilbage, forinden Dom er afsagt eller Lagrettens Kjendelse er afgiven, stanfer Forsølgningen.

§ 85. Uden Hensyn til Bevisets Stilling kan Paatale undlades:

1. i de Tilfælde, hvor Lovgivningen indeholder særlig Hjemmel hertil,
2. naar Reglerne for Strafudmaalingen i Tilfælde af flere Forbrydelser eller Forseersers Sammenstød medfører, at ingen eller blot en ubetydelig Straf vilde komme til Anvendelse.

Ogsaa ellers kan Paatale undlades, naar det antages, at intet offentligt Hensyn kræver, at den strafbare Handling paatales, navnlig naar særdeles lang Tid er hengaaet siden dens Forøvelse, eller særdeles formildende Omstændigheder foreligger. Undladelser kan gøres betinget af, at sigtede ikke gjør sig skyldig i en ny forsætlig Forbrydelse eller Forseelse i Løbet af en vis, af Paatalemyndigheden sat Frist, der ikke maa overstige den for den strafbare Handling satte Forældelsesfrist og i ethvert Fald ikke 2 Aar.

§ 87. Er en mod en sigtet rettet Forsølgning indstillet, kan den udenfor det i § 91, første Afsnit, omhandlede Tilfælde kun gjenoptages i Hensyn til Reglerne i § 415, eller naar den er indstillet af Mangel paa Bevis, og Beviser af Bægt senere opdages.

I det i § 85 Nr. 2 omhandlede Tilfælde kan ny Forsølgning atter aabnes, hvis sigtede ikke fældes i Straf for den eller de strafbare Handlinger, som er gjort til Gjenstand for Paatale.

I det i § 85, sidste Led, omhandlede Tilfælde af betinget Undladelse af Paatale kan Forsølgningen atter aabnes, hvis sigtede inden den bestemte Fristes Udløb gjør sig skyldig i en ny forsætlig Forbrydelse eller Forseelse.

§ 88. Tiltale for strafbare Handlinger, begaaede af Embedsmænd som saadanne, beslattes af Kongen.

Ellers har Rigsadvokaten og Statsadvokaterne Myndighed til at beslutte om Forsølgningen.

§ 89. Rigsadvokaten har selv at afgjøre Spørgsmaalet om Tiltale, naar der handles om

1. Forbrydelser, for hvilke Straffen er bestemt saaledes, at Fængsel paa Livstid kan anvendes,
2. Forbrydelser, strafbare efter Straffelovens Kapitler 8, 9 eller

10 eller §§ 135, 137, 142, 144, 163—165 samt Forbrydelse der ved trykt Skrift.

§ 90. Politiet kan i alle Sager foretage Efterforskning og i paatrængende Tilfælde begjære aabnet retslig Forundersøgelse. Det kan i Sager angaaende Forseelser, forsaavidt ikke andet er bestemt, reise Tiltale og beslutte at undlade eller frasalde Forfølgning.

§ 93. Privat Forfølgning af strafbare Handlinger, hvis offentlige Paatale er betinget af den fornærmedes Begjæring, kan alene foregaa efter Reglerne i § 94.

Sager, som alene forfølges af det offentlige, forsaavidt Paatalemyndigheden dertil finder særlig Grund, bliver, saalænge saadan Paatale ikke beslutes, i enhver Henseende at betragte og behandle som Sager, undergivne udelukkende privat Paatale.

§ 94. Har Paatalemyndigheden helt eller betingelsesvis negtet at paatale eller frasaldd paabegyndt Paatale, uden at dette har Hjemmel i § 85 Nr. 2, eller har den vedtaget en Dom, hvorved tiltalte helt eller delvis er frifunden eller dømt for en mindre Forbrydelse eller Forseelse end paastaet, kan den fornærmede forfølge Sagen, medmindre han har erklæret, at han ikke begjærer den paatalt (§ 279). Er han død, kan hans Egtefælle, Slægtninge i op- og nedstigende Linje, Søskende samt Arvinger træde i hans Sted. I saa Fald kommer Regelen i § 92, 2det Led, til Anvendelse.

§ 95. Indbefatter en Handling Forbrydelser eller Forseelser, der dels er offentlig, dels privat Paatale undergivne, kan Paatalemyndigheden forfølge samtlige underet, naar Begjæring derom er fremsat af den fornærmede.

I Sager angaaende Vrekrænkelser kan den fornærmede slutte sig til den offentlige Forfølgning, og der tilkommer ham da de samme Partsrettigheder som efter § 435, 2det Led, og § 436. At den fornærmede har sluttet sig til Forfølgningen, har ingen Indflydelse paa Afgangen til at føre ham som Vidne.

§ 96. Retten prøver ved Forhandlingens Begyndelse, om den, der forfølger Sagen, er berettiget til at paatale.

Hvis Begjæring fra den paataleberettigede foreligger, kan sigtede ikke ligeover Paatalemyndigheden bygge nogen Indsigelse mod Forfølgningen derpaa, at Handlingen blot er privat Paatale undergivet, hvorimod Retten i Embeds Medfør afviser Sagen, naar den finder, at det allerede, da Tiltale reistes, var klart, at det offentlige ingen Paatale havde.

§ 109. Som Forsvarer maa ingen bestikkes:

1. som selv er fornærmet ved den strafbare Handling, eller
2. som er beslægtet eller besvognet med sigtede eller fornærmede i op- eller nedstigende Linje eller i Sidelinjen saa nær som Søskende, eller som er eller har været sigtedes eller fornær-

22 Mai.

No. 12.

medes Ugtesfælle eller forlovede, Fosterfader, Fostersøn, Fostermoder, Fosterdatter, eller

3. som tidligere har handlet i Sagen i nogen anden Egenkab eller optræder i Sagen som Bidne eller sogtyndig.

Som Forsvarer i høiere Instans maa endvidere ingen beskikkes, der staar i saadant Forhold som under Nr. 2 omhandlet til nogen Part i Sagen (jfr. § 67 Nr. 2, sidste Punktum), hvis Interesse strider mod sigtedes.

§ 115. Offentlig Gjengivelse af Forhandlinger under Retsmøder udenfor Hovedforhandlingen maa ikke finde Sted, medmindre Retten af særlige Grunde ved Kjendelse har givet Samtykke dertil. Overtrædelse straffes med Bøder.

Hvor der findes Grund til at antage, at offentlig Gjengivelse af Forhandlinger under Hovedforhandlingen vil kunne have skadelig Indflydelse paa Sagens Oplysning eller Bedømmelse, kan Retten ved Kjendelse bestemme, at saadan Gjengivelse af Forhandlingerne eller visse Dele af samme ikke maa finde Sted, forinden Dom er afsagt. Kjendelsen ophæves, saasnart Grundene for samme ikke længere antages at være tilstede. Overtrædelse straffes med Bøder.

Holdes Retsmødet for lukkede Døre, og Retten finder, at det forhandlede af nogen Grund overhovedet bør holdes hemmeligt, giver den alle vedkommende Paalæg derom. Paalægget optegnes i Retsbogen. Private Forsvarere betragtes, hvad Strafbarheden angaar, lige med Bestillingsmænd.

§ 117. Naar Retten bestaar af enkelt Dommer, skal to Retsvidner tilkaldes overensstemmende med de gjældende Regler. Som Retsvidner i Sager angaaende Forbrydelser eller Forseelser, der omhandles i Straffelovens Kapitler 30 og 42, eller anden Overtrædelse af Tjenesteplichter som Sjømand benyttes, hvor dertil er Anledning, Mænd, som er kyndige i Sjøvæsen og Skibsanliggender.

§ 118. Som Retsvidne maa ingen gjøre Tjeneste, der

1. selv er fornærmet ved den strafbare Handling, eller
2. er sigtedes eller fornærmedes Ugtesfælle, eller
3. er beslægtet eller besvogret saa nær som Søskende med nogen af disse eller Dommeren, Retsfriveren eller dem, der optræder i Mødet paa det offentlige, sigtedes eller fornærmedes Begue, eller
4. staar i nogen af de nævnte Personers Tjeneste.

§ 120. For Fornærmelser mod Domstolen eller nogen af de for samme mødende og for Udsærd, hvorved Forhandlingen forstyrres eller dens Værdighed krænkes, samt for Ulydighed mod Rettens eller dens Formands Befalinger kan Retten ved Kjendelse paa Stedet ilægge den skyldige en Bød. Trænger nogen sig ind i Retsalen efter at være vist ud, eller vedbliver han paa anden Maade at forstyrre Forhandlingerne, kan han ved Kjendelse besluttet henfat i fængslig Forvaring, saalænge Retsmødet varer, dog ikke

over 3 Dage. Saadan Bod eller Fængsling er ikke til Hinder for, at Gjerningen forfølges paa sædvanlig Maade, men kommer i Betragtning ved Strafudmaalningen. 22 Mai. No. 12.

Ved ovenstaaende Bestemmelser gjøres ingen Forandring i de i Lov om Høiesteret af 12te September 1818 §§ 12 og 13 indeholdte Forskrifter.

§ 133. Forfølgning mod samme Person for flere strafbare Handlinger eller mod flere Personer som medskyldige i samme Handling bliver at forene i én Sag, forsaavidt det lader sig gjøre uden væsentlig Forhaling eller Vanskelighed.

Tilkommer Paatalen forskjellige, kan saadan Forening finde Sted, naar de kommer overens derom.

§ 134. Med Rettens Samtykke kan ogsaa udenfor de i § 133 omhandlede Tilfælde Forfølgningen af flere strafbare Handlinger forenes i én Sag, ligesom flere forenede Sager efter dens Befaling eller med dens Samtykke kan adskilles.

§ 135. Enkeltstaaende Rets handlinger foretages i Regelen i den Retskreds, inden hvilken den Person bor eller opholder sig, eller den Ting findes eller antages at være, i Anledning af hvilken Rets handlingen finder Sted.

Retslig Forundersøgelse aabnes i den Retskreds, hvor den strafbare Handling er forøvet, eller hvor sigtede er paagreben eller bor eller opholder sig, eller hvor de fleste Bevisligheder antages at kunne tilveiebringes.

§ 136. Hovedforhandling foretages i den Retskreds, hvor den strafbare Handling er forøvet, eller, om dette er uvist, i en af de Retskredse, hvor den antages at være forøvet.

Er den strafbare Handling begaaet paa norst Skib i Udlandet eller paa aaben Sjø, forfølges den i den Retskreds, hvor Skibet hører hjemme, eller som det først anløber, eller hvor nogen Undersøgelseshandling først iverkættes.

Gives intet saadant Værnething, eller vilde Benyttelsen af samme volde sigtede eller Bidner væsentlige Ulemper, kan Forfølgningen ske der, hvor sigtede har Bopæl, eller, om han ingen Bopæl har, der, hvor han opholder sig.

§ 138. Straf bare Handlinger, hvis Paatale kan ske i én Sag, kan i Fællesskab forfølges i enhver Retskreds, hvor nogen enkelt af dem kunde være forfulgt.

Deles Sagen efter Hovedforhandlingens Paabegyndelse, afhænger det af Retten, hvorvidt den Del af Sagen, som alene ifølge denne Paragraf er indbragt for den, skal fremmes til Paadømmelse.

§ 146. Hvor Loven foreskriver, at noget skal forkyndes, besørgeres Forkyndelsen af et Stevnevidne eller en af Politiets Tjenestemænd. Dog skal Forelæg og Dømme altid forkyndes ved et

22 Mai. Stevnebidne eller en af Politiets Tjenestemænd under Tilfaldelse No. 12. af et Bidne.

Den, som enten selv er Part i Sagen eller fornærmet ved den strafbare Handling eller gift med eller i op- eller nedstigende Linie eller i første Sidelinje saa nær som Søfænde beslagtaget eller besvognet med sigtede eller fornærmede, kan ikke besørge Forkyndelsen eller benyttes som Bidne ved denne.

§ 151. Regter nogen af de i § 149, 1ste og 2det Ved, nævnte Personer at modtage Forkyndelsen, eller forsømmer nogen, hvor det kan gøres uden Udgift eller særdeles Besvær, at overlevere Vedkommende det forkyndte Skrift, kan han ved Kjendelse under Sagen eller efter særskilt Tiltale ilægges en Bod samt tilpligtes helt eller delvis at tilsvare de ved hans Bægring eller Undladelse voldte Omkostninger.

§ 158. Ved Beregningen af Frister medregnes ikke den Dag, da den Begivenhed indtræder, fra hvilken Fristen begynder at løbe.

Naar en Frist, inden hvis Udløb noget maa foretages, ender med en Helligdag, anses den for at være udløben med den nærmest følgende Hverdag.

§ 171. Ved Hovedforhandling for Lagmandsret og i Sager angaaende Forbrydelser for Meddomsret pligter Bidne at møde, naar det bor eller opholder sig i den Retskreds, hvor Retten holdes, eller inden saadan Afstand fra Retsstedet, at det for at naa dette ikke maa rejse over 600 km. med Jernbane, 300 km. med Dampskib eller 100 km. paa anden Maade eller en tilsvarende Veilængde dels paa den ene, dels paa den anden Maade. Ved andet Retsmøde pligter Bidne at møde inden den Kjøbstad eller det Thinglag, hvor det bor eller opholder sig, og ved de for Thinglaget anordnede Sages og Maanedsthing, samt naar Veilængderne ikke overstiger Tredjedelen af de ovennævnte.

Naar det findes magtpaaliggende, at et Bidne møder under Hovedforhandling i Tilfælde, hvor det ikke er pligtigt dertil efter foranstaaende Regler, kan Retten efter Andragende fra nogen af Parterne udvide dets Mødepligt. Dog bor Afsluttelse af Overenskomst efter § 174 først forsøges, hvis det kan ske, uden at Sagen udsættes for Forsinkelse.

§ 173. Personer, som er tilstede paa Retsstedet eller i Nærheden deraf, kan Retten paalægge at fremstille sig uden Ophold til Afgivelse af Vidnesbyrd. Tilstedeværende Bidner kan den paalægges at møde til ny Tægtetid.

Naar nogen gribes under Forøvelsen af en strafbar Handling eller paa friske Spor, kan Politiet mundtlig tilsige enhver Tilstedeværende at møde ved hans Fremstilling for Retten.

§ 175. Udebliver et Bidne uden lovligt Forsald, eller har det forsjømt betimelig at anmelde sit Forsald, eller forlader det

uden Tilladelse Retsstedet før Mødets Slutning, kan Retten i samme 22 Mai.
eller et senere Retsmøde ved Kjendelse ilægge det en Bod, hvorhos No. 12.
det kan tilpligtes helt eller delvis at erstatte de ved Udeblivelsen
voldte Udgifter. Retten kan derhos lade det uden Forfald udeblevne
Bidne afhente enten til samme eller et senere Retsmøde. Herpaa
finder Reglerne i § 254 tilsvarende Anvendelse.

§ 176. Fritagne for Forpligtelse til at bidne er:

1. sigtedes Wgtesfælle; er Wgtesfæbel opløst ved Skilsmisse, gjælder Fritagelsen fremdeles, forsaavidt den æstede Forklaring angaar Begivenheder før Skilsmissen,
2. sigtedes forlovede, forsaavidt Forlovelsen var indgaaet før Handlingens Forøvelse,
3. sigtedes Slægtninge i op- og nedstigende Linie, Søskende og ligesaa nær besvogrede.

Fremkalbes nogen, der befinder sig i et af fornævnte Tilfælde, som Bidne, skal han gjøres opmærksom paa, at han kan undslaa sig for at afgive Forklaring. Har han paabegyndt den, kan han vægre sig for at fortsætte eller for at lade sig edfæste.

Den sigtedes Fosterforældre og Fosterbørn kan af Domstolen fritages for at bidne.

§ 189. Vægrer nogen sig for at bidne eller aflægge Ed, efterat det ved endelig Kjendelse er ham paalagt, kan Retten ved Kjendelse ilægge ham en Bod, hvorhos han kan tilpligtes helt eller delvis at tilsvare de ved Vægringen voldte Omkostninger. I samme Sag eller i en anden, som angaar samme Gjenstand, kan Idømmelse af saadant Straffe- og Erstatningsansvar ikke gjentages mere end én Gang.

Retten kan ved Kjendelse beslutte at lade Bidnet holde i fængslig Forvaring, indtil det bekvemmer sig til at svare eller aflægge Eden; dog skal det i intet Tilfælde i samme Sag eller i en anden Sag angaaende samme Gjenstand holdes i Fængsel udover et Tidsrum af tilsammen 3 Maaneder.

§ 198. Vægrer en sagkyndig sig ved at overtage Hvervet, eller undlader han at foretage noget, som paahviler ham i Anledning af dette, eller udebliver han fra Retsmøde uden lovligt Forfald eller uden, saavidt muligt, betimelig at anmelde samme, kan han ved Kjendelse ilægges en Bod og tilpligtes helt eller delvis at tilsvare de ved hans Forhold voldte Omkostninger.

§ 214. Skriftlige Meddelelser mellem den sigtede og de i §§ 176 Nr. 1—3 og 178 nævnte Personer kan, saalænge de er i fidsnævnte Personers Besiddelse, og disse ikke er mistænkte for Delagtighed i den strafbare Handling, ikke beslaglægges uden deres Samtykke.

§ 217. Retten kan ved Beslutning, som i § 215 nævnt, lade Breve og andre Postforsendelser samt Telegrammer beslaglægge paa vedkommende Post- eller Telegrafstation, saafremt de er rettede

22 Mai. til eller antages at være bestemte for eller hidrøre fra nogen, som
No. 12. med skjellig Grund mistænkes for en strafbar Handling, der kan medføre strengere Straf end Fængsel i 6 Maaneder, og Omstændighederne gjør det sandsynligt, at Indholdet bør beslaglægges. Undtagen er Brevbæksling mellem den sigtede og hans Forsvarer.

I paatrængende Tilfælde kan Baatalemyndigheden paalægge den, der forestaar Post- eller Telegrafstation, at tilbageholde saadanne Forsendelser, indtil Rettens Afgjørelse erhverves. Paalæggets Gyldighed er begrænset til 7 Dage.

§ 220. Ting, der ved den strafbare Handling er fravendt den fornærmede, skal, naar Sagen er endt ved endelig Dom, udleveres ham. Er de beslaglagte hos nogen, der hverken er medskyldig i Handlingen eller skyldig i Hæleri eller efterfølgende Vistand med Hensyn til samme, og som paastår sig berettiget til dem, kan de dog tilbageholdes, indtil der har været Afgang til at faa Spørgsmaalet afgjort ved Dom; tidligere kan Udleverelse i Mangel af Samtykke ske efter Kjendelse mod eller uden Sikkerhedsstillelse.

Andre Ting, der er beslaglagte for at tjene som Bevismidler, skal tilbageleveres, naar de ikke længere tiltrænges.

Hvis Beslaget udsætter en ikke sigtet Person for Tab, kan Beslaglæggelsen undlades mod Løfte om eller Sikkerhedsstillelse for, at han paa Opfordring vil forevise eller fremlægge Tingen.

§ 221. Naar nogen med skjellig Grund mistænkes for en strafbar Handling, der kan medføre højere Straf end Bod, kan Ransagning saavel af hans Bolig og andre Rum som af hans Person finde Sted, naar der er Grund til at antage, at den vil lede til hans Paagribelse eller til Opdagelse af den strafbare Handlings Spor eller til Beslaglæggelse.

Det samme skal gælde, hvor nogen med skjellig Grund mistænkes for ulovlig Tilvirkning, Salg eller Udstjænkning af Brændevin, Ol, Vin og Cider, naar Straffen er fastsat til Bøder i Forbindelse med Konfiskation.

Af Andenmands Bolig og Rum kan under de samme Betingelser Ransagning finde Sted, naar den strafbare Handling er begaaet eller den sigtede paagrebet der, eller naar han under Forsøgning paa frist Gjerning eller friste Spor har betraadt Rummet, eller naar der iøvrigt foreligger overbeievende Grund til at antage, at en eftersøgt Person eller bestemte Ting der kan beslaglægges, eller Spor af en begaaet strafbar Handling der vil være at finde.

§ 222. Uafhængig af de i foregaaende Paragraf foreskrevne Betingelser kan Ransagning finde Sted i Hus eller Rum, der staar under særlig Opsigt af Politiet eller er Stedet for en Bedrift, hvortil Politiets Tilladelse udfordres, eller efter sin Bestemmelse er tilgængeligt for alle, samt hos Person, der forhen er dømt for en strafbar Handling, naar han mistænkes for at have forøvet en Handling af samme Art, medmindre 5 Aar er hengaaede, efterat Straffen er udstaaet eller ved Benaadning eftergivet.

§ 223. Uden Vedkommendes Samtykke kan Ransagning kun 22 Mai. foretages i Henshold til Rettens Beslutning, der skal indeholde No. 12. Angivelse af Ransagningens Grund, Diemed og Gjenstand. Er der Fare ved at afvente denne, træder Ordre fra Raatalemyndigheden i Stedet for Rettens Beslutning.

Uden saadan Beslutning eller Ordre kan Ransagning foretages af Hus eller Rum, der staar under særlig Opfigt af Politiet eller er Stedet for en Bedrift, hvortil Politiets Tilladelse udfordres, eller efter sin Bestemmelse er tilgængeligt for alle. Det samme gjælder, naar en Person forfølges paa frist Gjerning eller friske Spor, eller naar der er oien synlig Fare for, at Diemedet vilde forspildes, om Beslutning skulde afventes, og der foreligger stærk Mistanke om en strafbar Handling, der kan medføre Straf af Fængsel over 6 Maaneder.

Polititjenestemand, der ifølge Beslutning skal paagribe en mistænkt, kan i dette Diemed uden særstilt Hjemmel foretage Ransagning af hans Bolig og Rum.

§ 228. Den, som med skjellig Grund mistænkes for en strafbar Handling, som kan medføre højere Straf end Fængsel i 6 Maaneder, kan paagribes:

1. naar han træffes eller forfølges paa frist Gjerning eller friske Spor, og hans Paagribelse antages paatrævet for at hindre Flugt eller sikre Beviset,
2. naar der af Hensyn til Straffens Størrelse eller af anden Marsag er Anledning til at frygte for, at han vil unddrage sig Forfølgningen eller Straffens Fuldbgyrdelse,
3. naar hans Forhold giver særlig Foie til at frygte for, at han ved Tilintetgjorelse af Gjerningens Spor eller ved Aftale med Vidner eller medskyldige eller paa anden Maade vil forspilde Beviset, eller
4. naar der er særlige Grunde til at frygte for, at han vil gentage den strafbare Handling eller fuldbgyrde en strafbar Handling, som han har forsøgt eller truet med.

§ 229. Uden Hensyn til Straffens Størrelse kan den mistænkte paagribes, naar han enten:

1. træffes paa frist Gjerning og ikke afstaar fra den strafbare Virksomhed,
2. træffes ifærd med at undvige eller bevislig gjør Forberedelser dertil, eller
3. ikke vides at have fast Bopæl i Riget, eller er en ukjendt Person, der ikke kan gjøre Rede for sig, og der er Grund til at frygte for, at han vil unddrage sig Forfølgningen eller Straffens Fuldbgyrdelse.

§ 230. Kan den strafbare Handling alene efter den fornærmedes Forlangende paatales af det offentlige, kan Paagribelse ikke finde Sted, forinden saadant Forlangende er fremsat, medmindre

22 Mai. der er Grund til at frygte for, at Ophold vil forspilde Tiemedet, No.¹². og det er overveiende sandsynligt, at Paatale vil blive begjæret. Den fornærmede eller, om der er flere, i det mindste én af dem maa uopholdelig underrettes om Paagribelsen, og hvis Begjæring om Paatale ikke derefter fremsættes, saasnart det efter Omstændighederne ansees muligt, skal den paagrebne straks løslades.

Er den strafbare Handling alene Gjenstand for privat Paatale, kan Paagribelse ikke finde Sted uden den fornærmedes Forlangende eller Forføining.

§ 231. Paagribelsen iværksettes af Politiet, eller hvem der ellers særlig bemyndiges dertil, i Henhold til Beslutning af Retten eller, om saadan ikke uden Fare kan oppebies, Ordre fra Paatalemyndigheden.

Beslutningen eller Ordren skal indeholde saa noiagtig Betegnelse af den mistænkte som muligt samt Angivelse af den strafbare Handling, for hvilken han sigtes, af Grunden til Paagribelsen, af det Sted, til hvilket han skal bringes, og af den Dommer, for hvilken han skal fremstilles.

Har denne Dommer ikke selv udfærdiget Beslutningen, skal Gjenpart af denne eller af Ordren samt andre forhaandenværende Oplysninger straks oversendes til ham.

§§ 242 og 243 udgaar.

§ 246. Hvorvidt og under hvilke Vilkaar sigtede i Henhold til foregaaende Paragraf kan lades paa fri Fod, afgjøres efter de særlige Omstændigheder i hvert enkelt Tilfælde. Afgjørelsen sker ved Kjendelse.

Kan Straffen ikke blive høiere end Fængsel i 6 Maaneder, og Sagen ikke skal behandles ved Lagmandsret, har sigtede Krav paa at løslades, naar han stiller antagelig Borgen. Er Straffen kun Bod, kan han afvende Fængslingen ved at stille Sikkerhed for den Bod, som han er eller antages at kunne blive idømt.

Har sigtede ikke fast Bopæl i Riget, kan Løsladelsen betinges af, at han opgiver et bestemt Sted i Riget, hvor han under Forfølgningen forpligter sig til at forblive.

§ 250. Undviger nogen, der er paagreben eller fængslet, eller er nogen, hvis Paagribelse er besluttet, ikke at finde, kan han, hvis han mistænkes for en strafbar Handling, der kan medføre høiere Straf end Fængsel i 6 Maaneder, efterlyses af Retten eller, saafremt der foreligger retslig Paagribelsesbeslutning eller Fængslingskjendelse, af Paatalemyndigheden.

I dette Tiemed bekjendtgjøres paa hensigtsmæssig Maade en saavidt mulig noiagtig Beskrivelse af den sigtede med Angivelse af den strafbare Handling, for hvilken han er mistænkt, og med Opfordring til enhver, som maatte vide hans Opholdssted, om at meddele Oplysning herom og i fornødent Fald selv paagribe ham. Saasnart Grunden ophører, tilbagekalder Efterlysningen.

§ 262. Anmeldelse af strafbare Handlinger kan ske til Paa- 22 Mai.
talemyndigheden eller i paastrængende Tilfælde til Underdommeren. No. 12.
Er Anmeldelsen mundtlig, skal Modtageren straks optegne den og
erhverve Anmelderens Vedtagelse af Optegnelsens Rigtighed.

§ 263. Naar den, der har at anmelde et Dødsfald, er
vidende om, at der er Grund til at antage, at Vedkommende er død
en ikke naturlig Død, og der er Mulighed for at antage, at Døden
er forvoldt ved en strafbar Handling, er han pligtig til uopholdelig
at gjøre Anmeldelse herom til Paaalemyndigheden. Tilsvarende
Pligt paaligger den, der finder en ukjendt Lig. Begravelsen maa
i disse Tilfælde ikke finde Sted uden Tilladelse af Paaalemyndig-
heden eller Underdommeren.

§ 265. Naar Paaalemyndigheden antager, at en strafbar
Handling er begaaet, hvis Paaale afhænger af en særskilt Myndig-
hed, skal den uopholdelig give Vedkommende Meddelelse om, hvad
der er kommet til dens Kundskab, og imidlertid foretage de Skridt,
som ikke uden Skade kan opsaettes.

Er Paaalen afhængig af en privats Begjæring, og er der
Grund til at antage, at han ikke begjærer Paaale, fordi Gjæringen
er ham ubekjendt, kan Paaalemyndigheden bringe de fremkomne
Oplysninger til hans Kundskab, men foretager ikke videre Efter-
forskninger, førend Begjæring foreligger. Er det overbeviende sand-
synligt, at Paaale vil blive begjæret, kan dog uopsættelige Efter-
forskningsfærd foretages, forinden Begjæringen er fremkommen.

Antages et Tilfælde at foreligge, hvor Paaale vil blive
undladt i Henhold til § 85, sidste Led, bør, indtil Spørgsmaalet
herom er afgjort, blot de Skridt foretages, som ikke uden Skade
kan opsaettes.

§ 279. Første Gang den fornærmede afhøres, bliver han
at tilspørge, om han begjærer Paaale.

§ 282. Efter Forundersøgelse mod flere sigtede eller for flere
strafbare Handlinger under et, og det findes, at Diemedet for
enkelt sigtede eller Handlingers Vedkommende er naaet, kan den
forfaabidt sluttes.

§ 285. Findes Tiltale at burde reises, men Sagen ikke
antages for Tiden at burde fremmes, enten fordi sigtede er sind-
syg, eller fordi hans Opholdssted ikke vides, eller fordi han opholder
sig i Udlandet, stilles den foreløbig i Vero.

Paaalemyndigheden skal i sidste Tilfælde tilstille den sigtede
Meddelelse herom og Opfordring til at fremstille sig til Modtagelse
af Dom.

At Sagen foreløbig er stillet i Vero, er ikke til Hinder for,
at der skrives til Bevisoptagelse i Overensstemmelse med Reglerne
i §§ 296—298, hvis der er Fare for, at Beviser kan gaa tabt.

§ 287. I Sager angaaende Forseelser bør Paaalemyndig-
heden, forinden Tiltale beslattes, som Regel udfærdige Forelæg,

22 Mai. naar den finder, at Straf af Bøder alene eller i Forbindelse med No. 12. Inddragning bør anvendes. Det samme kan under lige Betingelser ske i Sager angaaende Forbrydelser, hvorfor ikke hoiere Straf end Fængsel i 6 Maaneder eller Tjenestens Tab kan anvendes.

§ 288. Forelægget skal foruden at fyldestgjøre Fordringerne i § 286, 2det Led, indeholde:

1. Angivelse af den Bød, som kræves, og hvis der er Spørgsmaal om Inddragning af Penge eller Gods, af det, som paaftaaes inddraget. Er der ved den strafbare Handling voldt Skade, som kræves erstattet, eller har Undersøgelsen angaaende samme medført Udgifter, som efter Reglerne i Kapitel 33 paa-hviler domfældte, kan Forelægget tillige omfatte Erstatning til fornærmede og Omkostninger til det offentlige;
2. Opfordring til den sigtede om inden en vis i Forelægget angiven Tid, som i Almindelighed ikke bør være kortere end 3 eller længere end 10 Dage fra Forkyndelsen, at erklære, om han vedtager at udrede, hvad der kræves. Ved Forelæggelse, som sker i Genhold til den særskilte Lovgivning om de store Saltvandsfiskerier, kan Vedkommendes Erklæring fordres afgivet straks.

Forelæg, der udfærdiges i sigtedes Paahør, behøver ikke at forkyndes, naar derom sker Optegnelse, der underskrives af sigtede eller et tilkaldt Vidne. Forkristen i § 155, 2det Led, finder i Tilfælde tilsvarende Anvendelse.

Følgelig finder de om Dommes Genhold givne Regler tilsvarende Anvendelse paa Forelæg.

§ 290. Vedtagelsen, der ogsaa kan modtages af den, der besørger Forelæggets Forkyndelse, eller af Lensmanden, skal nedtegnes og oplæses for sigtede og medunderskrives, om muligt, af denne og af et tilkaldt Vidne.

Den skal efter Kongens nærmere Bestemmelse indføres i en Bog og har samme Virkning som en Dom.

§ 291. Baataalemyndigheden eller den paa det offentliges Vegne mødende kan under Hovedforhandlingen ved Anmerkning paa Tiltalebeslutningen

1. rette Feiltagelser med Hensyn til Benævnelser, Tidsangivelser, Fremstillingen af Handlingens Kjendemerker efter Loven og lignende Omstændigheder, og
2. med Rettens Samtykke udvide Tiltalen til andre strafbare Handlinger end de i Tiltalebeslutningen omhandlede, saafremt det ikke kan lede til Anvendelse af en strengere Straffebestemmelse, og tilfalte enten har samtykket deri eller har afgivet en fuldstændig og troværdig Tilstaaelse.

Skulde Tiltalen som Følge af den foretagne Rettelse eller Udvidelse ikke kunne mødes ved det Modbevis eller Forsvar, som

tiltalte har havt Opfordring til at forberede sig paa, kan han 22 Mai.
forlange en passende Udsættelse. No. 12.

§ 310. Angaar Sagen en strafbar Handling, der ikke kan medføre strengere Straf end Fængsel indtil 1 Aar, og Retten ikke finder tiltaltes Nærværelse fornøden af Hensyn til Sagens Oplysning, kan Forhandlingen fremmes eller fortsættes mod den udeblevne, saafremt han har samtykket deri eller er udebleven, uden at der er Grund til at antage, at han har havt lovligt Forsald. Er tiltalte stevnt i Genhold til Reglerne i §§ 153 og 154, gjælder dette dog blot, naar den strafbare Handling ikke kan medføre høiere Straf end Bod, eller der foreligger Samtykke.

§ 315. Hvor det findes hensigtsmæssigt, kan Retten i Sag, som angaar flere strafbare Handlinger eller flere tiltalte, lade Forhandling og Lagrettens Paakjendelse foregaa hærskilt for hver enkelt Handling eller tiltalt.

§ 317. Lagmanden giver derefter først tiltalte og dernæst Paatalemyndigheden, men i Sager angaaende Vrekrænkelse den fornærmede, der har sluttet sig til Forfølgningen, Afgang til at benytte sin Udskydelsesret efter § 318. Benyttes den fuldt ud, bestaar Lagretten af de ikke udstudte Lagrettemænd.

I modsat Fald udtages ved Lodtrækning ti eller i Tilfælde elleve (med Fradrag af de i Genhold til §§ 55, sidste Led, udtagne og ikke udstudte Lagrettemænd) af de ikke udstudte til Lagrette for Sagen. Lodtrækningen foregaa paa den i § 57 beskrevne Maade.

§ 318. Af de i Genhold til § 55, sidste Led, udtagne Lagrettemænd kan ikke mere end Halvparten udskydes, medmindre nogen er ugild efter § 68. Iøvrigt er Parterne berettigede til at udskyde saa mange Lagrettemænd, som der er tilstede flere end ti eller i det i § 321 omhandlede Tilfælde elleve.

Paatalemyndigheden og tiltalte samt, i Sager angaaende Vrekrænkelse, den fornærmede kan udskyde et lige Antal, heri medregnet de Lagrettemænd, som Paatalemyndigheden i Genhold til § 59 har udstudt eller kunnet udskyde. Er Tallet ikke deleligt, har tiltalte Ret til at udskyde en mere eller den fornærmede en mindre end de andre Parter.

Er der flere tiltalte i samme Sag, udøver de Udskydelsesretten i Fællesskab. Bliver de ikke enige derom, er de berettigede til at udskyde et lige Antal hver. Kan heller ikke dette ske, afgjøres det ved Lodtrækning, hvem der skal udskyde det større Tal. Er der i Sag angaaende Vrekrænkelse flere fornærmede, gjælder om deres Udskydelsesret samme Regel.

§ 343. Ethvert Spørgsmaal stilles saaledes, at det kan besvares med ja eller nei.

Naar et efterfølgende Spørgsmaal kun skal besvares i det Tilfælde, at et foregaaende er besvaret paa en vis Maade, skal dette anføres i Spørgsmaalskriftet. Ligeledes anføres ved hvert

22 Mai. Spørgsmaal, hvor mange Stemmer der udfordres til et for tiltalte No. 12. ugunstigt Svar.

Et Spørgsmaal maa blot angaa én tiltalt og saavidt muligt blot ét strafbart Forhold og Anvendelsen af én Straffebestemmelse. Af Spørgsmaal, hvis bekræftende Besvarelse ubeløkker hinanden, stilles det, der vil lede til den strengeste Straf, først.

§ 344. Med Undtagelse af de i §§ 345 og 346 omhandlede skal ethvert Spørgsmaal begynde med Ordene: „Er den tiltalte skyldig?“ I Spørgsmaalet optages alle den strafbare Handlingens retslige Merker og en saa nøiagtig Beskrivelse af Gjerningen, Betegnelse af Gjenstand, Tid og Sted m. m., som efter Omstændighederne er hensigtsmæssigt og gjørligt.

§ 345. Skal Lagretten afgjøre, hvorvidt der er tilstede saadanne i Loven særlig fremhævede Omstændigheder, der vilde bringe Forholdet ind under en strengere eller mildere Straffebestemmelse, kan derom stilles Tillægs-spørgsmaal, som blot bliver at besvare, saafremt det Spørgsmaal, hvortil de slutter sig, bejaes. Det samme gjælder Spørgsmaal efter Straffelovens § 65.

§ 346. Saafremt det enten forlanges af nogen af Parterne, eller Retten paa Embeds Vegne saa beslutter, skal der forelægges Lagretten Spørgsmaal om Tilstedeværelsen af særdeles formildende eller særdeles skærpende Omstændigheder i Almindelighed.

Det samme gjælder Spørgsmaalet om Tilstedeværelsen af de særlige Omstændigheder, som efter Straffelovens § 30,4 betinger Graddommelse af visse Rettigheder.

Alene et for tiltalte gunstigt Svar er bindende for Retten.

§ 348. Lagretten trækker sig derpaa tilbage i Enrum til Raadslagning, medbringende Spørgsmaalene, skriftlige Bevisligheder, hvis rette Læsemaade er omtvistet, de fremlagte Afbildninger og Tegninger samt, om den eller Retten finder det hensigtsmæssigt, Redskaber eller andre Ting, som vedkommer den forøvede strafbare Handling.

§ 351. Efter tilendebragt Raadslagning afstemmer Lagretten om de enkelte Spørgsmaal i den Orden, hvori de er stillede. Ordforeren afstøjer hver enkelt Lagrettemand hans Stemme i den ved Lodtrækningen bestemte Orden og afgiver selv sin Stemme sidst. I de i § 346 omhandlede Tilfælde udfordres til et bekræftende Svar over Halvdelen af Stemmerne, ellers maa ethvert for tiltalte ugunstigt Svar afgives med mindst syv Stemmer.

De, som ved Besvarelsen af Hovedspørgsmaalet eller af et Tillægs-spørgsmaal angaaende en Strafuldelukkelsesgrund har stemt til tiltaltens Gunst, anses ogsaa at stemme saaledes ved ethvert Tillægs-spørgsmaal; som Følge heraf afstøjes disse Lagrettemænd intet Svar ved Afstemningen over saadanne.

§ 352. Lagrettens Ordfører paategner det Svar, som udkommer ved Stemmernes Sammentælling ved ethvert af Spørgs-

maalene, og underskriver Svarene tilligemed de to først udtrukne 22 Mai. Lagrettemænd. I de i § 346 omhandlede Tilfælde skal der ved No. 12. et bekræftende Svar anføres, at det er fattet med mere end Halvdelen af Stemmerne, og iøvrigt ved hvert for tiltalte ugunstigt Svar, at det er fattet med mere end seks Stemmer. Videre maa Stemmetallet ikke angives.

§ 359. Kommer Retten ved den nye Behandling enstemmig til den Overbevisning, at Beviset er utilstrækkeligt til tiltaltes Fældelse, affiger den Friindelsesdom. Kommer den enstemmig til den Overbevisning, at tiltalte er skyldig i en mindre Forbrydelse eller Forseelse end den, som Lagrettens Kjendelse lyder paa, affiger den Dom i Overensstemmelse hermed, i det i § 360 omhandlede Tilfælde dog kun, forsaavidt de Lagretten forelagte Spørgsmaal besvares bekræftende.

I den nye Sag kan intet Spørgsmaal, der figter paa en strengere Straf, end tiltalte vilde være bleven idømt, ialfald den første Lagrettekjendelse var tagen for gyldig, forelægges Lagretten, medmindre der foreligger Betingelser for Genoptagelse.

§ 360. Finder Retten, at en rigtig Forstaaelse af Retsspørgsmaalene maa bevirke, eller kommer den i det i § 358 nævnte Tilfælde enstemmig til den Overbevisning, at en rigtig Burdering af Beviserne maa lede til, at tiltalte fældes for en mindre Forbrydelse eller Forseelse end den, hvori Lagretten har fundet ham skyldig, men at der til dennes Gjerningsindhold hører Omstændigheder, om hvis Tilstedeværelse Lagrettens Kjendelse intet har afgjort, skal de til Afgjørelse heraf fornødne Spørgsmaal forelægges.

§ 370. I Sager, som angaar Overtrædelser af Bygnings-, Sundheds- eller Brandlovgivningen og handler om Bygninger, samt i Sager angaaende Forbrydelser eller Forseelser, der omhandles i Straffelovens Kapitel 30 og 42, eller anden Overtrædelse af Tjenesteplichter som Sjømand foregaar Træfningen henholdsvis blandt de i det bygnings- eller sjøhyndige Udvalg opførte Personer, forsaavidt saadant Udvalg haves.

Opnævnelse af Domsmænd til Sager, der hører under Haandverksret, sker efter de gjældende Regler.

Med Hensyn til Udtagelse af Domsmænd til Retsmøder under de store Saltvandsfiskerier forholdes efter Regler, som gives af Rongen.

§ 374. Med Hensyn til Nødvendigheden af tiltaltes Nærværelse kommer det i § 310, 1ste Punktum foreskrebne i ethvert Tilfælde til Anvendelse uden Hensyn til Størrelsen af den Straf, som kan anvendes.

Vidneres Afhørelse kan altid overtages af Dommeren, naar han finder Grund dertil.

Forhandlingen foregaar i Regelen under et for Skyldspørgsmaalets og Straffespørgsmaalets Vedkommende. Dog kan Domstolen

22 Mai. tillade, at Skyldsspørgsmaalet forhandles særstilt, hvor dette i ind-
No. 12. viklede Sager antages at ville lette Overfigten.

§ 377. I Sager angaaende Forseelser samt overhovedet i Sager, hvor Forelæg er udsærdiget, er Forvarer unødvendig.

I Sager angaaende Forseelser mod Straffelovens Kapitel 33 bliver dog saadan at bestikke, medmindre Forelæg er udsærdiget.

Ved de i § 18 omhandlede Domstole kan Baatalemyndigheden undlade at afgive Møde ved Behandlingen af de i 1ste Ved omhandlede Sager, og skal Retten i saa Fald iagttage hvad der til Sagernes Forberedelse udfordres.

Tiltaltes Udeblivelse uden Forsald eller Regtelse af at afgive Forklaring kan i de i 1ste Ved omhandlede Sager ansees som Tilståelse, naar intet foreligger, som taler derimod. Tilbyder tiltalte at underkaste sig en saadan Formuesstraf, som Retten finder passende, og der ikke er Grund til at betvile hans Skyld, kan Sagen uden videre Forhandling, efterat Baatalemyndigheden og i Tilfælde Forvareren er givet Afgang til at udtale sig om Tilbudet, med Doms Virkning afgjøres ved Fastsættelse af Formuesstraffens Størrelse.

Sager, der alene angaar Inddragning, behandles som Sager angaaende Forseelser.

§ 380. Anke kan i Lagmandsretssager ikke grundes paa, at noget under Skyldsspørgsmaalet hørende Bevissspørgsmaal eller det i Straffelovens § 65 omhandlede Spørgsmaal er urigtig afgjort. Til Skade for tiltalte kan den heller ikke iøvrigt grundes paa, at Lagrettens Kjendelse er urigtig i sit Indhold, medmindre dette støttes til, at Lagmandens Veiledning med Hensyn til Loven har været feilagtig.

I Meddomsretssager og Forhørsretssager kan Anke ikke støttes paa nogen Grund, der efter Reglerne i Kapitel 28 kan lede til fornyet Behandling ved høiere Ret.

Krænkelser af Rettergangsregler kan ikke benyttes som Ankegrund, naar de blot kommer i Betragtning i Tilfælde af Indsigelse, og saadan ikke betimelig er fremfat.

§ 385. Inden samme Frist og paa samme Maade, som ovenfor bestemt, maa den ankende angive, om det er Sagsbehandlingen eller Dommens Indhold han angriber. I første Tilfælde anføres de Omstændigheder, hvorpaa Angrebet støttes, i sidste maa han opgive, om han alene klager over Strafudmålingen, eller om han ogsaa er misfornøiet med Lovens Anvendelse eller med Bedømmelsen angaaende Omstændigheder, der ligger udenfor Skyldsspørgsmaalet. Er flere strafbare Handlinger paadømt i samme Dom, maa der angives, med Hensyn til hvilke af disse Lovens Anvendelse paastaaes at være feilagtig.

§ 392. Retten er bunden ved de paaberaabte Ankegrunde; dog kan den, selv om Anken alene angaar Strafudmålingen, ogsaa prøve Spørgsmaalet om Straffelovens Anvendelse.

Uden Hensyn til Ankegrunden kan Retten tage i Betragtning, 22 Mai. at Straffeloven er urigtig anvendt til Skade for tiltalte, eller No. 12. Straffen for strengt udmaalt, samt efter Omstændighederne kjende ughydig en sælende Dom, hvis Rigtighed fremstiller sig som tvivlsom, fordi væsentlige til Værggelse for sigtede tjenende Retsregler er tilfidesatte.

Bestemmelserne i foranstaaende Punktum gjælder ogsaa andre strafbare Handlinger, der er paadømte i Forening med den paaanførte, saavel som andre i samme Sag tiltalte end den, for hvis vedkommende Anken er steet, naar Grunden ogsaa sees at omfatte disse.

Retten kan ikke dømme efter et andet Straffebud end det i den paaanførte Dom anvendte eller af Baatalemyndigheden paaastaaet, uden at have givet Parterne Anledning og særlig Opfordring til at udtale sig herom.

§ 395. Opretholdes den stedsfundne Anvendelse af Straffeloven, skal Retten i Lagmandsretsager og Meddomsretsager ikke forandre Strafudmaalningen, medmindre den finder, at de om Straffens Sættelse givne Lovregler er fejlagtig anvendte, eller at der er et aabenbart Misforhold mellem den strafbare Handling og Straffen. Dog kan den ubunden heraf bestemme, at de i Straffelovens §§ 29, 33 og 34 omhandlede Tillægsstraffe ikke kommer til Anvendelse.

§ 400. Sag, hvori Dom er afsagt af Meddoms- eller Forhørsret, kan af Parterne begjæres taget under fornøjet Behandling ved Lagmandsret.

Sager angaaende Forseelser kan ikke tages under fornøjet Behandling ved høiere Ret, medmindre en ubetinget Frihedsstraf eller Tjenestens Tab er idømt, eller Højesterets Kjæremaalsudvalg finder Grund dertil.

Det samme gjælder, hvor Sagen angaar borgerlige Retskrav, der ifølge § 2 skal behandles efter denne Lov.

Efter tiltaltes Død kan alene Baatalemyndigheden begjære fornøjet Behandling og da blot til Gunst for tiltalte.

§ 401. Begjæringen om fornøjet Behandling maa være begrundet i en Bestridelse af, hvad der i Dommen er antaget med Hensyn til Skyldspørgsmaalet; dog maa den ikke udelukkende støttes til, at Loven er urigtig anvendt.

Forsaauidt intet modsat er udtalt, antages tiltalte at bestride, hvad der ikke stemmer med hans egen i Retten afgivne Forklaring.

§ Sager angaaende de i Straffelovens § 65 omhandlede Forbrydelser kan Begjæringen grundes paa, at Regelen i nævnte Paragraf antages at burde bringes til Anvendelse.

§ 404. Sagens Forberedelse og Behandling foregaar efter Reglerne i Kapitlerne 23—25, forsaavidt de kan finde Anvendelse, og ikke noget afvigende er bestemt i det følgende.

§ Stedet for den i § 292 omhandlede Medbegjærelse tilstilles

22 Mai. Lagmanden en Udskrift af den affagte Dom og af Begjæringen om No. 12. fornyet Behandling.

Udenfor Hovedforhandlingen er det i Sager, hvor Forelæg har været udfærdiget, og overhoved i Sager angaaende Forseelser unødvendigt, at sigtede har Forsvarer; dog bliver saadan at bestikke i Sager angaaende Forseelser mod Straffelovens Kapitel 33, medmindre Forelæg er udfærdiget.

§ 412. Erklæring af Kjæremaal har ikke opsættende Virkning, medmindre andet særlig er bestemt. Dog kan den Ret, hvis Forføining angribes, saavel som Kjæremaalsudvalget efter Omstændighederne beslutte det modsatte.

Hvis en Erklæring af Kjæremaal findes at have været aabenbar grundløs, kan Udvalget efter Omstændighederne ilægge den fjærende en Bod samt derhos, hvis Kjæremaalet efter Loven har opsættende Virkning, paalægge den fjærende helt eller delvis at erstatte de ved Retssmodets Spilde voldte Omkostninger.

§ 413. En ved upaaankelig Dom affluttet Sag kan under de i §§ 414 og 415 nævnte Betingelser gjenoptages til fornyet Prøvelse.

§ 414. Til Fordel for domsfældte kan Gjenoptagelse finde Sted:

1. naar falske eller forfalskede Dokumenter har været benyttede i Sagen, eller falske Forklaringer er afgivne under samme af Vidner eller sagkyndige, eller nogen Dommer, Retsfriver eller Lagrettemand har gjort sig skyldig i et strafbart Forhold med Hensyn til Sagen, og det ikke er uantageligt, at dette kan have bevirket eller medvirket til Domsfældelsen eller til Anvendelsen af en for streng Straffebestemmelse eller en for stor Straf;
2. naar nye Kjendsgjerninger oplyses, eller Beviser tilveiebringes, hvilke enten alene eller i Forbindelse med tidligere fremsjorte Beviser synes egnede til at bevirke Frifindelse eller Anvendelse af en mildere Straffebestemmelse og en mindre Straf. I Sager, hvor ikke strengere Straf end Bøder er idømt, kan blot saadanne nye Kjendsgjerninger eller Beviser benyttes, som ikke tidligere kunde være gjort gjældende.

Reglerne i § 379, 2det og 3die Led, finder her tilsvarende Anvendelse.

§ 415. Til Skade for tiltalte kan Gjenoptagelse finde Sted efter Paatalemyndighedens Begjæring:

1. naar det paa Grund af hans egen senere afgivne Tilstaaelse eller andre senere fremdragne Beviser fremstiller sig som utvilsomt, at han har begaaet den strafbare Handling eller en væsentlig grovere strafbar Handling end den, hvorfor han er dømt;
2. naar falske eller forfalskede Dokumenter har været benyttede i Sagen eller falske Forklaringer er afgivne under samme af Vidner eller sagkyndige, eller tiltalte selv eller nogen Dommer,

Retsskriver eller Sagrettemand har gjort sig skyldig i et straf- 22 Mai.
bart Forhold, og der er skjellig Grund til at antage, at dette No. 12.
har bevirket eller medvirket til hans Trifindelse eller til Anven-
delsen af en væsentlig for mild Straffebestemmelse.

Naar den strafbare Handling, som paastaes forøvet, ikke kan
straffes strengere end med Fængsel i 3 Aar, kan dog Gjenoptagelse
alene finde Sted, naar Grunden er, at tiltalte har gjort sig skyldig
i et strafbart Forhold.

§ 416. Begjæring om Gjenoptagelse fremsættes for den
Ret, som har affagt den angrebne Dom.

Regelen i § 170 kommer ikke til Anvendelse undtagen i de
i § 417, 2det og 3die Led, omhandlede Tilfælde.

§ 423. Naar en strafbar Handling paatales af en privat
Sagsøger, finder de om Paatalemyndigheden i Kapitlerne 22—29
givne Forfrister Anvendelse paa ham. Forøvrigt besørges de om
offentlige Straffesager gjældende Regler, forsaavidt det er muligt,
og intet andet særskilt er bestemt.

§ Sager angaaende Vrekraenkelse ved trykt Skrift kan
Retten efter Ansøgning af en uformuende Sagsøger, hvor det paa
Grund af Tilfældets særegne Veskaffenhed findes ønskeligt, til
Sagens Udførelse opnævne en Person, der er i Besiddelse af de
for en Sagsfører fornødne Egenstaber. Paa denne finder de samme
Regler Anvendelse som paa den, der opnævnes i Henhold til
denne Lovs § 77.

§ 431. I de Sager, som omhandles i forrige Paragraf,
kan der fremsættes Modpaastand om Straf for Forbrydelser eller
Forseelser, som er Gjenstand for privat Paatale, naar de udspringer
af samme Forhold eller af Søgmaalet.

Fornyet Forligsmægling er ufornøden, og Hovedsøgsmaalets
Afvisning eller Trafsaldelse har ingen Indflydelse paa Modsøgsmaalet.

§ 435. Den, der forfølger en Sag i Henhold til § 94,
skal uopholdelig give Paatalemyndigheden Underretning herom og
betimelig meddele den, naar Hovedforhandlingen vil finde Sted.
Paatalemyndigheden er altid berettiget til at optræde, føre Beviser
og nedlægge Paastande og kan selv overtage Forfølgningen, uden
at det kommer i Betragtning, at den tidligere har negtet at iverk-
sætte den eller har indstillet den.

Overtager Paatalemyndigheden Sagen, kan Sagsøgeren slutte
sig til Forfølgningen og bevare ved Erklæringen herom de ham
tilkommende Partsrettigheder. Dog kan han ikke, medmindre Sagen
angaar Vrekraenkelse, ligeoverfor Sagrettemændene udøve nogen
Udslydelsesret; heller ikke har han i noget Tilfælde Krav paa, at
Sagen udsættes.

§ 443. Retten kan udenfor de i Lov om den almindelige
borgerlige Straffelovs Ikræfttræden §§ 19—23 og § 25 omhandlede

22 Mai. Tilfælde bestemme, at Erstatningens Størrelse skal fastsættes ved No. 12. Skjon efter de for borgerlige Sager gjældende Regler.

I Sager, som behandles ved Lagmandsret, kan den efter Omstændighederne forelægge Lagretten Spørgsmaal, om Skade er skeet, og om dennes eller Erstatningens Størrelse. Ved Stemmegivningen over Erstatningens Størrelse bliver den Sum gjældende, som har over Halvdelen af Stemmerne for sig, naar dertil medregnes de Stemmer, som er afgivne for høiere Beløb.

Forlanges i Lagmandsretssag en Bestyldning i Henhold til Straffelovens § 253 erklæret død og magtesløs, bliver, saafremt Lagretten ikke har erklæret den tiltalte skyldig, Spørgsmaal at forelægge Lagretten, om tiltalte er ansvarlig for Bestyldningen, om denne har de i Straffelovens § 247, 1ste Led beskrevne Kjendemerker, og om der er ført Bevis for dens Sandhed. Til en bekræftende Besvarelse af disse Spørgsmaal udtræves mere end Halvdelen af Stemmerne.

§ 451. Den domsfældte har at udrede Erstatning til det offentlige saavel som til den fornærmede for de nødvendige Omkostninger, som de har havt ved Undersøgelsen og Paatalen af det Forhold, for hvilket han er fældt.

Dog bliver Erstatning for Omkostninger ved Anke, fornøjet Behandling ved høiere Ret, Kjæremaal eller Gjenoptagelse blot da at paalægge domsfældte, naar de enten har ledet til et for ham ugunstigere Udfald, eller de er anvendt efter domsfældtes Begjæring og ikke har ledet til Forandring til hans Fordel.

Omkostninger, der er voldt ved Anke i Henhold til § 379, 1ste Led, erstattes altid af tiltalte, medmindre Anken tages til følge.

Paa de Omkostninger, der forvoldes det offentlige ved en Opnævnelse i Henhold til § 423, sidste Led, finder Lov om Betaling for offentlige Forretninger af 6te August 1897 § 24 tilsvarende Anvendelse.

§ 462. Naar nogen, som er dømt til strengere Straf end Fængsel i 6 Maaneder eller med skjellig Grund mistænkes for nogen Forbrydelse, der hører under Lagmandsret og kan medføre saadan Straf, ved Flugt unddrager sig Straffens Fuldbgyrdelse eller Forfølgningen, eller naar han opholder sig i Ulandet og uagtet Opfordring vægrer sig for at indfinde sig i Riget, kan Retten ved Kjendelse beslutte, at den Formue, som han her besidder, skal heftes.

§ 475. Ved Fuldbgyrdelse af Frihedsstraffe bliver den Tid, som domsfældte har tilbragt i Baretægtsfængsel efter Dommens Afgjælse, uaffortet at medregne, medmindre han selv har foranlediget Opholdet. En Dags Baretægtsfængsel regnes lige med en Dags Hefte og med en halv Dags Fængsel.

Denne Bestemmelse bliver at anvende ogsaa paa Bøder efter de i Straffelovens § 28, sidste Led, givne Regler.

Er domsfældte som syg bleven indlagt paa Sygehus efter at

have paabegyndt Straffens Udtaaelse, medregnes den Tid, han 22 Mai. opholder sig der, til Straffetiden, hvis han ikke selv har forboldt No. 12. eller foregivet Sygdommen for at unddrage sig Straffen.

§ 477 udgaar.

§ 478. Er nogen ved forskellige Domme dømt i Straf uden Jagttagelse af de i Straffelovens § 64 (jfr. §§ 62 og 63) givne Regler, skal Paatalemyndigheden indbringe samtlige Domme for Retten til fastsættelse af en fælles Straf.

Er Dommene assagt ved forskellige Retter, indbringes de for den Ret, som har idømt den højeste Straf, eller om det er Retter af forskjellig Orden, for den højeste i Ordenen.

Afgjørelsen, der kan træffes uden ny Hovedforhandling, kan paaføres senest inden 14 Dage efter Dommens Forhyndelse.

§ 480. Skal den domfældte udholde Fængsel over 6 Maaned, eller mistænkes han for at ville flygte, eller undlader han paa Tilfigelse at fremstille sig til Straffens Udtaaelse, kan han afhentes.

Ellers tilfjæller Paatalemyndigheden ham Opfordring til at fremmøde til bestemt Tid paa det Sted, hvor Straffen skal udholdes.

§ 494. Sagrettemænd kaldes kun de Personer, som er udvalgte til at gøre Tjeneste ved Sagmandstingene. De Personer, som er opførte i det i Lov af 28de August 1854 § 18 omhandlede særskilte Udvalg, kaldes Eksperts- og Meddomsmænd. De i det almindelige Mandtal efter samme Lovs § 5 opførte Personer kaldes mandtalsførte Retsvidner.

Denne Lov træder i Kraft samtidig med den almindelige borgerlige Straffelov.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Rigets Segl.

Givet paa Stockholms Slot den 22de Mai 1902.

Under Hans Majestæts, Min naadigste Konges og Herres Fravær.

Gustaf.

(L. S.)

N. Dvam.

Lehmann.

Udgiver: E. R. Bæghmann.